

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

ГОДИНА
XXXIII

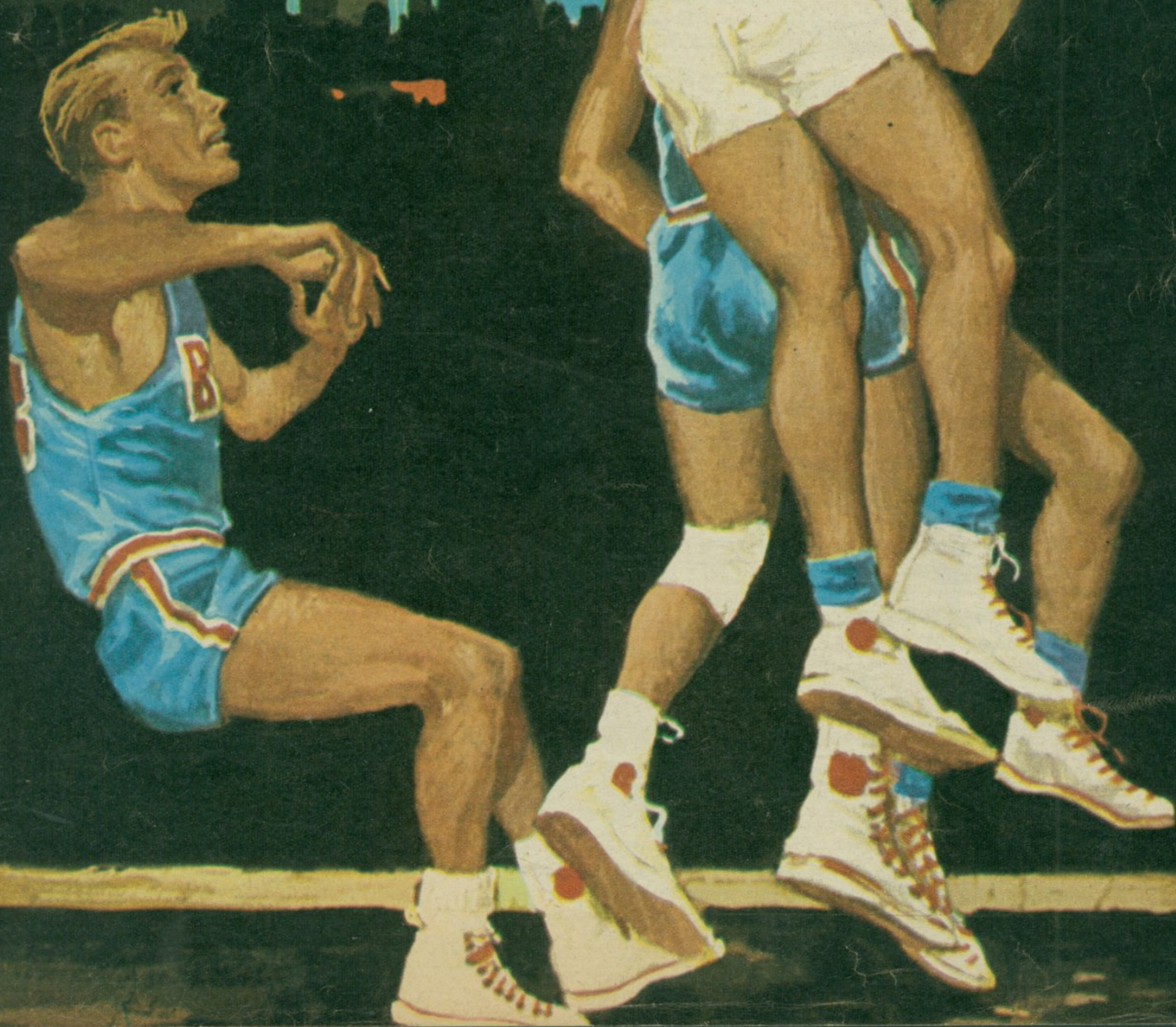
1050

11. II 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТАК

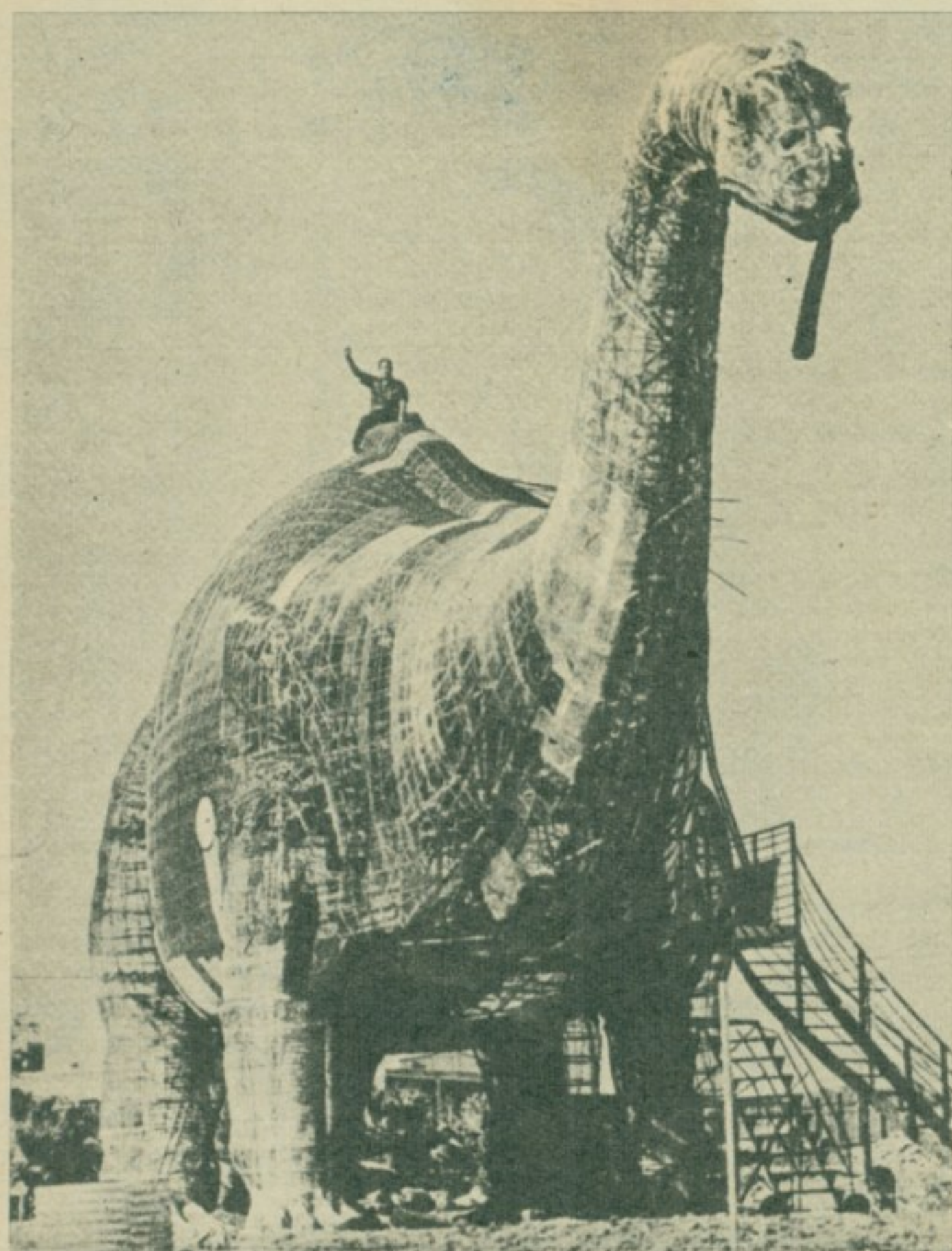

ПОБЕГАО
САМ ОВАМО
ДА НЕ БУДЕМ
УДАРЕН У
ГЛАВУ!

СТРАНА 7

ВЕЛИКИ СПОРТСКИ КОНКУРС

БЕТОНСКИ ДИНОСАУРУС. — Пензионер Клод Бел подиже, у доколици, огромног диносауруса, и то крај саме ауто-страде која полази од Палм Спрингса у Калифорнији. За своју скулптуру, коју ради већ 5 година, употребио је бетон, челик и разни материјал који је налазио на лицу места.

СПОМЕНИК НА ПОГРЕШНОМ МЕСТУ. — Мала јужноамеричка држава Еквадор добила је име по екватору, zamiшљеној линији која дели Земљину куглу на два једнака дела, северну и јужну хемисферу. Недавно се Еквадор нашао у силној неприлици због екватора, тачније речено због споменика подигнутог zamiшљеној линији. Наиме, пре извесног времена је помоћу електронског рачунара израчунато да споменик не стоји на самом екватору, као што се мислило, већ 160 метара јужније. Научници сад сад захтевају да се споменик премести.

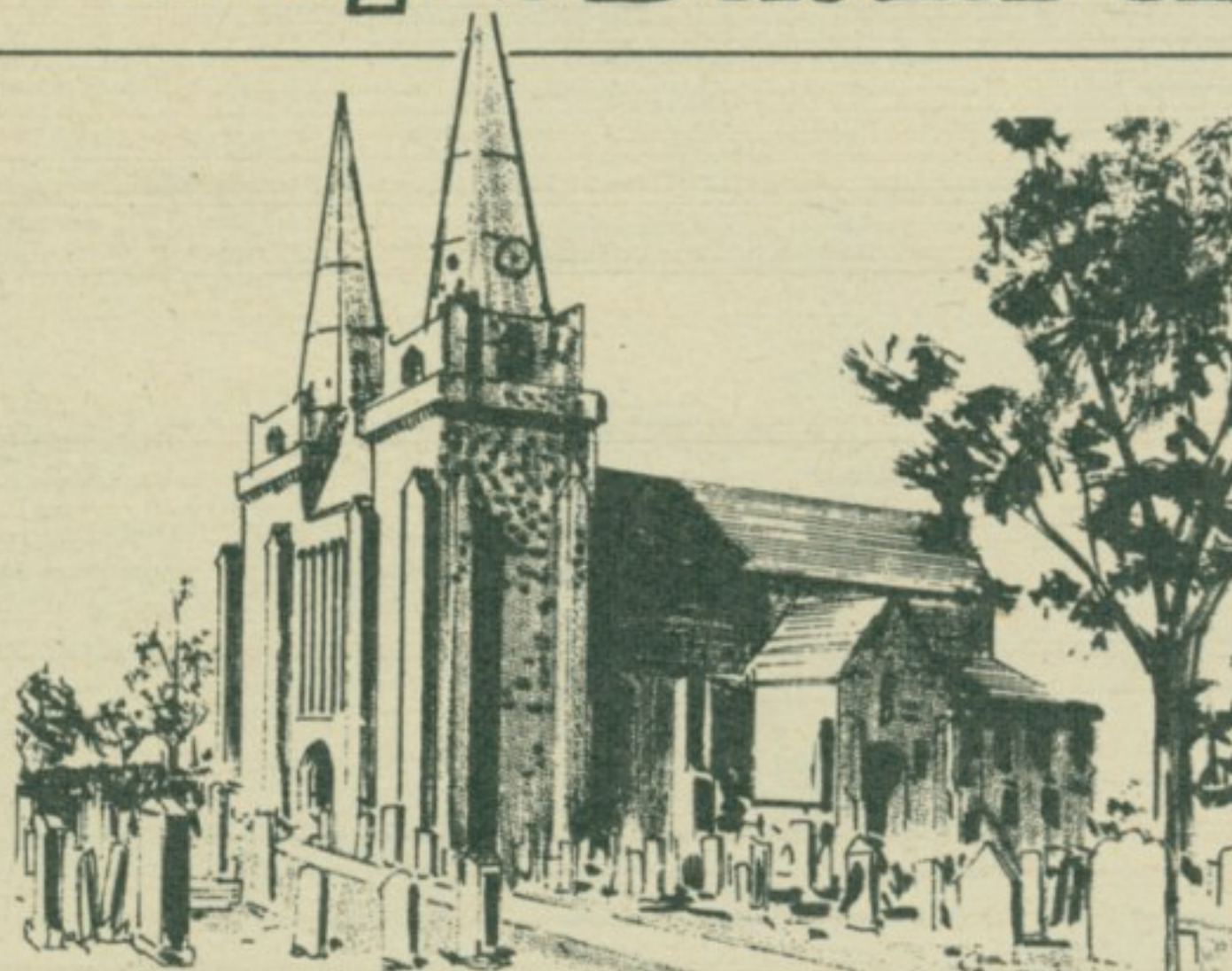
ПЛЕМЕНИТИ РАЗБОЈНИК

ШКОТСКИ ОДМЕТНИК ТОМАС КОНИНГЕМ РАЗОРУЖАО ЈЕ ЈЕДНОГ БАНДИТА КОЈИ ЈЕ ПОКУШАО ДА ГА ОПЛАЧКА. АЛИ КАДА ЈЕ ЧУО ДА ЈЕ МЛАДИЉУ НОВАЦ НЕОПХОДНО ПОТРЕБАН ДА БИ МОГАО ДА СЕ ВЕНЧА СА СВОЈОМ ВЕРЕНИЦОМ ПАТРИШОМ О' ДЕМСИ, ДОЗВОЛИО ЈЕ ДА ГА ОВАЈ ПРЕДА ВЛАСТИМА И ДОБИЈЕ ОГРОМНУ НАГРАДУ ОБЕКАНУ ОНОМЕ КО УХВАТИ ОДМЕТНИКА!

КОНИНГЕМ ЈЕ И САМ БИО ЗАЉУБЉЕН У ПАТРИШУ ПА ЈУ ЈЕ ЧАК И ПРОСИО АЛИ ГА ЈЕ ОНА ОДБИЛА.

(1808)

Веровати или не!

КАТЕДРАЛА СВЕТОГ МАХАРА

У АБЕРДИНУ (ШКОТСКА) ЈЕДИНА ЈЕ ЦРКВА У СВЕТУ САГРАЂЕНА ИСКЉУЧИВО ОД ГРАНИТА.

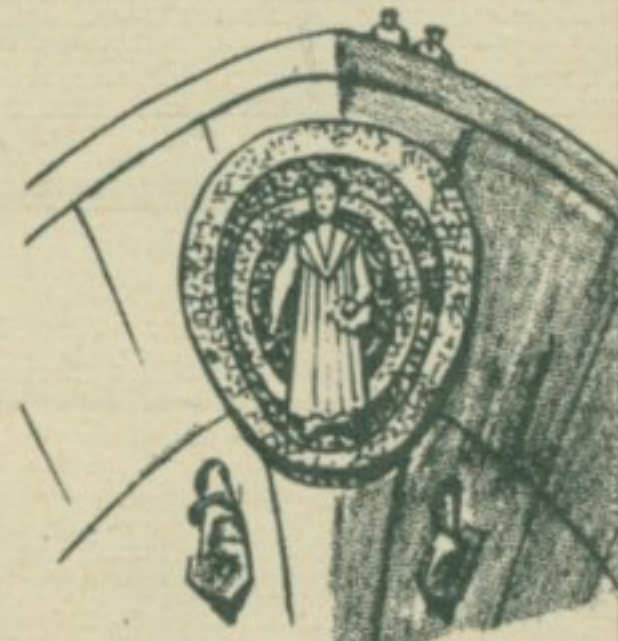
Зидни часовник са кукавицом

У СТАНУ ПЕРЛ ДРАКЕР У МОНТРЕЈ ПАРКУ (КАЛИФОРНИЈА) КОЈИ РОДИНАМА НИЈЕ РАДИО, ПОЧЕО ЈЕ ПОНОВО ДА КУЦА ЗА ВРЕМЕ НЕДАВНОГ ЗЕМЉОТРЕСА И ОТАД ПОКАЗУЈЕ ТАЧНО ВРЕМЕ!

CHORDOSPARTIUM STEVENSONII

КОЈА ИМА ЛЕПЕ ЦВЕТОВЕ ЈАРКИХ БОЈА РАСТЕ САМО НА ЈЕДНОМ ПОЉУ НА ЈУЖНОМ ОСТРВУ (НОВИ ЗЕЛАНД) И НИГДЕ ВИШЕ НА СВЕТУ.

УКРАСНУ ФИГУРУ

НА КЛУНУ НОРВЕШКОГ БРОДА "БОНАРА" ИЗРАДИО ЈЕ ВАЈАР ОРНУЛФ БАСТ У МОЗАИКУ И ТО ОД 25.000 КОМАДИКА РАВЕНСКОГ СТАКЛА.

ПЈЕР БОМ

(1797-1875) ЕКСЦЕНТРИЧНИ БОГАТАШ СА ОСТРВА МАНА ДА БИ САЧУВАО СВОЈ НОВЧАНИК ОД ЧЕПАРОВА УВЕК ЈЕ НОСИО У ЧЕПУ ЈЕДНОГ МАЛОГ ЗЛОГ МАЈМУНА.

ПАЈА
ПАТАК

ГУСАРСКИ

На почасном месту у Поморском музеју у Котору висе портрет старе две стотине година. Приказује средовечног човека продорног погледа, с великим црним брцима пркосно увијеним нагоре. То је славни капетан Петар Желалић из Бијеле у Боки Которској чији је јуначки подвиг половином XVIII века славilo читаво Средоземље.

ИЗНЕНАДА ЗАРОБЉЕНИ

Као и други угледни бокељски поморци и Петар Желалић се бавио трговином; на свом малом шамбеку, броду са три јарбола, и посадом од свега два морнара пловио је од луке до луке Средоземног мора продајући и купујући најразличитију робу. Тако је стекао приличан иметак.

У јесен 1753. године отишао је капетан Желалић са својом малом посадом према обалама Грчке. На путу их је изненада ухватила

снажна олуја која је оштећила једрењак тако да су били принуђени да баце сидро. Док су се Желалић и двојица морнара мајали око брода покушавајући да га поправе, изненада их је напао патролни чамац са злогласне турске гусарске галије „Султанија“. За трен ока нашли су се Петар и његови момци морнари у потпалубљу „Султаније“ где је већ чамило стотинак заробљених хришћана.

„Султанија“ је била моћан брз брод, страх и трепет читавог Средоземног мора. Седамдесет и четири топа чувала су њене палубе а свих 800 морнара посаде били су искусни проверени борци, прекаљени у читавом низу најдрскијих гусарских напада. Венецијанска флота годинама је покушавала да уништи „Султанију“ али је снажан и необично брз турски брод као од шале избегавао све потере и стекао глас неосвојивог.

Седам дугих година робовао је Петар Желалић на „Султанији“ радећи све послове које су му Турци давали. Али, није губио наду нити се мирио са судбином. Будним очима вребао је

ЦРНИ ПЕТАК

Каїеџан Желалић размишљао је чијавих седам година како да ошме најбржи џираџски брод Средоземној мора, неосвојиву »Сулџанију«

шта се догађа на броду и тако је приметио да Турци сваког петка, када су у некој луци, одлазе у џамију да би клањали великом Алаху, како су налагали њихови верски обичаји. И стражари које је турски командант петком остављао да чу

вају брод повлачили су се у одређено време у своје просторије да се моле. Граничило се с лудошћу покушати једног таквог петка бекство из неке турске луке али је Желалић управо то намеравао.

Прилика за бекство није

се указала одмах нити је капетан Желалић могао сам да га изведе. Годинама је он проучавао све појединости и посматрао робове који су Турцима служили као веслачи кад није било ветра и када је требало у бекству постићи што већу брзину. Прво се спријатељио с једнаесторицом заробљених Бокеља, својих земљака, у које је могао имати пуно поверење. Затим је вештим разговорима настојао да сазна ко би се још од робова придружио рискантном подухвату и на колико људи може да рачуна.

Тако су пролазиле године. Једног септембарског дана 1760, после читавог низа успешних гусарских напада, „Султанија“ је бацила сидро у малој чврсто утврђеној луци на острву Косу јужно од Спорада у Егејском мору. Кроз округле отворе у утроби брода угледали су робови жељни копна и слободе бедеме начичкане топовима и турском стражом. Петру Желалићу било је јасно да само пуста срећа може да му помогне али да мора покушати јер ко зна када ће „Султанија“ поново пристати у неку луку.

Деветнаестог септембра ујутро Петар је шапатом рекао једном бокељском заробљенику:

— Данас или никад! Петак је и Турци ће у џамију. Чим чујемо мујезинову молитву с минарета, ја ћу напасти стражаре а ти ћеш са нама за мном! Осталима не казујте ништа; кад победимо стражу, њихов је по-

— На топове! — командовао је Желалић. — Удри по њима!

сао само да веслају. Јави
нашима!

КЛАНИЦА НА БРОДУ

Турци су се у Косу осећа-
ли сасвим безбедно. Као,

Посада „Султаније“ послала је по рибарском броди-
ћу поруку у Ла Валету.

што је Желалић предвидео,
морнари су напустили брод
и отишли у цамију. Чим се
зачуло муџезиново певање,
Желалић се на челу Бокеља
прикрао степеницама које
су водиле у просторије за
турску посаду. Нигде живе
душе, чак ни стражара.

Из морнарских одељења
чула се отегнута молитва.
Капетан је провирио и ви-
део двадесетак Турака како
кличе на њилиму и лагано
клањају. Њихово оружје ле-
жало је на миндерлацима.

— Удри их! — викнуо је
капетан, бацио се на најбли-
жи мач, зграбио га и раз-
махнуо.

За трен ока брод се пре-
творио у праву кланицу.
Крици умирућих збунили су
људе на молу а када се ка-
петан Желалић с неколици-
ном Бокеља појавио на па-
луби, један турски стражар
са бедема диже узбуну:

— Каури! — викао је. —
Каури су заузели брод!

ПОТЕРЕ СУ СПОРЕ

За то време каури (јако
су Турци погрдно називали
хришћане) су трчали према
тешким сидрима. Конопи су
зацвилели. Са бедема је сук-
нуло неколико пламенова,
ђулад су зафијукала кроз
ваздух. Једно је треснуло
посред „Султанијине“ палу-
бе.

— Остави сидра! — викао
је Желалић трчећи према
крми. — Сеци конопе! Раз-
вијај једра! Веслачи свом
снагом!

Севнуле су секире, једра
су залепршала. Усред кише
танади, док су ђулад падала
на брод, Желалић је непо-
мично стајао крај кормила.

— Веслај! — викао је. —
Веслај!

су је поздравили у громо-
гласном хору. Али, уместо
добродошлице дочекали су
их топови. Браниоци Малте
засули су најјачи турски
брод у Средоземљу који је
годинама пустошио хриш-
ћанске луке и палио мирна
рибарска села ватром из
свих оружја. Били су увере-
ни, што није никакво чудо,
да су Желалићеве поруке с
брода обична варка којом
непријатељ покушава да их
обмане.

Није било друге до окре-
нути крму и запловити на-
траг — на сигурну даљину.
Капетан Желалић се питао
шта да чини. Било му је ја-
сно да малтешки витезови
неће поверовати никаквим
сигналима и да нико на Мал-
ти не може замислити да је
шачица робова освојила
страшну „Султанију“. Међу-
тим, натраг на пучину није
смео јер су га пред Ла Ва-
летом вребали турски бро-
дови.

Када је већ изгледало да
је све изгубљено, Петар је у-
гледао неколико рибарских
бродића који су с пучине
пловили према луци. Они
нису могли да му умакну.
Приближио се једном од
њих и на смрт уплашеним
рибарима који су већ ми-
слили да им је куцнуо по-
следњи час довикнуо:

— Не бојте се! Нисмо Тур-
ци, хришћани смо! Зароби-
ли смо „Султанију!“

Затим је објаснио рибари-
ма шта се догодило и по-
слао их у луку да то јаве
витезовима.

ВИТЕЗ МАЛТЕШКОГ РЕДА

Тако је „Султанија“ нај-
зад упловила у луку Ла Ва-
лете где јој је приређен о-
душевљен дочек. Пред ог-
ромном масом света Велики
магистер витезова малтеш-
ког реда лично је поздрави-
о храбре Бокеље и чести-
тао им на подвигу а капета-
на Желалића одликовао
Малтешким крстом. Капетан
из Боке Которске постао је
тако први наш човек витез
малтешког реда. Наравно,
припао му је и фантастичан
плен којим је „Султанија“
била крцата.

Читаво Средоземље поз-
дравило је храброст Петра
Желалића, у Венецији је од-
штампан еп којим се опева
његов подвиг, млетачки
дужд доделио му је најви-
ше почести. Али, бокељског
капетана слава није проме-
нила. Настанио се стално на
Малти, набавио нов шамбек
са три јарбола и са Бокељи-
ма друговима из заробље-
ништва, наставио да плови
и тргује Средоземним мо-
рем. Готово читаво богат-
ство које је стекао трошио
је на откупљивање хришћан-
ског робља од Турака. Ум-
ро је на Малти 1811. у ду-
бокој старости од деведесет
четири године.

А. Р.

ВАШАР СА 7 КОНТИНЕНТА

ЛАНЧАНА РЕАКЦИЈА. — На вратима једног стана у
Њујорку поштар је чекала закачена порука: „Ја нисам
код куће али мој пас јесте. Ако имате за мене какву
пошиљку, молим вас да неколико минута упорно звоните
па ће пас почети да лаје. На његово лајање одазваће се
својим лавезом суседов пас. Његов господар је мало
наглув али ће, ако лавез потраје, ипак чути. Тада ће он
доћи да отвори па му ви, молим вас, дајте моју пошту“.

ПОСЛОВНИ УГЛЕД. — Произвођачи хране за псе у јед-
ном енглеском граду сазвали су велику конференцију
за итатпу да би приказали свој нови производ. Саста-
нак је достигао врхунац када је у салу за конференцију
ушао, маиући репом, један пас да би испробао нову по-
сластину. Међутим, пас ју је оњушио, загризао и — оста-
вио. Настала је неугодна тишина. Да би спасао углед
фирме, директор је лично појео порцију намењену псу.

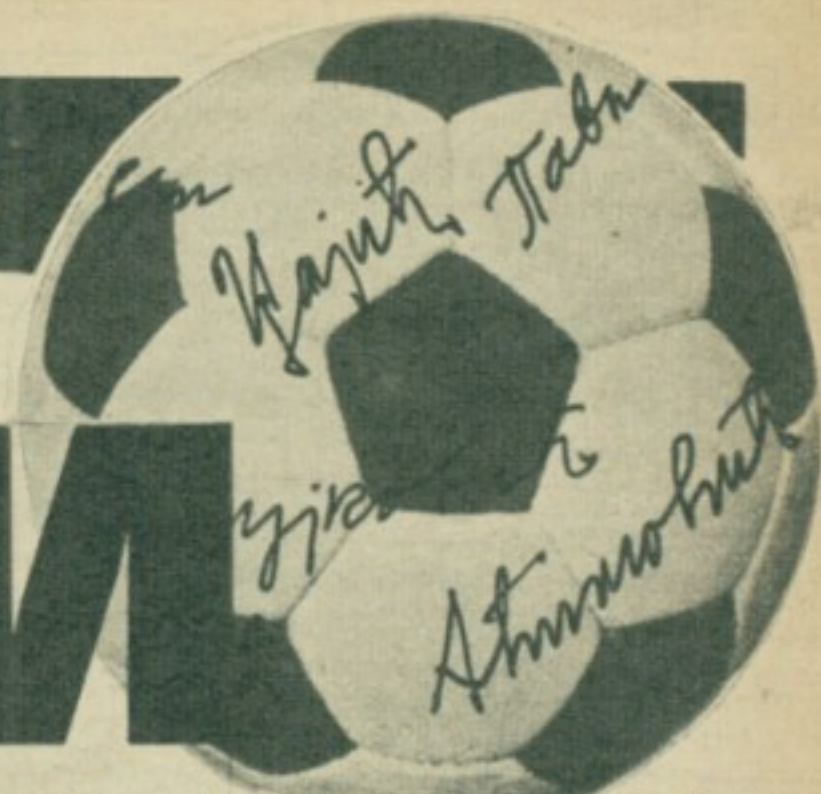
ДВОСТРУКИ СУДАР. — Лилијен Бауден из енглеског
града Викбича налетела је на једној кривини својим
аутомобилом на кола која су јој долазила у сусрет. При-
томе је, поред незнатних огреботина, доживела мали
нервни шок. Кад се повратила из тог првог шока до-
живела је други због којег је изгубила свест. Наиме, ви-
дела је да је кола на која је налетела возио — њен муж.
Срећом, ни он није у овом судару задобио теже озеде

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ

ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ СПОРТСКИ КОНКУРС

ВАШИ ЉУБИМЦИ

Познајете ли најбоље југословенске спортисте? Ако вас знање и памћење не служи баш најбоље, потражите помоћ од другова или од старијих који се разумеју у спорт више од вас. Али, не губите наду ако одмах не нађете одговоре на сва питања. Помоћ можете тражити и од Забавника, наравно, само оријентационо (на пример, ако питате како се зове спортиста на слици обележеној бројем 5, ми ћемо вам само рећи којем тиму припада). Пишите и питајте!

4 ЗАДАТКА

Сваки од четири задатка састоји се од 10 фотографија наших најпознатијих спортиста и њихових имена која су намерно измешана. Ваш задатак је следећи: поред сваког имена на купону испишите број фотографије која му припада. На пример: ако се Џајић налази на првој фотографији, треба да поред његовог имена напишете број 1 којим је означена његова фотографија — и тако редом. У сваком од следећа три броја по један купон и 10 нових питања.

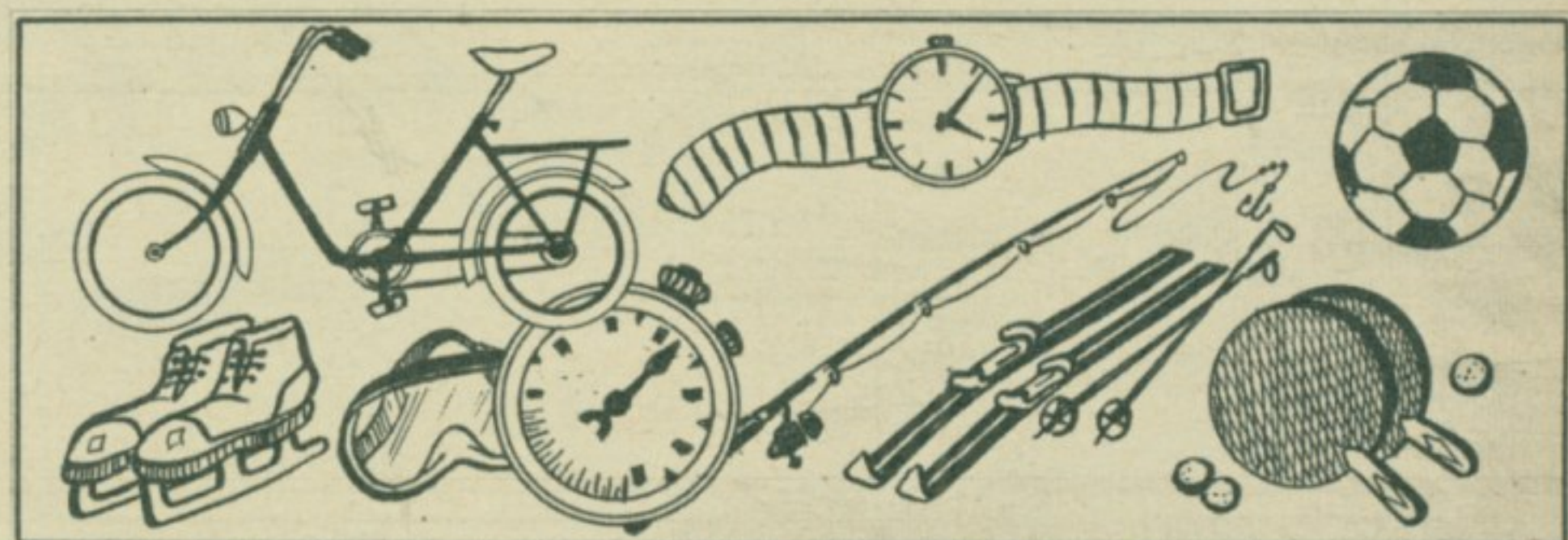
40 ПИТАЊА

Све купоне треба да сачувате док не изиђе и последњи, четврти купон. Онда их залепите на дописницу и пошаљите, наравно са одговорима, на адресу: „Политикин Забавник“, 11001 Београд, Македонска 29, поштански фах 124 — најкасније до 17. марта ове године.

100 ВРЕДНИХ НАГРАДА

Сви они чије дописнице са 4 купона и тачним одговорима стигну до одређеног рока учествују у извлачењу вредних награда: „Пони експрес“, два бицикла, неколико штопераца, ручни и специјални часовници, фудбалске лопте са аутограмима играча наших најпознатијих клубова, дресови са потписима чувених фудбалера, клизачке, смучке, комплети за стони тенис, маске за рођење, прибор за пецање итд. Тачан списак свих награда објавићемо у следећем броју.

По завршетку конкурса објавићемо тачне одговоре на свих 40 питања.

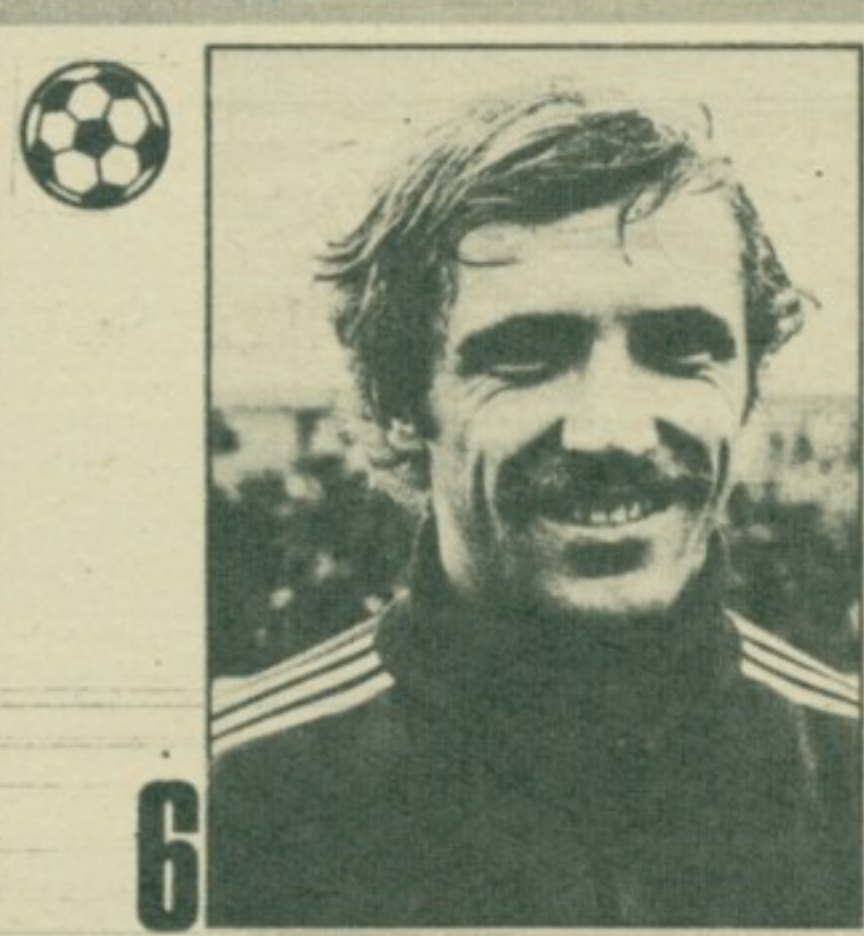
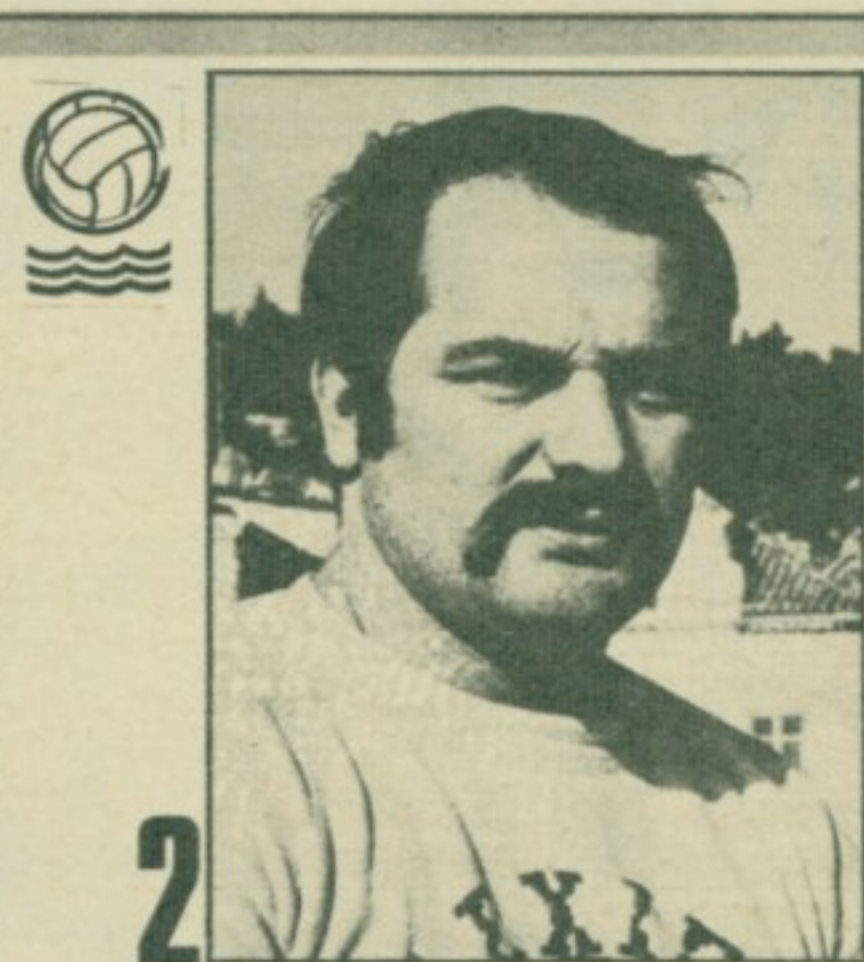
- На једној лопти аутограми свих ваших љубимаца! Они ће се потписати само за вас.
- Најлепша награда за ватреног навијача — дрес са оригиналним потписом његовог љубимца.

ЉУБОДРАГ СИМОНОВИЋ	ЂУРЂА БЈЕДОВ
ДРАГУТИН ШУРБЕК	ДРАГАН ХОЛЦЕР
ДРАГАН ЏАЈИЋ	ЈОСИП ПОЛАК
ЗДРАВКО МИЛУТИНОВИЋ	ДРАГОСЛАВ СТЕПАНОВИЋ
ДАМИР ШОЛМАН	БОРУТ БАСИН
НАВИЈАМ ЗА ФУДБАЛСКИ КЛУБ:	

КУПОН

1

.....

ЗИМСКИ СП

спуст

Смучарска дисциплина у којој се такмичари спуштају низ падину. Дужина стазе износи најмање 1000 метара а висинска разлика је најмање 500 м, али често достиже и 700 м. За ову дисциплину тражи се изузетна вештина и храброст јер се такмичења одржавају по сваком снегу а често и леду. Падови и повреде нису ретки. Стаза је широка тридесетак метара, смер је обележен црвеним заставицама на штаповима високим до 1 м, а ради упозорења на евентуалну опасност стављају се жуте заставице. Због честих незгода које чекају смучаре, дозвољено је чак да се трка заврши и на једној смучки! Мери се време, тачније: победник је онај ко за најкраће време пређе стазу.

смучарски скокови

За слободан лет кроз ваздух са смучкама на ногама потребна је изузетна храброст, тренинг, али доста зависи и од скакаоница које се подижу на падинама окруженим шумом због заветрине, да ветар не би пореметио скакача у лету. Постоје скакаонице за скокове од 20 па до преко 120 м! Први су смучарске скокове извели Норвежани, па су они и одредили да се даљина до 80 метара рачуна као **скок**, а преко ње као **лет**. Смучар скакач изводи два скока и при том му се бодује дужина скока али и стил. Најпознатије скакаонице на свету су наша Планица, Кулм, Оберсдорф, Гармишпартенкирхен. Светски рекорд у дужини скока тренутно држи Манфред Волф (165 м), а најбољи Југословен је Петер Штефанчич (150 метара).

ОРТОВИ

боб

То је санкање за најхрабрије. Ова спортска дисциплина добила је име по специјалним санкама направљеним и конструисаним за спуштање низ сасвим зелећену стазу. То су спреда затворене саонице, са челичним салањцима, управљачем и кочницама. Такмичења се одвијају у једноседима, двоседима, четвороседима и, чак, шестоседима. Што је посада вештија и храбрија, брзине су веће и често прелазе 100 км на час! Због тога возачи носе заштитну одећу, а на глави шлемове.

хокеј на леду

Два тима са по 6 играча, на клизаљкама, специјалним штаповима гурају по клизалишту плочицу звану пак, са намером да је убаце у противнички гол. Данас је хокеј зимски спорт са највише присталица. Динамична, напорна игра, па су измене у тиму веома честе, а понекад се промени и цела екипа! Водеће нације у хокеју дуго су биле Канада и СССР, али данас је разлика у квалитету све мања, па су светска првенства занимљивија и неизвеснија. Наша репрезентација већ неколико година такмичи се у „Б“ групи светског шампионата.

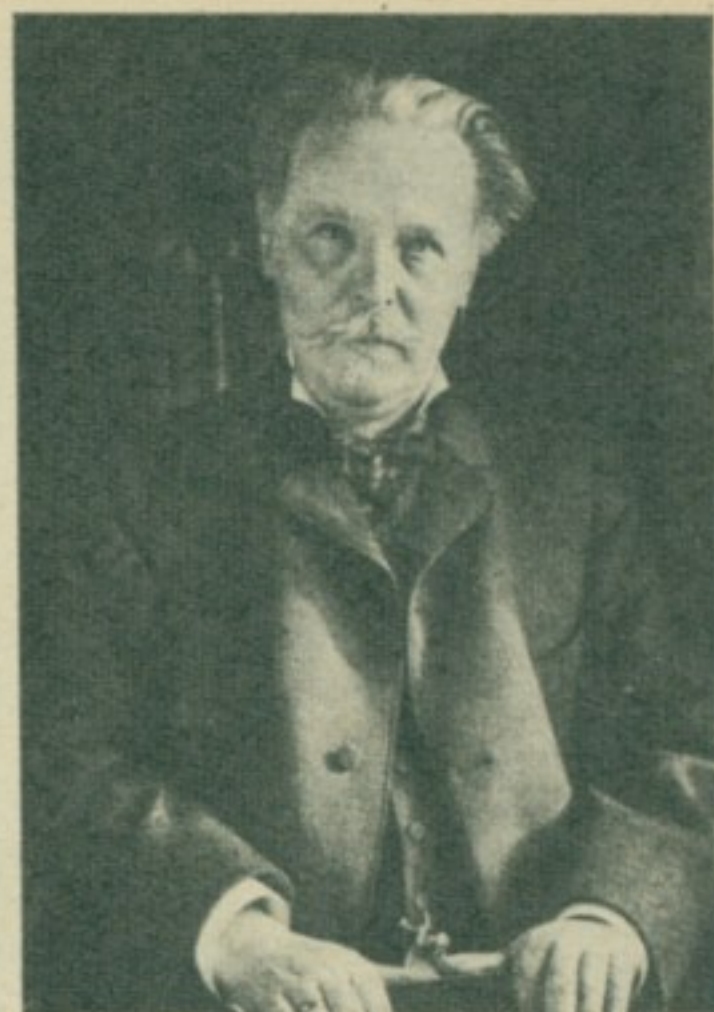
спалом

Одржава се на стази дугој само 300 м са висинском разликом од 120 — 400 м. На стази су обавезне капије од два штапа са заставицама, 40 за жене, 60 за мушкарце. Смучар не сме да мимоиђе ниједну, а циљ је да све то учини за најкраће време. Ако неку капију промаши, дужан је да се врати и прође кроз њу. **Велеслалом:** стаза је дужа, висинска разлика већа али број врата мањи, па се постиже већа брзина.

Олд Шетерхенд са филмског платна: глумац Леки Баркер

ПОБОРАТИМ СИЈУКСА

Карл Мај

Али, другови га не воле баш због тих његових успеха у школи а можда и зато што је прилично повучен у себе. Прилика да му напако-сте указала се у последњем разреду, када су већ били осамнаестогодишњаци. Карл је те године, пред Божић, до бир писмо у коме му сестра јавља да код куће гладују и да за празнике неће моћи ни јелку да украсе јер немају новца да купе восак и направе свећице. Карл није имао ни пребијене паре али се сетио како ће да обрадује млађу браћу и сестре.

Из свећњака којима су увече осветљаване собе почео је да скупља остатке лојаница да би их, кад пође на распуст, понео кући. Восак је скупљао тајно да други ђаци не би открили колико је сиромашан. Погрешио је, јер другови су открили „крађу“ и пријавили је управи. Карл из поноса није хтео да каже ниједну реч у своју одбрану и — избачен је из школе.

Касније, када је Мај постао славан, овај случај толико је преувеличан да је немогуће утврдити шта је у њему истина а шта измишљотина. Чак се тврдило да је својим друговима крао часо-свнике!

Ко је Олд Шетерхенд

Пошто је с учитељским позивом било завршено, Мај је окушао срећу као списатељ сензационалистичких романа. Али, претерао је, бар за ондашње прилике, у љубавним авантурама својих јунака. Публика је те романе

Ове године навршава се шест деценија од смрти чувеног писца Карла Маја. Истовремено је 80 година оћкако је Винету уледао свећлост дана

гутала али је критика писца оптужила за неморал. Тако је Карл Мај још једном у животу пропао. Срећа његова што је романе писао под уметничким именом тако да је све могао да почне из почетка.

Мају је било преко 35 година када се претворио у Олд Шетерхенда — прослављеног пријатеља Индијанаца и Винетуовог побратима. У пустиновним романима са Дивљег запада Мај је коначно пронашао себе а читаоци, нарочито они млађи, свог омиљеног писца. Године 1880. објављен је први његов путописни роман из Америке

„На далеком Западу“ а после њега још преко 50 авантуристичких романа међу којима су најпознатији: „Винету“, „Благо сребрног језера“, „Син ловца на медведе“, „Олд Шетерхенд“, „Олд Фајерхенд“, „Винетуови наследници“ и други.

У већини ових књига, напете акције, изненадних обрта, узбудљиве радње, појављују се исте личности. Олд Шетерхенд, који углавном говори у првом лицу и који је јунак свих збивања, а то је Мај лично, бори се, заједно с Винетуом, против бандита, како црвених тако и белих. Он воли Индијанце и жели да им помогне али је у дубини душе уверен да они морају да изумру. Добри белци су код Маја увек Немци и то је оно што му старији читаоци веома замерашу. Деци то не смета јер их његови романи држе у напетости од корице до корице.

Змија наочарка

Убрзо је Карл Мај почео да добија писма адресована на Олд Шетерхенда у којима су се читаоци распитивали како могу да ступе у везу с Винетуом, колико кошта карта до Дивљег запада, шта да понесу на пут и слично. Када је Винету умро плуштали су телеграми саучешћа из читавог света. Они, наравно, нису могли знати да Карл Мај — Олд Шетерхенд — никада није био у Америци, да не познаје ни једног јединог Индијанца и да је своја узбудљива путовања и доживљаје написао у свом дому у Редобојлу код Дрездена!

Мада Мај све до пред крај живота није макао из Немачке, он се није устручавао да у друштву прича разне згоде из „далеких крајева“. Једном приликом нека млада

дама радознано га је упитала:

— Да ли бисте могли, господине Мај, да нам испричате неку незгоду која вам се догодила на путу. Али, само да буде нешто страшно и узбудљиво!

— Па, било је доста таквих ствари... Једном, док сам спавао под шатором, негде у дунгли око језера Алберт Нианза, изненада угледах змију наочарку...

— Увукла се у ваш шатор!? — престрашено ће дама.

— Да, пробудио сам се јер сам осетио нешто хладно на руци. Имао сам шта да видим! Наочарка се управо спрема да ме уједе!

— И... шта сте тада урадили?!

— Брзо сам јој скинуо наочаре и, наравно, није ме могла ујести пошто без њих ништа не види! — завршио је Мај не трепнувши.

Бели Облак се сећа

Писац је ипак 1909. али не као неустрашиви Олд Шетерхенд већ као остарели седи туриста, отишао у Америку да види место о којима нико није писао боље и верније од њега. Стари Индијанац Бели Облак из племена Сијукса још се сећа времена када је, као дете, из прикрајка посматрао ратничке игре и славље приређено у част посете Карла Маја, великог пријатеља црвеног народа. Писац је преноћио у вигаму самог поглавице и постао побратим Сијукса.

На једној старој листи која се чува у резервату Сијукса у Новом Мексику могу се и данас прочитати речи: „Карл Мај је побратим“. Он је био један од првих људи који је са симпатијама писао о Индијанцима у време када су их белци сматрали обичним скитницама и разбојницима. То му Индијанци никада нису заборавили и због тога су га примили за свог побратима и пуноправног члана племена.

Убрзо после посете Дивљем западу Карл Мај је умро, марта 1912. у Редобојлу у свом дворцу који се звао „Олд Шетерхенд“. Сахрањен је у маузолеју који посећују хиљаде туриста јер он је још увек најчитанији омладински писац свих времена. Ове године навршава се 80 година од када је „Винету“ угледао светлост дана. З. Б.

Пјер Брис као Винету

Фебруара 1842. године родио се у малом немачком месту Ернсталу у кући сиромашног ткача син. Родитељи су, на свој ужас, ускоро приметили да је дете слепо. Због тога је морало да буде под сталним надзором своје баке. Али, тај део Немачке познат је по чудесним бајкама а по крајину Ерцгебирге, где је Ернстал, приче помињу као земљу шумских патуљака. Бака је малом Карлу Мају, тако се звао слепи дечак, причала дивне бајке које су му помогле да лакше поднесе своју несрећу и развиле му машту.

Избачен из школе

Шест година касније догодило се чудо — Карл је прогледао! Његово слепило, некада често код новорођенчади, било је последица инфекције и разне траве и лекарије успеле су да му поврате вид. Сада је Карл могао да пође у школу што му је била велика жеља. После основне Карл Мај се уписао у учитељску школу и наставио у школском интернату у Валденбургу. Он је одличан ђак, понос професора који га сувише често истичу као пример другим ученицима. Нарочито се одликује у говорништву и за трен ока успева да зароби пажњу својих другова јер говори теч-но и сликовито и свако ко га слуша мора да се уживи у његове речи.

— Пиј, Розамунда,
и радуј се! —
обрађио се њијани
краљ младој
жени. Није знао
да чини најкобнију
јрешку у животи

ОТРОВ ЗА РОЗ

Шести век наше ере. Ускоро ће бити две стотине година како је Италија постала стална мета најезда варварских народа. Нестанак Римског царства оставио је празнину коју су попунили крв, болест и смрт. Формално, Италија је под влашћу цара који влада у далеком Цариграду, док у ствари малобројни византијски гарнизони држе само власт у својој непосредној околини. У осталим деловима државе влада хаос. Тако је у Италији, тако је у готово целој Европи.

Над Старим светом надвио се мрачан облак безакоња, мржње, и безумља. То је време у коме се умирало за љубав, али живело за мржњу. Тада се догађа и историја Розамунде, жене која је живела да мрзи.

Сусрећ на бојном пољу

Албоин је био краљ Лангобарда, великог германског племена које је средином VI века продрило у Италију да у њој и остане. Био је то човек моћан, дивов-

ског раста, напрасит и жедан крви. Мач је био његов пријатељ, а рат му је сачињавао живот. Сви су се дивили његовој слави, ратној срећи и храбрости. Лангобарди су у Италију кренули после величанствене победе над Гепидима, сродним варварским народом, са којима су ратовали већ скоро двадесет година. Албоинова ратна срећа и овог пута била је са њим. У великој, последњој бици, Лангобарди су потпуно уништили Гепиде. Покољ је био тако страшен да су од тог тренутка Гепиди престали да постоје као народ. Малобројни преживели припадници некада великог народа постали су робови; њиховог краља Кунимунда убио је лично Албоин.

Дан када су Гепиди поражени од Лангобарда био би последњи њихов помен у историји да Кунимунд није имао кћерку. Звала се Розамунда. Лангобардијски краљ је годинама био заљубљен у лепу Розамунду. Међутим, политички разлози натерали су га да се ожени франачком принцезом Котсуиндом. Међутим, брак је трајао кратко. Оставши удовац Албоин није оклевао да затражи Розамундину руку од краља Кунимунда, али је био хладно одбијен.

Албоин није био човек који би се могао лако одбити. Неколико дана после увредљивог одбацивања пројекције, Лангобарди су отели Розамунду. Кунимунд је на то одговорио обнављањем рата који је већ дуго трајао. Најзад се морао умешати и сам цар Јустинијан и Розамунда је враћена оцу.

После погибије краља Кунимунда, краљ Лангобарда је на бојном пољу, међу малобројним заробљеницима, нашао и девојку која га је некад увредила непријатељским држањем. Међутим, уместо освете, Албоин је осетио да се у њему поново рађа љубав према младој жени.

Сивравичан пехар

Розамунда је постала краљица Лангобарда. Албоин је био најзаљубљенији супруг. Али није могао знати да му Розамунда никад неће простити то што је уништио њен народ и убио њој оца.

Године 571. пала је Павија, једини град који се одупирао Лангобардима. Завршен је рат за освајање нове постојбине. Албоин је прогласио Верону за своју престоницу. Византијски гарнизони и даље нису мицали из својих утврђених градова а егзарх Лонгин, представник царске власти из Цариграда, мудро је ху-тао и чекао свој тренутак. Није морао дуго да чека!

Већ следеће године краљ Албоин приредио је банкет у Верони који ће бити судбоносан. Сатима је трајало гошћење. Попијене су бачве вина. Кад је гозба достигла врхунац, певачи су почели да увеселавају званице песама о подвизима краља и његовој победи над Гепидима. И сам опипљен ласкањем, Албоин је наредио да се донесе пехар који је брижљиво чуван у ризници. Драгоцен пехар је био напуњен. Пред званицама, међу којима је изненада завладала мртва тишина, пијани Албоин се окренуо Розамунди и узвикнуо:

— Пиј Розамунда! Пиј и радуј се што си опет у друштву свога оца! — Укоче-

ног погледа Розамунда је узела пехар и испила га.

Пехар је био начињен од лобање њеног оца, краља Кунимунда!

Лукава забера

Од те вечери Розамундин презир према Албоину прерастао је у мржњу. Њеном свешћу завладала је само једна мисао: убити Албоина. Одрасла на двору, интелигентна, Розамунда није имала никаквих сумњи у погледу начина на који треба да спроведе своју освету и освету свих Гепида, поражених и збрисаних с лица земље. Најједноставнији начин би био убити краља на спавању. Али, то би значило самоубиство, а Розамунда је хтела да остане жива, да ужива у освети. И не само то — Розамунда је намеравала да остане на престолу!

Сама није могла спровести цео план. Требало је наћи помагача.

Први је био Елмих, краљев полубрат, па према то-

ЗАМУНДУ

ме и најпогоднији да се у случају краљеве смрти успе на престо. Како је био заљубљен у Розамунду, није много правио питања око свог учешћа у завери. Завера се брзо ширила. Розамунда је одмах обавестила и егзарха Лонгина који је из своје палате у Равени брижљиво мотрио и слао безбројне уходе на лангобардски двор.

Међутим, недостајала је кључна личност у завери: требало је наћи човека који ће убити краља. Избор је пао на једног од ретких преживелих Гепида који је радио на двору и имао приступу у краљеве одаје. Звао се Передеј. Мрзео је Албоина из свег срца, али му ни на крај памети није падало да га он убије и тако запечати и своју судбину. Розамунда је прибегла лукавству. Сазнала је име и адресу Передејеве љубавнице и једне ноћи — заменила је! Ујутро је Передеја чекало изненађење. Розамунда га је уценила: или ће ући у заверу, убити краља и проживети као богат човек, или ће Розамунда рећи краљу да ју је завео и у том случају ће краљ имати — нов пехар!

Передеј није имао куд — пристао је!

Остало је још да се утврди дан и час убиства и да се предузму мере како би се обезбедио успех. Албоин је био страхан ратник и увек је држао мач поред кревета.

Мач је безан!

28. јуни 572. године. Ужарено сунце над Вероном отерало је пролазнике са улица. После доброг ручка краљ Албоин се повукао на подневни одмор. Розамунда је наредила да се сва послуга удаљи и не омета краљев сан. У двору је завладала тишина. Албоин је саспао. У замраченој соби само златан балчак великог краљевог мача светлуца док га Розамунда тихо везује за кревет.

Неколико минута касније једна рука одиже крај тешке завесе која затвара алков у коме се налази Албоинов кревет и у просторију бешумно уђе Передеј са и суканим мачем у руци.

СТРАШНИ РАТНИК АЛБОИН БИО ЈЕ ЗАЉУБЉЕН У ЛЕПУ ГЕПИДСКУ ПРИНЦЕЗУ, АЛИ МУ ОНА НИЈЕ ОПРОСТИЛА ШТО ЈЕ УНИШТИО ЊЕН НАРОД И УБИО ЈОЈ ОЦА

Да ли је Передеј у мраку ударио у нешто, или је можда трак светла опоменуо уснулог краља, тек Албоин је отворио очи. Отворио је очи и у једном тренутку схватио све. Знао је да је издат и да је убица пред њим. Десна рука краљева муњевито је посегла за балчаком мача који је стајао уз узглавље, али балчак је био привезан.

Урликнувши, можда да се боје охрани, Передеј је замахнуо мачем...

Поделићемо чашу!

Убиство је објавила сама Розамунда. Пролила је сузе, исцепала хаљине, нико је није могао утешити. Уосталом, нико није ни имао времена да је теши. Постављено је питање ко ће наследити престо. Албоин је имао само једну кћер из првог брака. Војводе су морале, значи, изабрати новог краља јер жене нису могле наследити престо. Тада Розамунда начини грешку. Да би кандидатури Елмиха, као краљевог полубрата да ла још јачу потпору, одлучила је да се сместа уда за њега. Ово је изазвало сумњу. По Верони су почеле да круже приче.

Розамунда и Елмих су успели да се одрже на престолу само два месеца, а онда су схватили да им преостаје само један пут — бекство!

Једини пут којим су могли да беже обезбедио им је егзарх Лонгин. Брод их је сачекао у близини Вероне и краљ и краљица Лангобарда побегоше у Равену водећи са собом као таоца Албоинову кћер и носећи целу краљевску ризницу.

Али, Розамунда се није могла помирити са губитком власти. Била је то жења од акције и сусрет са егзархом Лонгином дао јој је нове наде. Лангобарди, чију је државу одржавао само огроман ауторитет Албоинов, налазили су се у расулу. Сваки војвода се борио за себе, а против јединствене краљевске власти. Ако би Розамунда, која је ипак још увек била краљица Лангобарда, могла наћи човека који би могао да искористи правна привилегија што му их даје положај краљичиног супруга и који би располагао златом и војском да потплаћује и ратује, можда би ситуација могла да се окрене у њену корист. Изгледало је да је управо таква личност егзарх Лонгин. Штавише, Лонгин није оклевао да Розамунди понуди брак. Поставила је само једна препрека — Елмих!

Међутим, Розамунда је

већ имала добро искуство. Припремила је вечеру за мужа и сервирали му уз њу богату количину отрова. Само, Елмих је био дворски човек. Врло добро је знао за симптоме тровања. У неколико минута, колико му је још преостало да живи, силом је натерао Розамунду да подели чашу отрованог вина са њим!

Тако је завршила живот Розамунда, краљица Лангобарда.

За сваки случај

Последњи од завереника, Передеј, успео је да се докопа Цариграда где се прославио као борац у широким. Једном приликом изазвао је одушевљење гледалаца убивши мачем лава у арени, животињу изузетне величине и снаге. Борби је присуствовао и сам Јустин II. По завршеној борби цар је замишљено посматрао по бедника.

Људи из цареве околине приметили су да његове очи постају сумњичаве при погледу на овог човека велике снаге, који је у својој биографији имао једног краља на души.

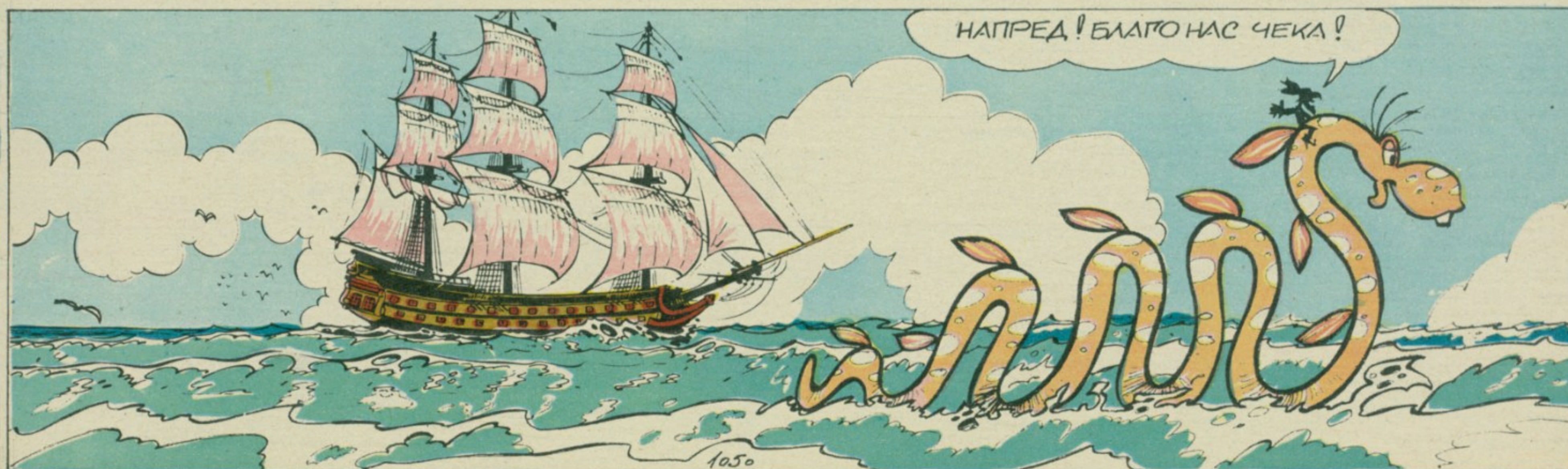
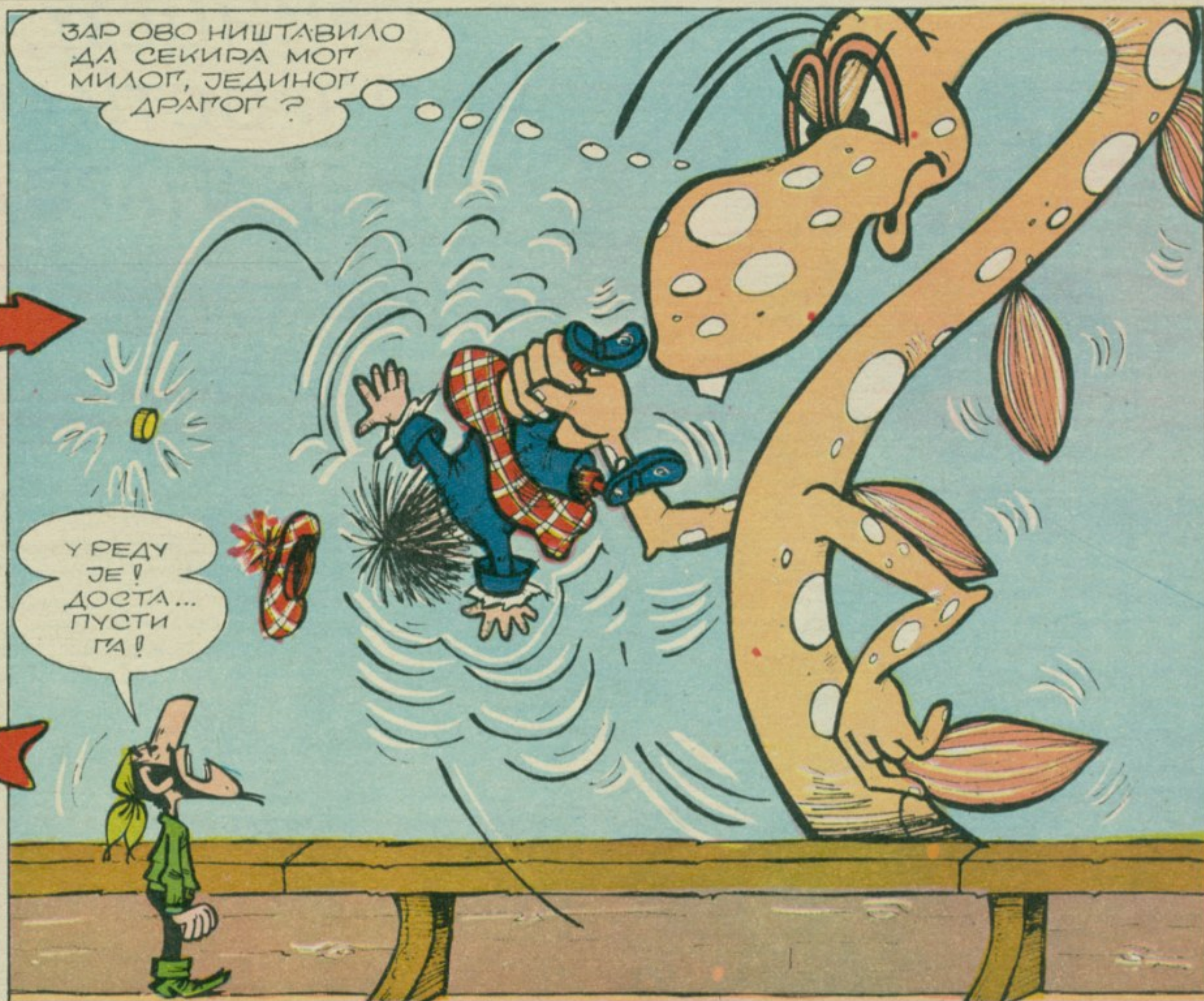
Исте вечери Передеју су, по наредби цара Јустина, ископане очи!

Д. А.

У великој, последњој борби Лангобарди су потпуно уништили Гепиде.

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

ПРЕХРАМБЕНИ EUROCREM®

ПРОИЗВЕДЕН ПО ЛИЦЕНЦИ „GANDOLA” ИТАЛИЈА

УЧЕСТВУЈ У ВЕЛИКОМ
НАГРАДНОМ КОНКУРСУ
EUROCREMA!

Изрежи омот EUROCREM
БЛОКА или поклопац
EUROCREMA и када са-
купиш 5 омота пошаљи на
адресу: ПОЛИТИКИН ЗА-
БАВНИК, Македонска 29,
11001, Београд. Рок при-
јема 1. март 1971. Међу
приспелим купонима биће
на срећу извучени добит-
ници следећих награда:

50 кутија EUROCREMA
у тежини 1 кг

6 фото-апарата ЕТЈУД

100 грамофонских плоча

EUROCREM — ИЗВАНРЕДНА НОВА ПОСЛАСТИЦА!

НИЈЕ БОМБОНА, НИЈЕ ЧОКОЛАДА.

ШТА ЈЕ ОНДА! ПРОБАЈТЕ И ВИДЕЋЕТЕ!

EUROCREM ЈЕ ОСВОЈИО ЦЕЛУ ЕВРОПУ! САДА СЕ
МОЖЕ КУПИТИ И КОД НАС: СПЕЦИЈАЛНЕ
ЧОКОЛАД-ТАБЛЕ ФИЛОВАНЕ EUROCREMOM
— EUROCREM БЛОК И ПОСЕБНО ПАКОВАН КРЕМ
У ОМОТИМА ОД ФОЛИЈЕ.

EUROCREM СЕ УПОТРЕБЉАВА У СВАКОЈ
ПРИЛИЦИ:

У ШКОЛИ, НА ИЗЛЕТУ, У КУЋИ!

ОДЛИЧАН ЈЕ ЗА МАЗАЊЕ НА ХЛЕБ!

НЕЗАМЕНЉИВ КАО ФИЛ ЗА ТОРТЕ, ОБЛАНДЕ,
ПАЛАЧИНКЕ!

ТАКОВО

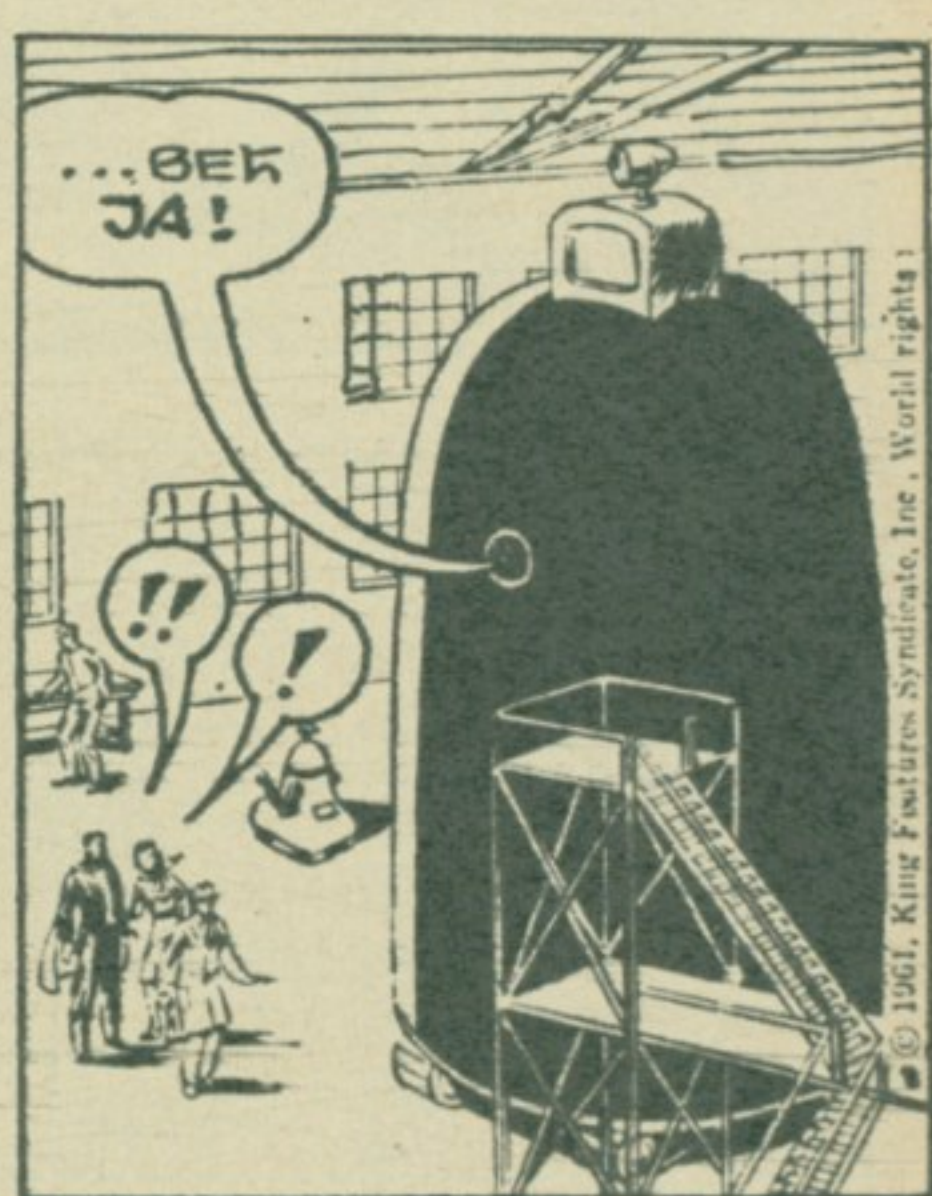
ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

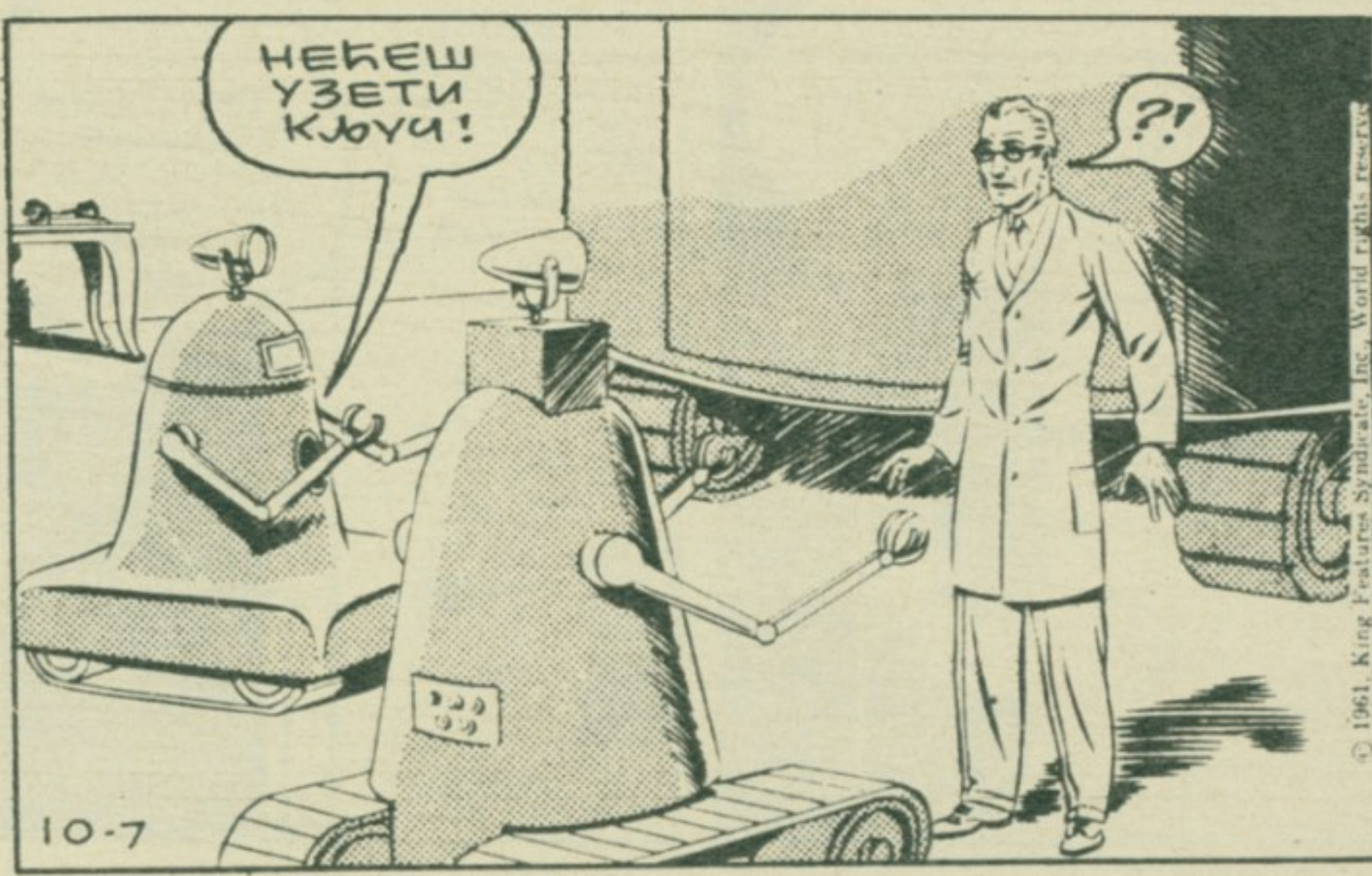
Yugoslavia Commerce

БЕОГРАД

МАНДРАК СТРАШНИ ГОЛИЈАТ

ДЕО ЗИДА
КАО ДА
СЕ ИСТО-
ПИО...

ОРГАНИЗОВАЊЕ
ЗА НАМА
ПОТЕРУ! ЗАТО
НЕ СМЕМО ДА
ОСТАВИМО
ЗА СОБОМ
ТРАГ!

... И КОРИ-
СТЕЊИ АНТИ-
ГРАВИТАЦИ-
ОНЕ УРЕЂА-
ЈЕ...

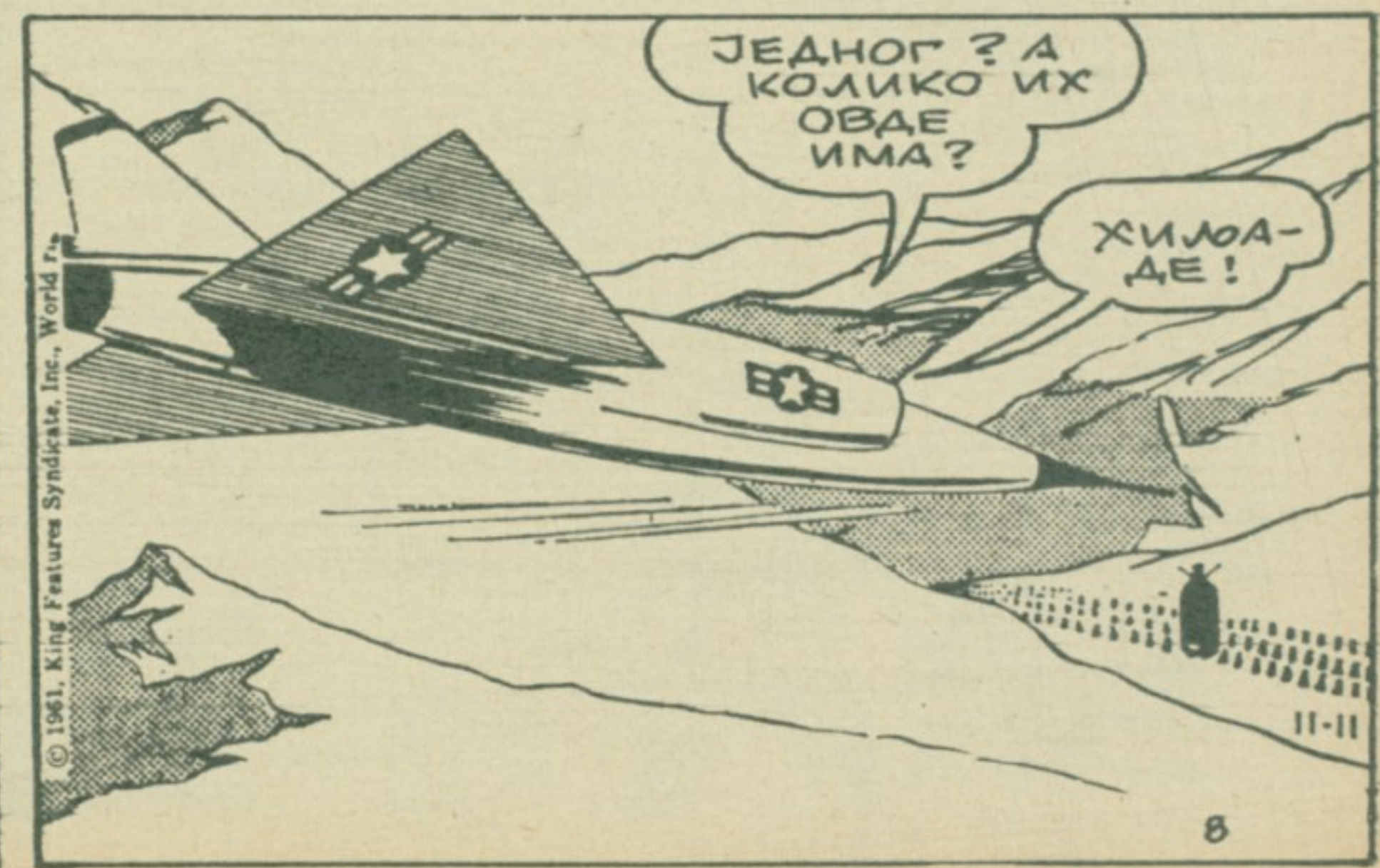
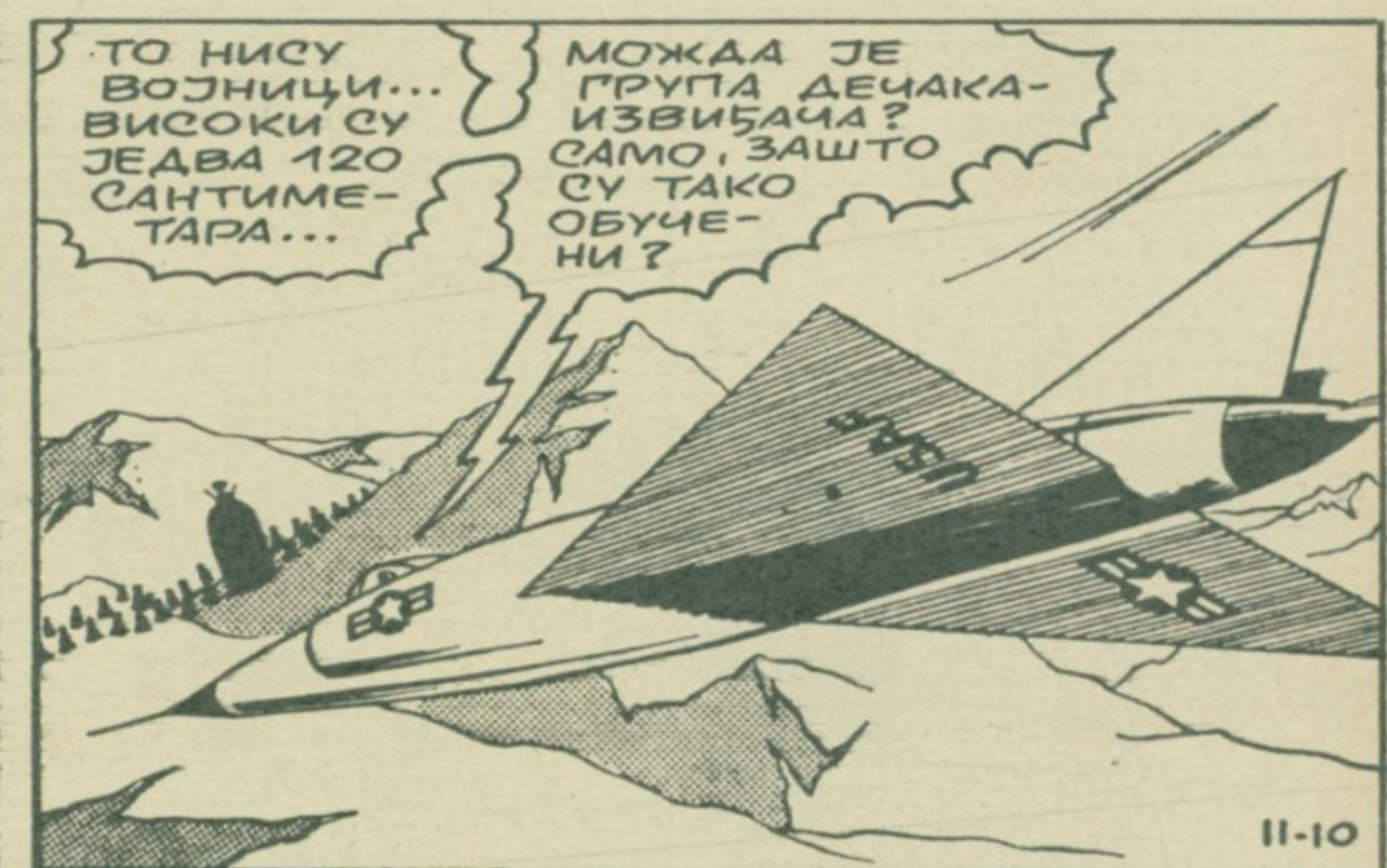

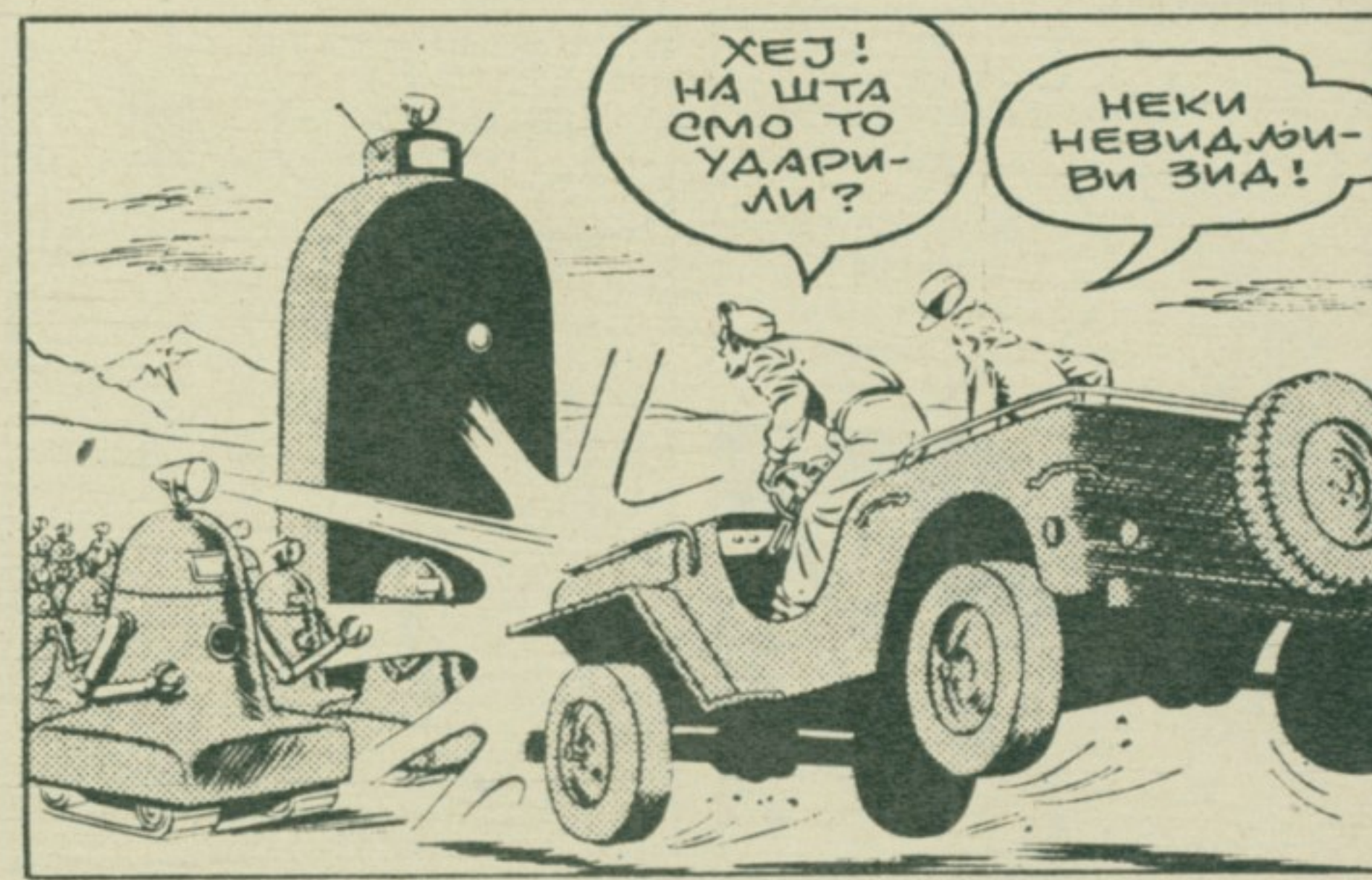
МОЖДА
СУ ВЕ-
ШТАЧКИ
САТЕЛИ-
ТИ!

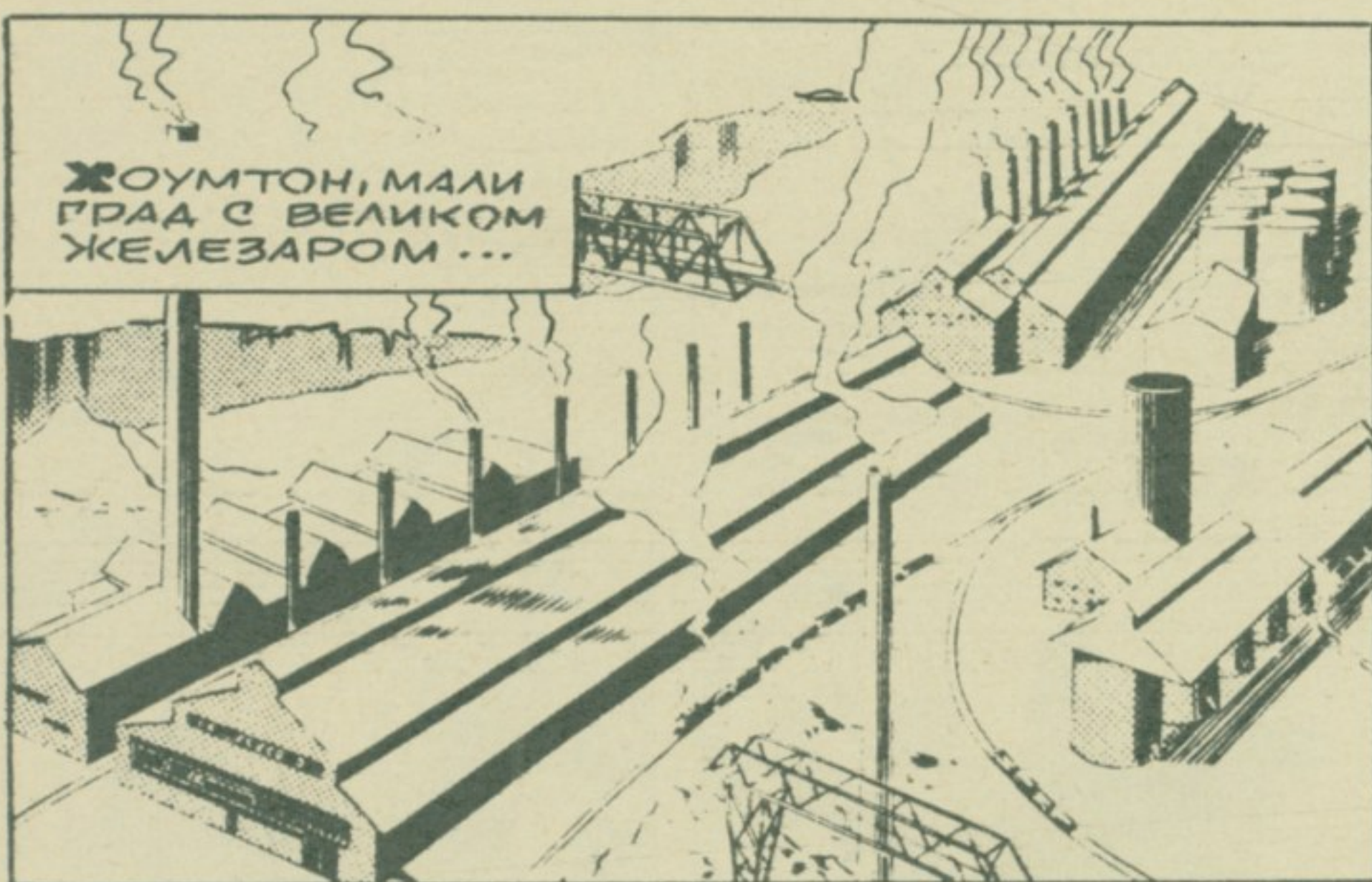

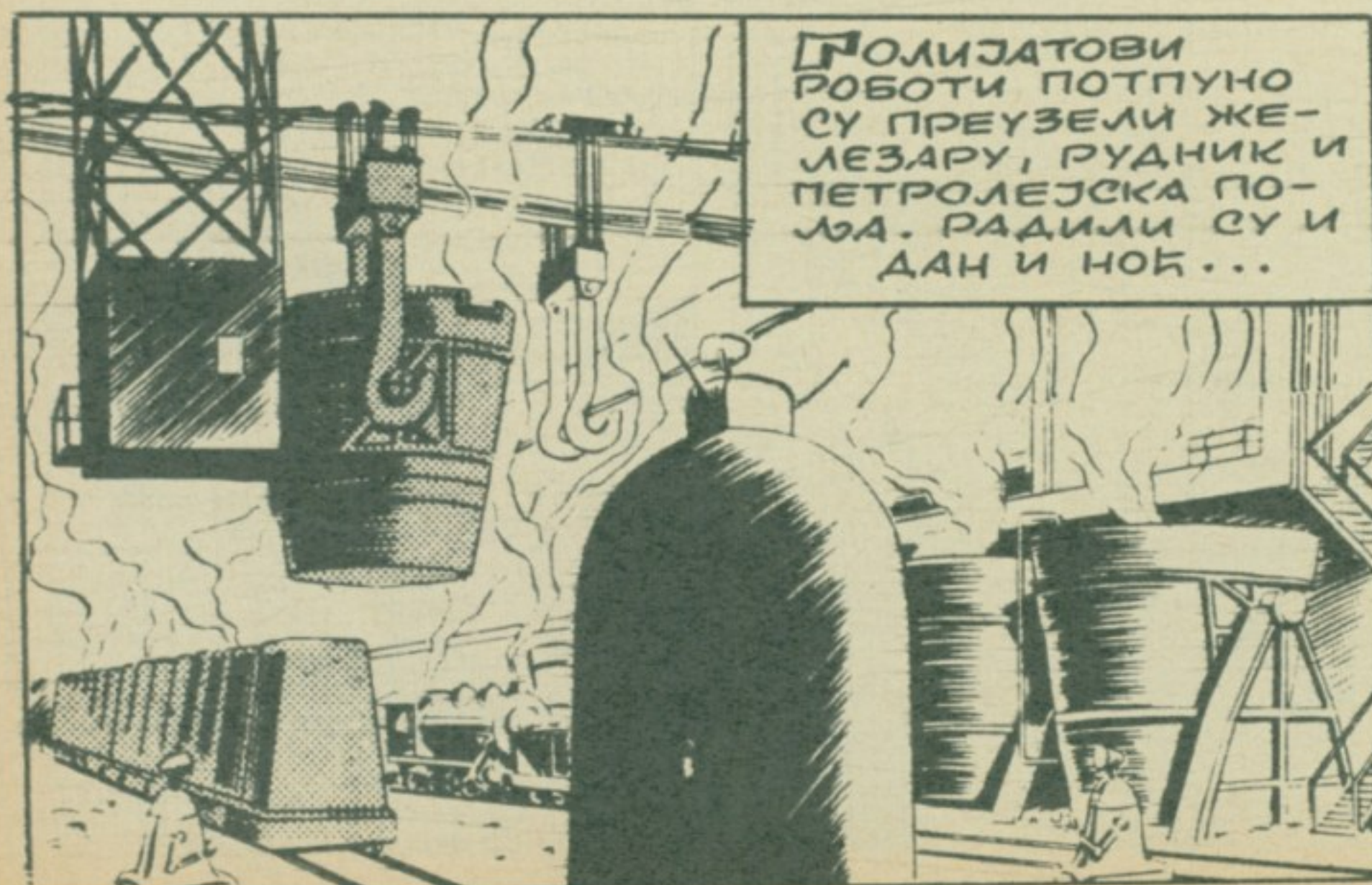
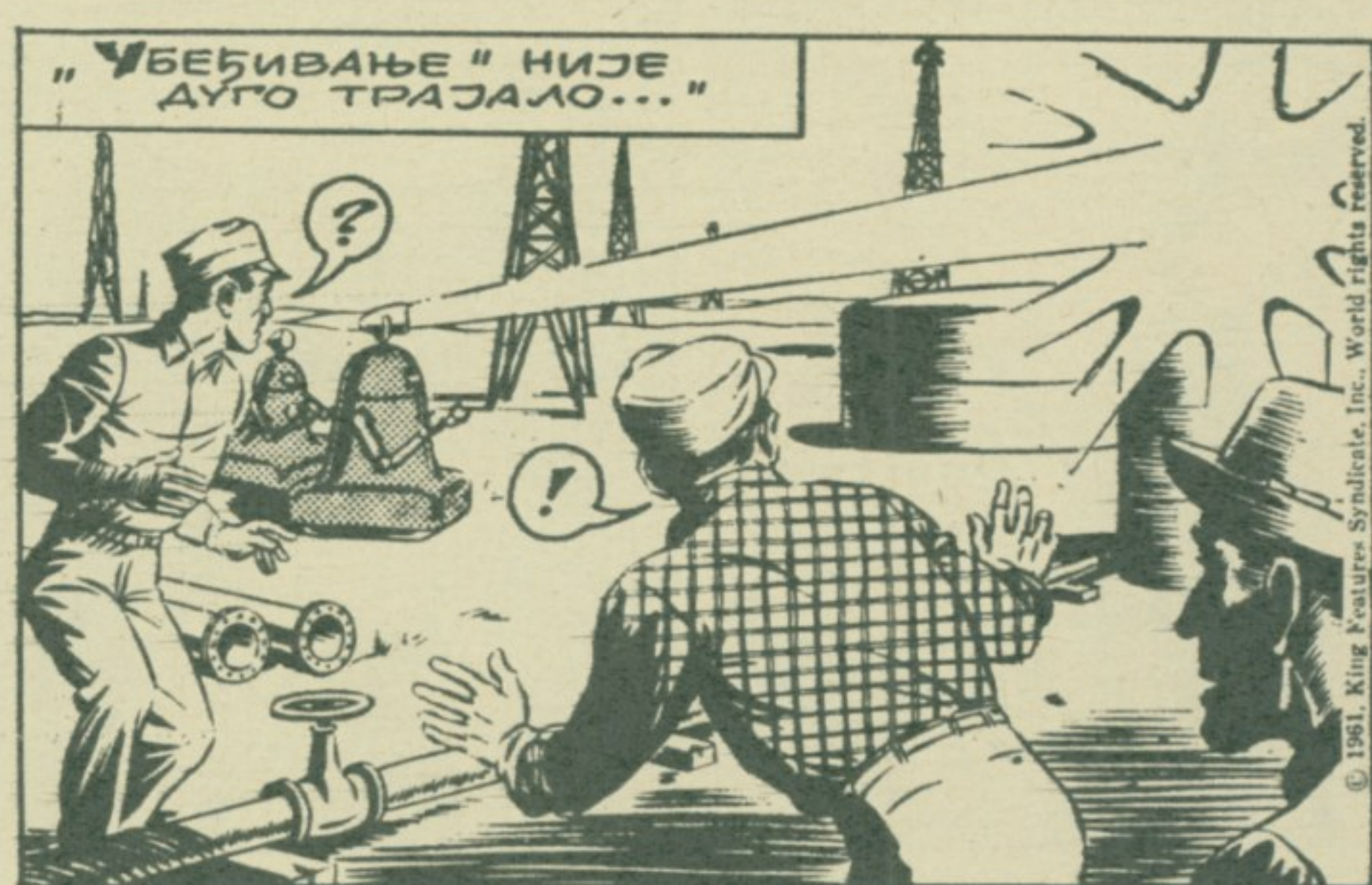

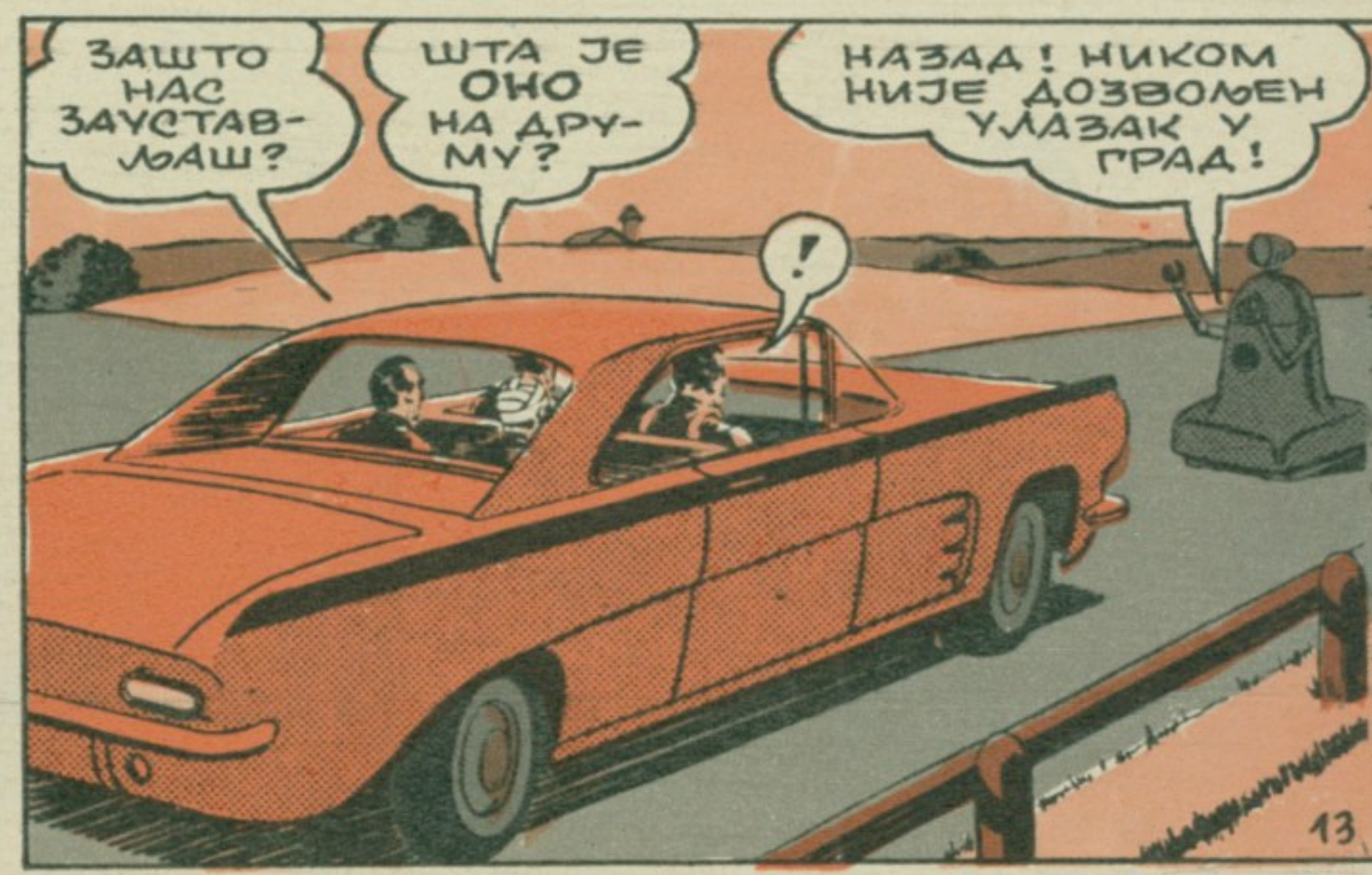

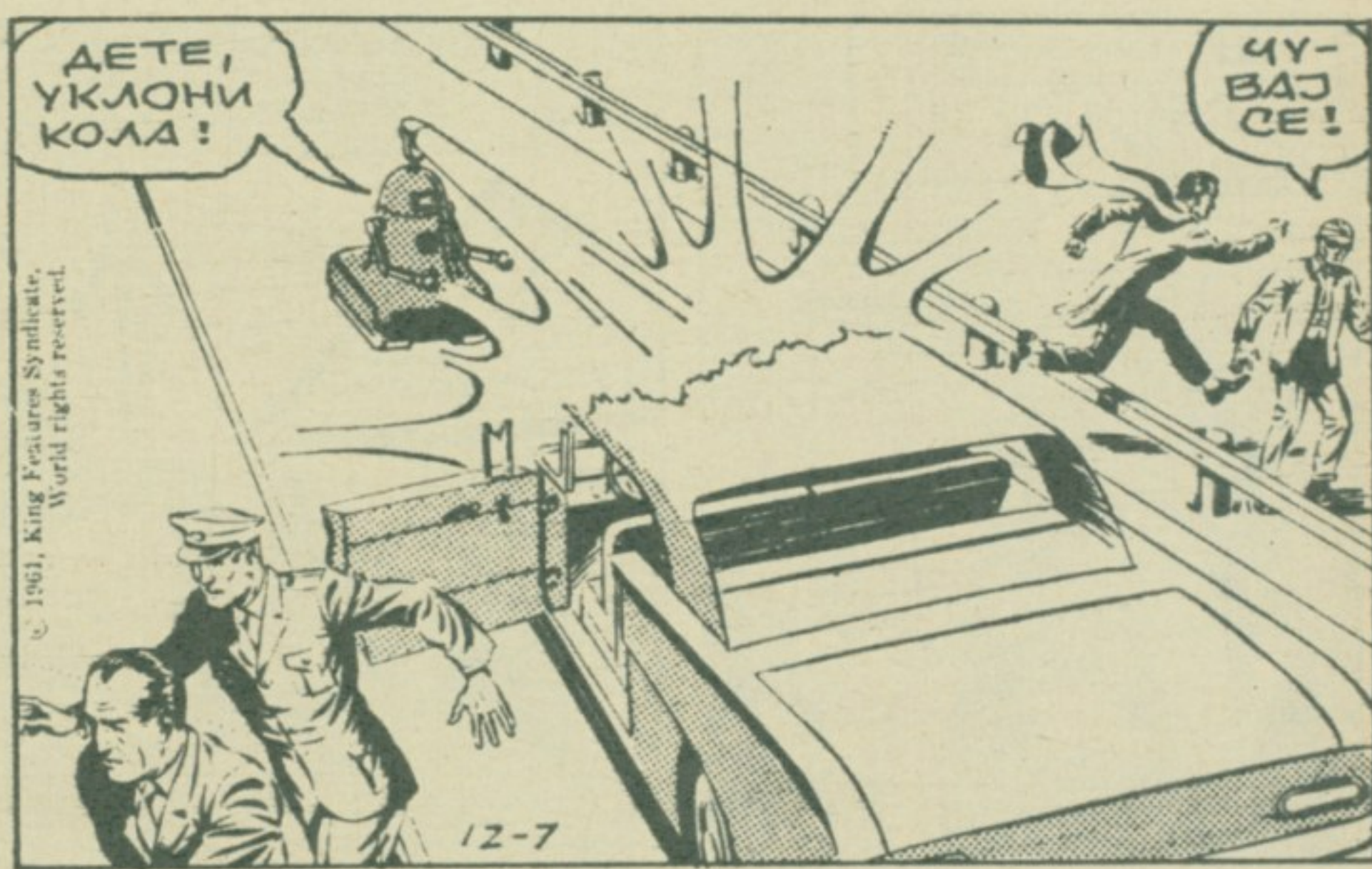

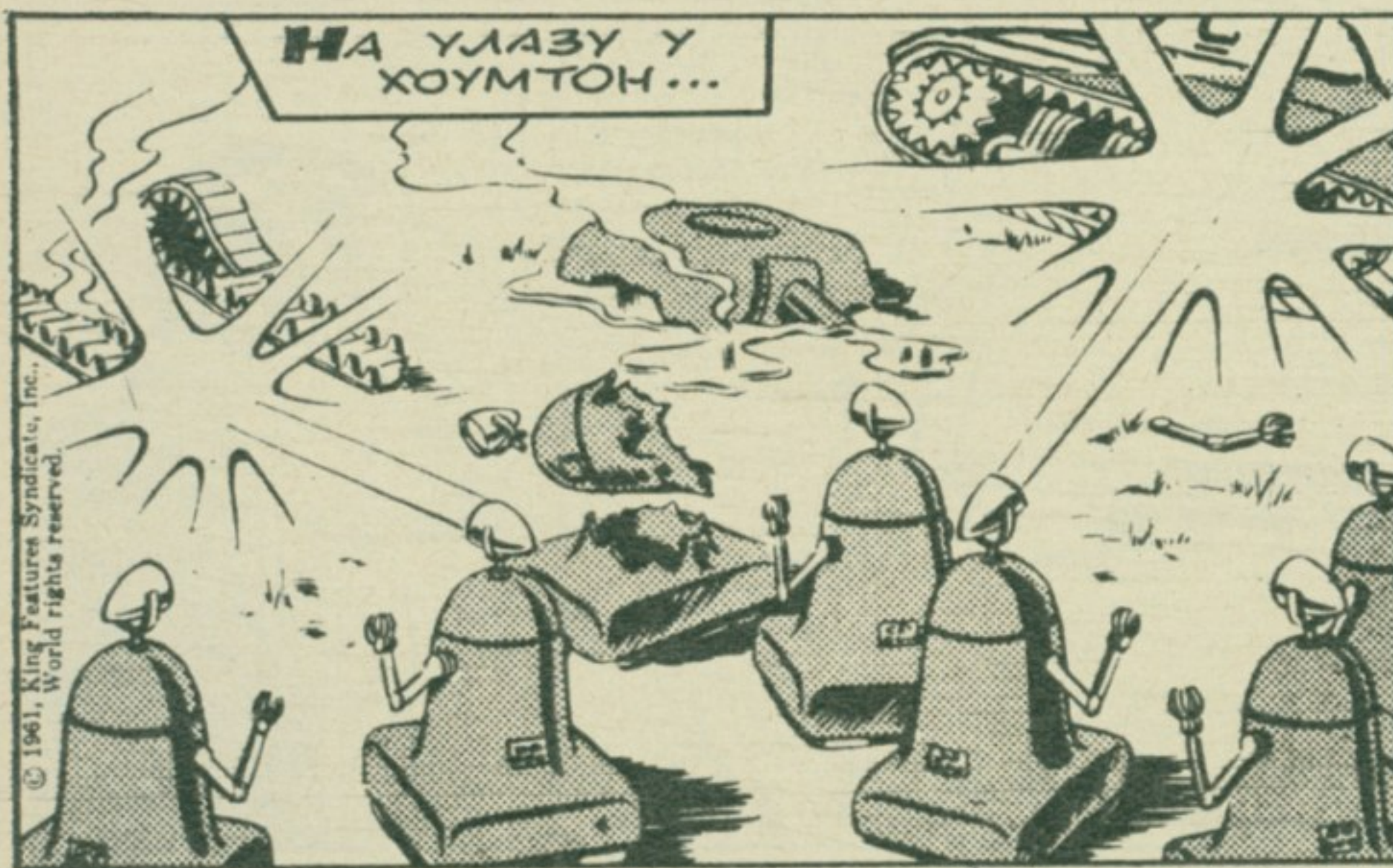

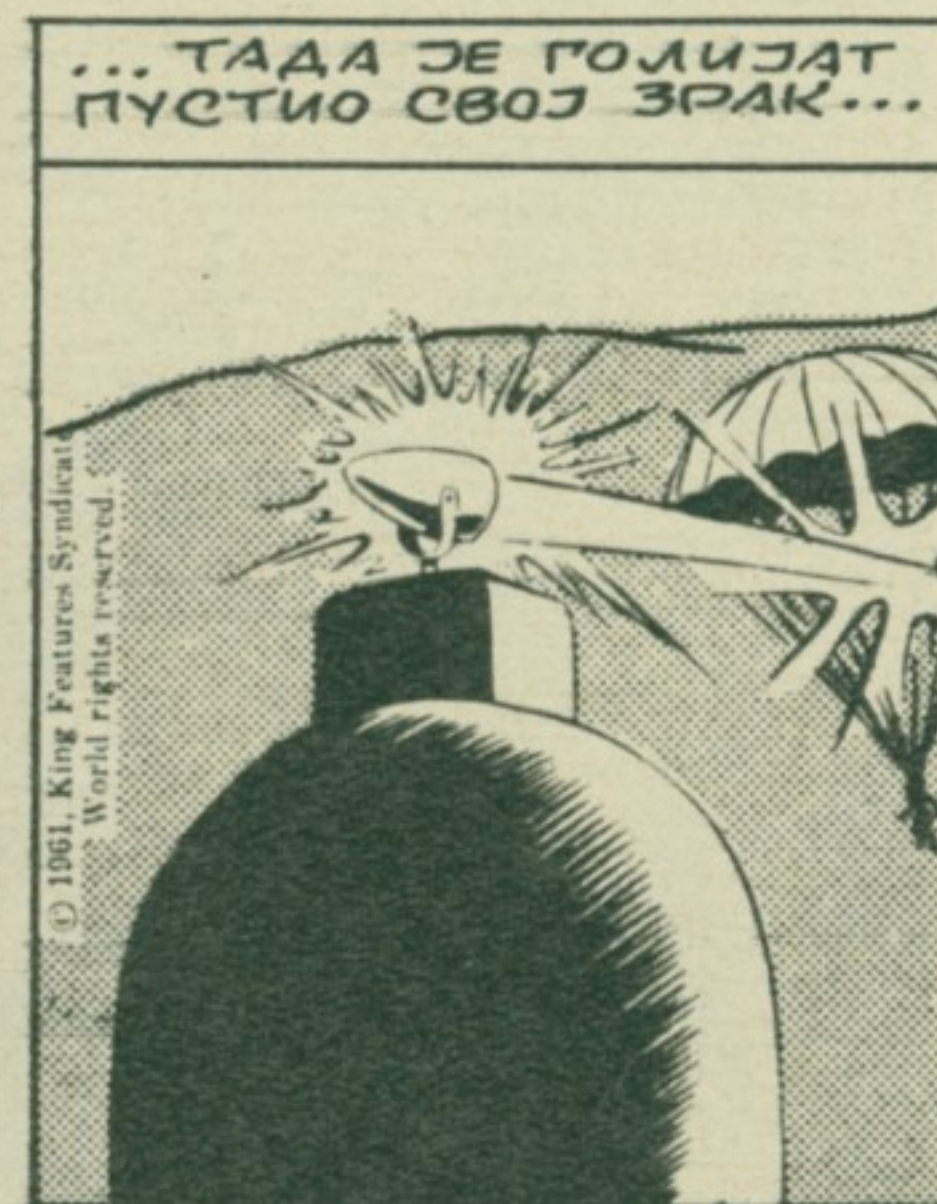

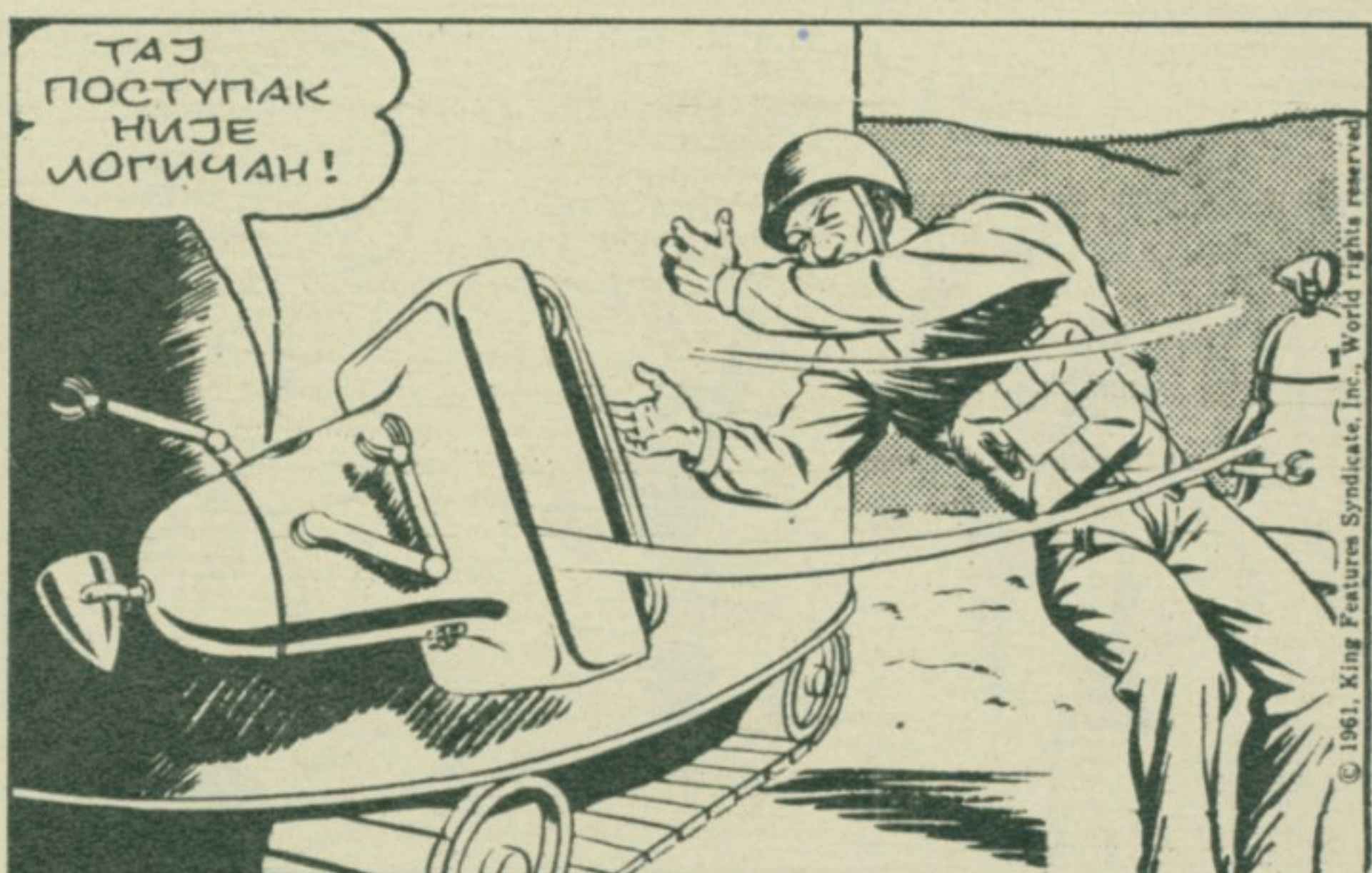

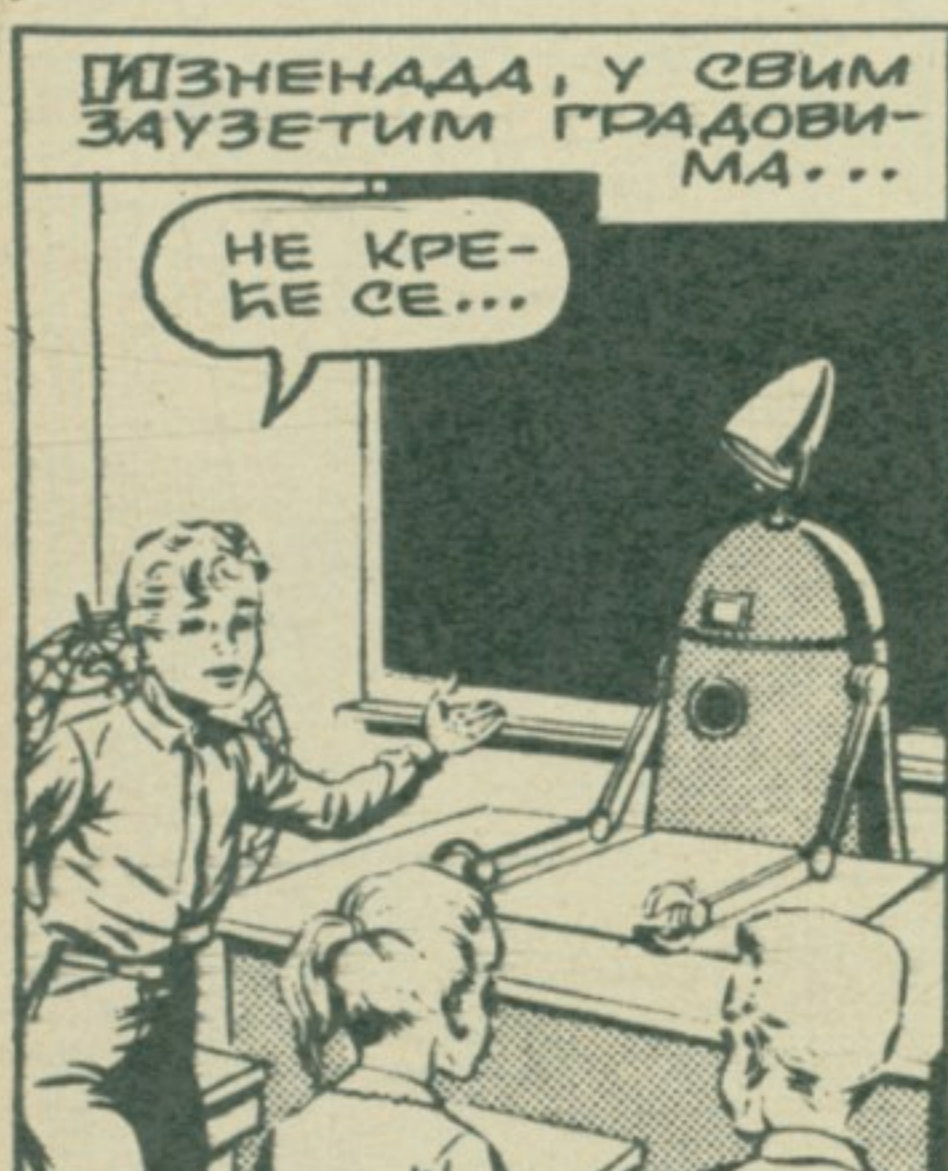
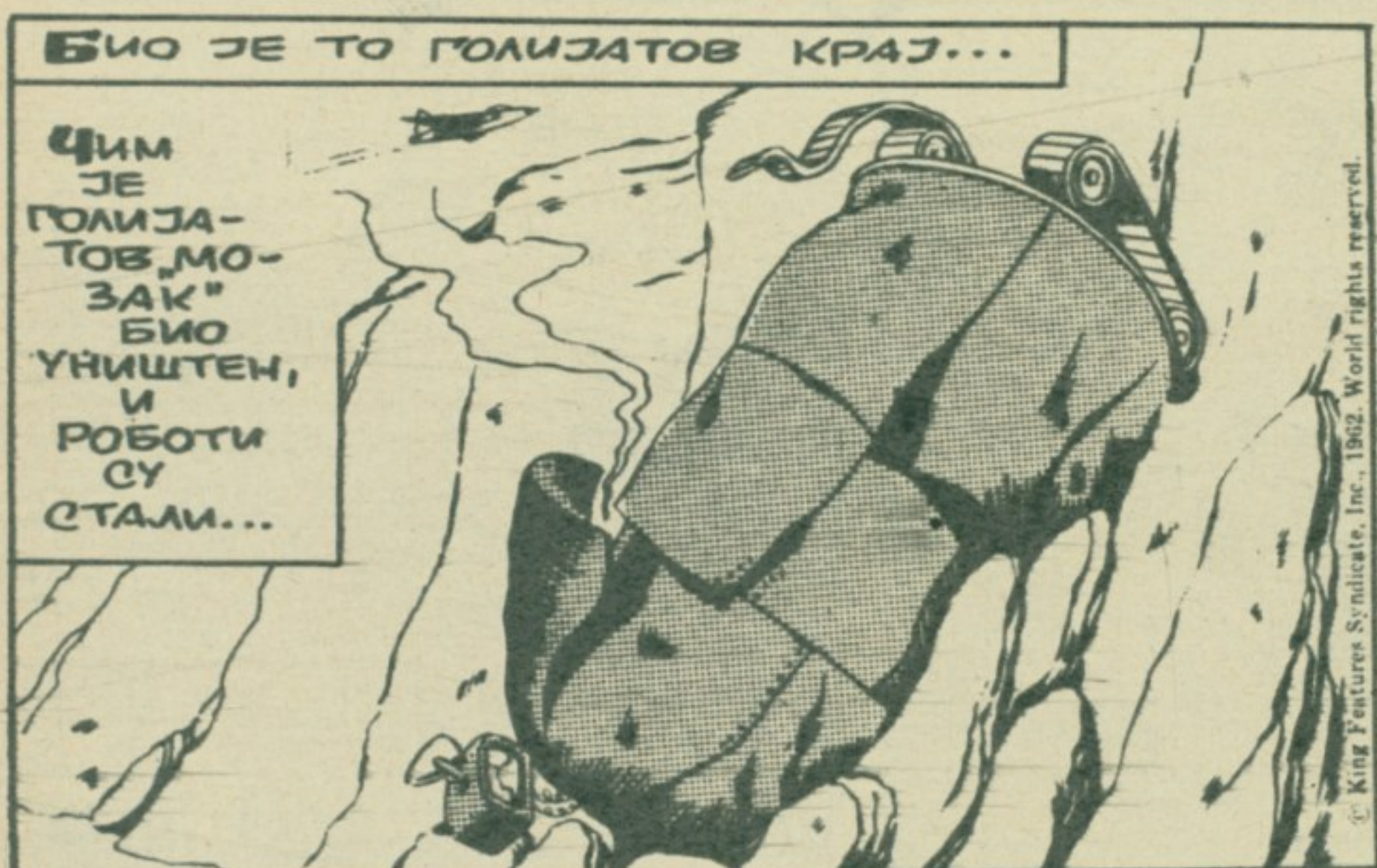

НУЛА Х**** ЦРНА ИНВАЗИЈА

"... ПЕТ ХИЉАДА ОСОБА УМРЛО ЈЕ
КАДА ЈЕ ОН ЈЕДНИМ ОД СВО-
ЈИХ "ПРОНАЛАЗАКА"
ЗАРАЗИО ГРАДСКИ
ВОДОВОД..."

ДА... САД СЕ
СЕБАМ! БИО ЈЕ
ТАДА ОСУЂЕН НА ДО-
ЖИВОТНО
ПРОПОНСТВО
НА
МЕСЕЦ!

ВИ...ИДИОТИ!
СЕДАМ ГОДИНА
ЈА РАДИМ
НА ПЛАНУ
УНИШТЕ-
ЊА
ЗЕМЉЕ!

ТАДА СЕ ЈЕДНА ЦРНА СЕН-
КА ПОКРЕНУЛА ...

МОЈ
ГЕНИЈЕ ЈЕ
СТВОРИО
ТЕ
ЦРНЕ
МОЛЕКУЛЕ!
ПОГОДИЛИ
СТЕ...
ТО ЈЕ ПРИМИ-
ТИВАН
ОБЛИК
ЖИВО-
ТА!

ВИДИТЕ
ЛИ?
УСКОРО
ЋЕ
ЧИТАВА
ЗЕМЉА
ОСЕТИТИ
ЊИХОВУ
СНА-
ГУ!

РАЗАРАЊЕ
МЕТАЛ
ГДЕ ГОД СЕ
ПОЈАВЕ!
ПОЛЕ,
АРМИЈА
ОВАКВИХ
ЗНАЧИЛА БИ КРАЈ
НАШЕ
ПЛАНЕ-
ТЕ!

ПРЕГ ЈЕ
У ПРАВУ, ПОЛЕ!
ЦРНИ ОБЛАК
ЋЕ СЕ БРЗО ПРОШИРИТИ
И НА
ЈУЖНУ
ЗЕМЉИНУ
ПОЛУЛОПТУ!

МОРАМО
СЕ ВРАТИТИ
НА
ЗЕМЉУ...
ДА
УПОЗОРИМО!

ТАЧНО!
ШТИТИ
МЕ,
ГРЕГ!

ОДЛИЧНО!
БРЗО... ДОНЕСИ
ЈОШ ЈЕДНО
КОСМИЧКО
ОДЕЛО ИЗ
МОДУЛА...
ОДВУКИ
БЕМО
ОВОГ
ЗЛОЧИН-
ЦА С
НАМА!

АААХ!

АЛИ, НЕКОЛИКО ЧАСО-
ВА КАСНИЈЕ
КАД СЕ БРОД
ПРИБЛИЖИО
ЗЕМЉИ...

КАКВО
ЛИ ЈЕ
СТАЊЕ
НА
КОСМОДРО-
МУ?

ОХ, НЕ!
СТИГЛИ
СМО
ПРЕКАСНО!
ПОПЛЕ-
ДАЈ
ИХ...

НЕМАМ
САД ВРЕМЕНА
ЗА ОБЈАШЊАВА-
ЊЕ! НАЈВАЖНИ-
ЈЕ ЈЕ...
ПУНОМ БРЗИНОМ
ПРЕМА
ЗЕМЉИ!

ПОЛЕ,
ШТА...?

УСКОРО...

У НАШЕМ БРОДУ: ЦРНА ИНВАЗИЈА!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у жељи за авантурама, а и већим хонорарима, каскадери сваки дан предужимају све опасније подухвате. Недавно се 31-годишњи Француз Франк Валвард с аутомобилом који се кретао брзином од 140 километара на час строгавио с литице високе 36 метара у реку Гарону и на

њеном дну остао 10 минута. За то време Валвард је на лицу имао маску с кисеоником.

● после 8000 часова рада које су у току протекле четири године употребили на изради Ајфелове куле од шибца, чланови француске породице Вител најзад су о-

дахнули. Кула, верна копија чувене париске знаменитости, висока је 3,20 м а тешка 70 килограма. За њену израду Вителови су употребили око 2,5 милиона палидрваца.

● анкета коју су пре извесног времена спровели у Ен-

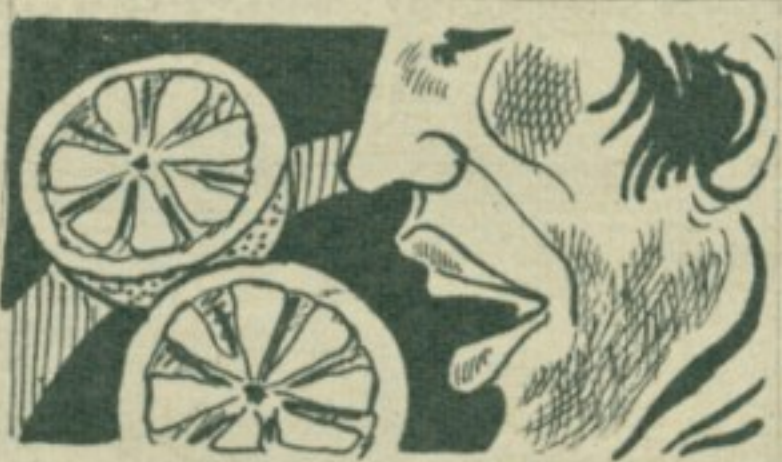

глеској показала је да свака четврта особа верује у вампире; свака пета мисли да је могуће уопоставити везу са мртвима. Четири од пет особа сваког јутра читају свој хороскоп а само је пет милиона од укупно 55 милиона Енглезана изјавило да их те ствари уопште не интересују.

● најпознатијем фудбалеру света, чувеном Бразилцу Пелеу, подигнут је споменик још за живота. Споменик се налази у његовом родном граду Трес Корасонс (Три срца) а његовом откривању

присуствовао је и сам Пеле. У подножју споменика уклесане су ове речи: „Хвала краљу Пелеу!“

● у човечијим устима налази се шест плувачких жлезда, по три са сваке стране. Ове жлезде у току дана излуче око литар плувачке.

● совјетски електронски мозак „Минск 22“ израчунао је

да укупна тежина Земљине атмосфере износи пет квадриона 157 милиона тона. Према томе израз „лак као ваздух“ нема више баш много смисла.

● француски орнитолог Клод Боен тврди да и птице кад певају имају локални нагласак.

Помоћу магнетофона он је доказао да једна иста врста птице у свакој покрајини другачије пева.

● ако је свих 24 часа облачно онда 11.000 претплатника „Независног вечерњег листа“ који излази у Сент Питерсбургу у Флориди, добија лист бесплатно. За 61 годину свог

постојања лист је подељен бесплатно свега 232 пута, јер је Сент Питерсбург један од најсунчанијих градова Америке.

РЕЗУЛТАТИ ЕНЕРГОИНВЕСТОВЕ НОВОГОДИШЊЕ НАГРАДНЕ ИГРЕ

СОКА ДОБИЛА МАГНЕТОФОН!

У новогодишњој наградној игри МАГНЕТОФОН ЗА ПОБЕДНИКА учествовало је више од 15000 читаца ЗАБАВНИКА који су показали одлично познавање саобраћајних знакова: 12819 учесника тачно је одговорило!

У овој наградној игри требало је помоћи возачу ЕНЕРГОИНВЕСТОВОГ камиона да по непознатом путу доведе робу до стоваришта поштујући при том саобраћајне знаке. Сви учесници који су тачно одговорили стекли су право да учествују у извлачењу награда. За оне читаоце који нису послали тачан одговор, доносимо цртеж на коме је дато решење ове наградне игре.

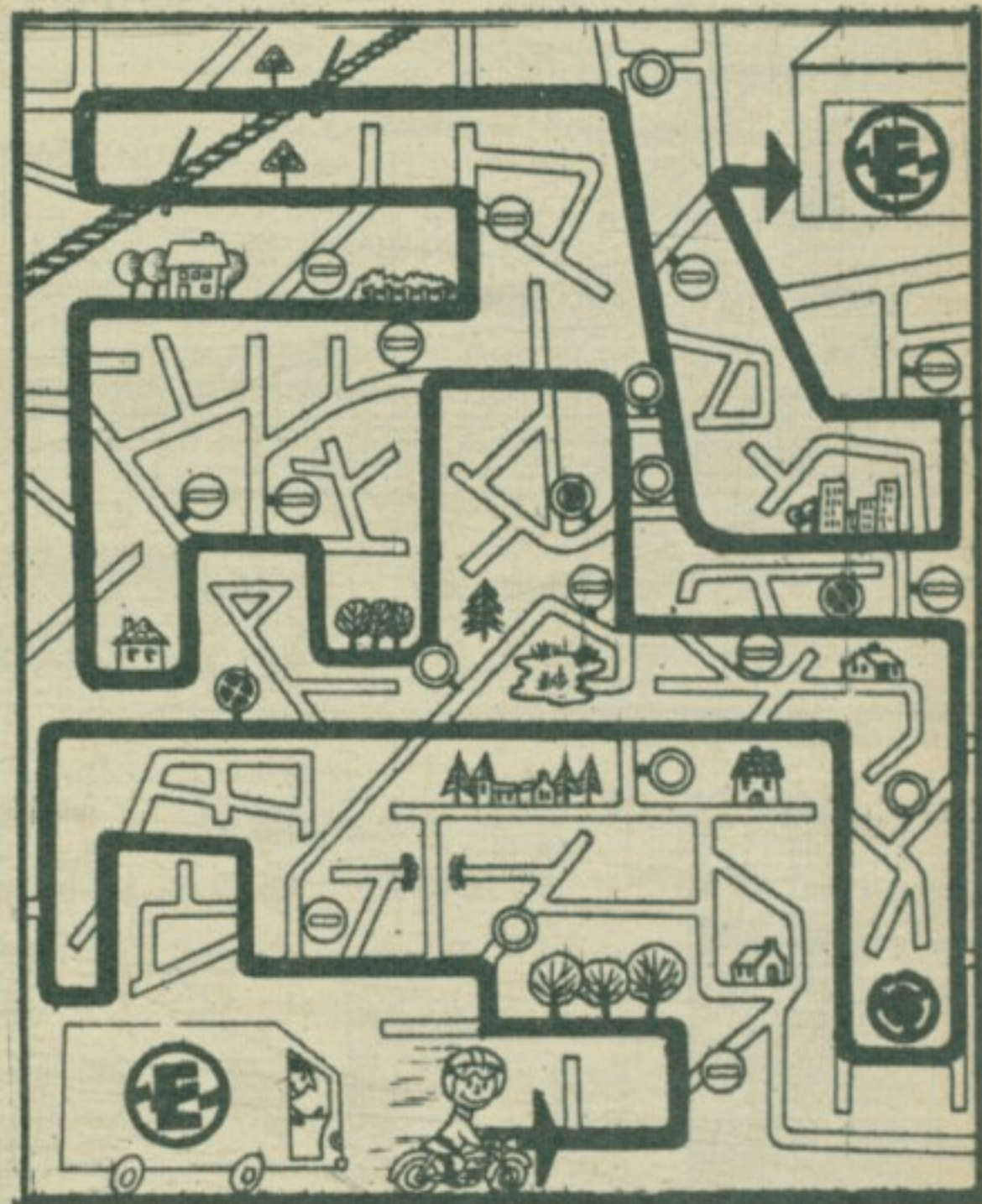
Међу читаоцима који су послали тачан одговор извучена су на срећу имена добитника следећих награда:

I НАГРАДУ: КАСЕТОФОН-МАГНЕТОФОН на батерије добила је СОКА ЦИЦМИЛОВИЋ, Заге Мали вук 62, 11210 Крњача

II НАГРАДУ: КОМПЛЕТ КЊИГА БИБЛИОТЕКЕ МАРКО ПОЛО до-

био је ТОМИСЛАВ ЦВЕТКОВИЋ, Карађорђева 72, 34220 Лапово, Варош

III НАГРАДУ: КОМПЛЕТ КЊИГА БИБЛИОТЕКЕ МАРКО ПОЛО добио је МИЛЕ ПАВЛИЋ, Дол 19, 56237 Ловас

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

7

дана
увек
с вама

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

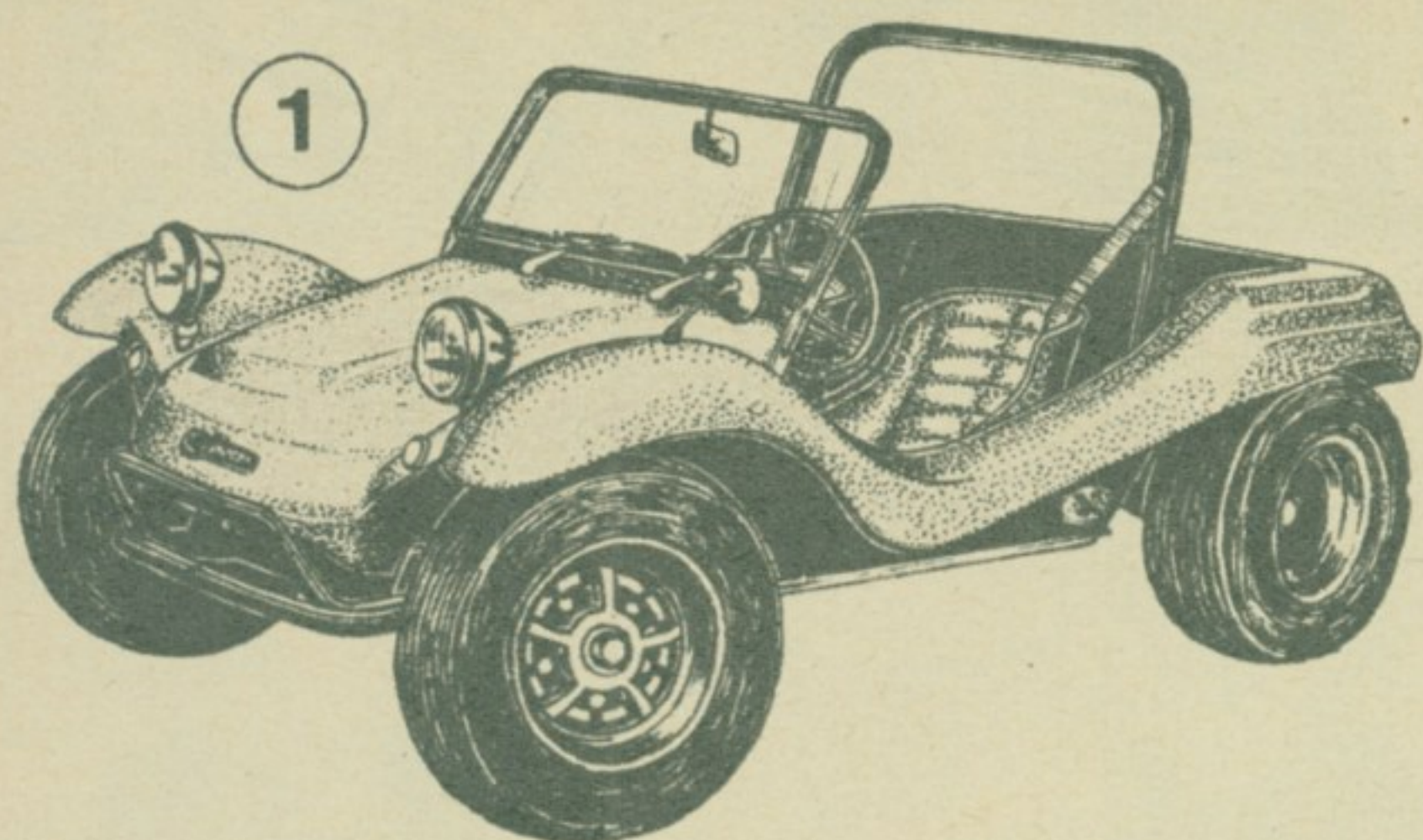
Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са нарудбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЋИ НАСТАВАК: НЕЖАН СУСРЕТ!

ПЕШЧАНА

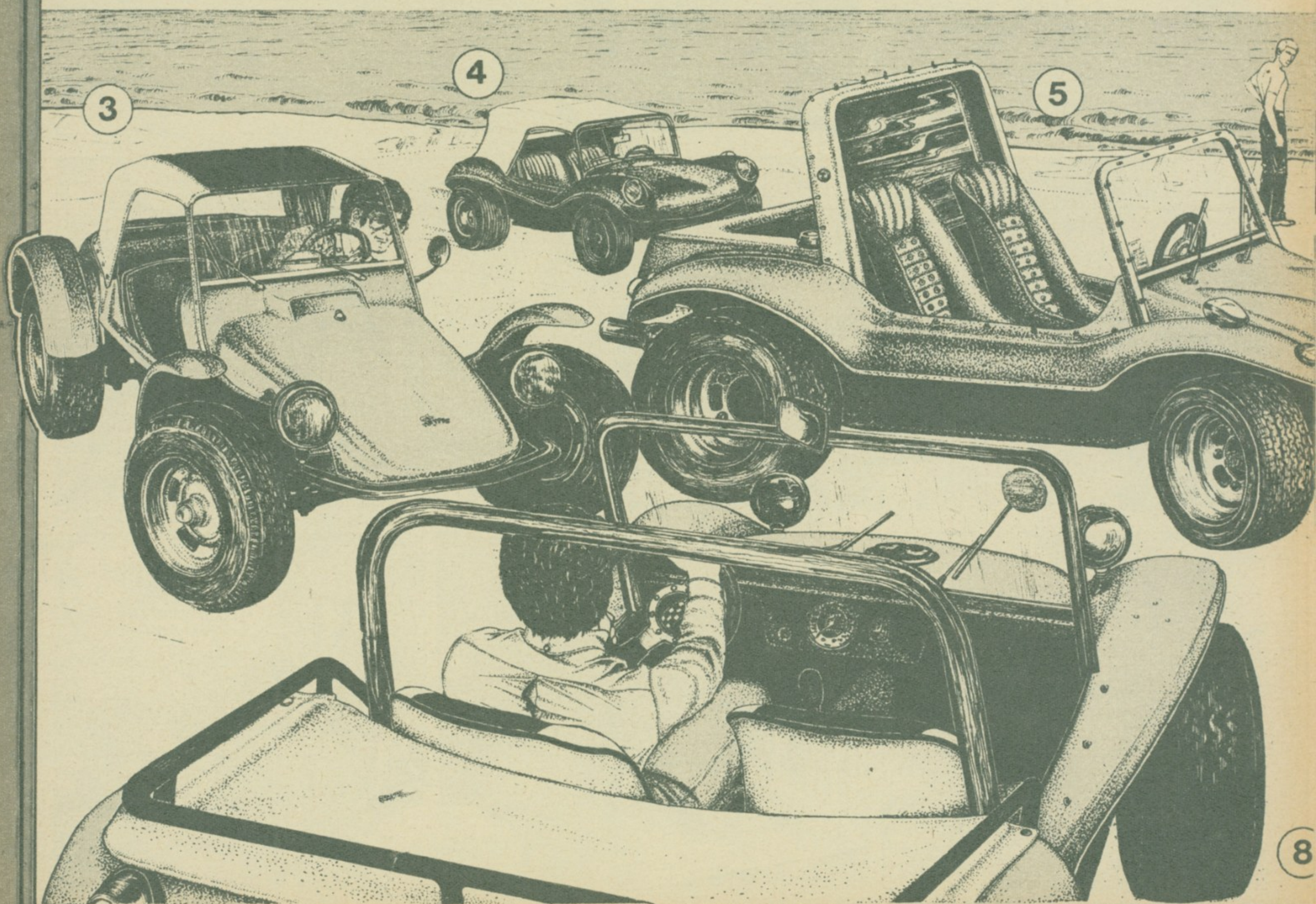
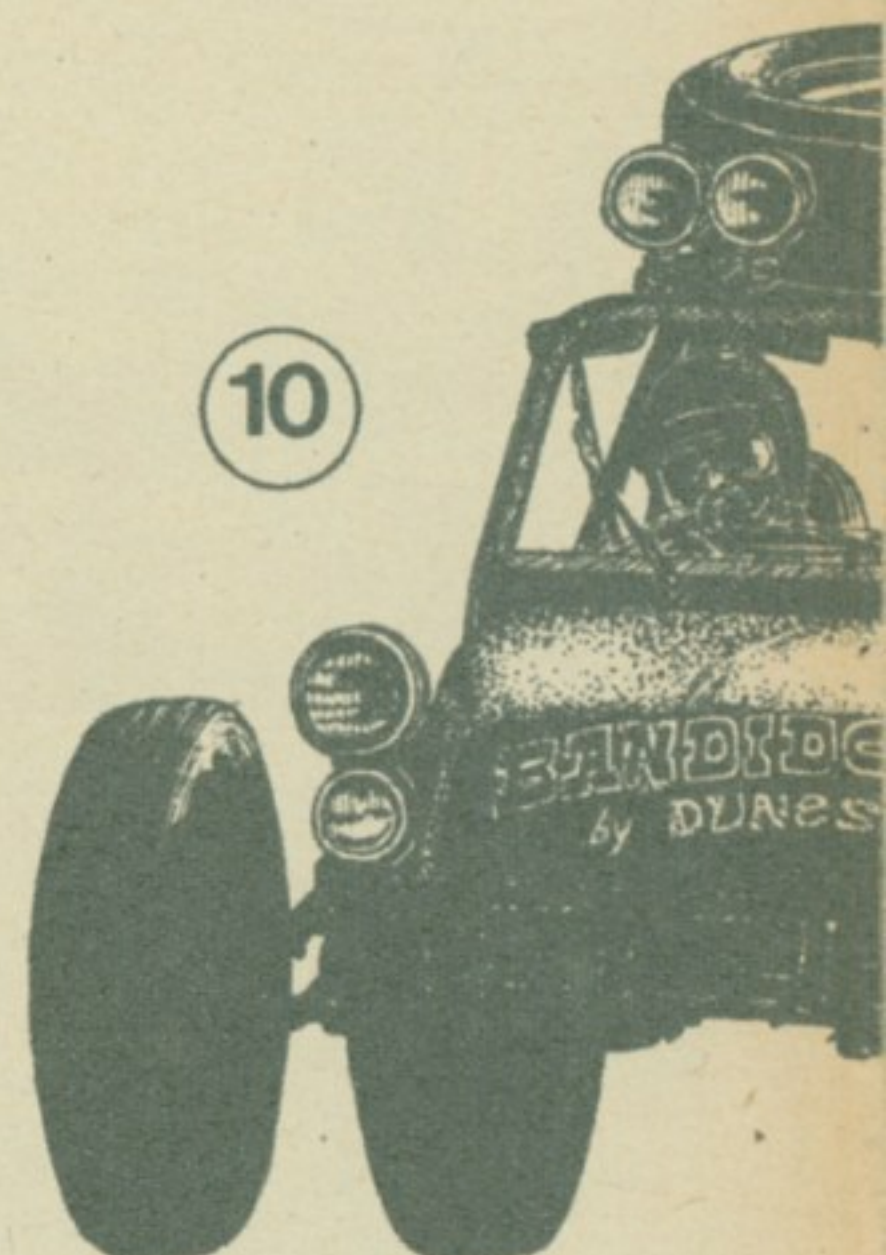
АУТОМОБИЛ НА СКЛАПАЊЕ ОДУШЕВЉО ОМЛАДИНУ АМЕРИКЕ И ЕВРОПЕ

На шасију неког аутомобила, најчешће фолксвагена, ставе се: најшире гуме које се могу наћи, снажан мотор и специјална каросерија чији облик зависи од маште аматера-конструктора. Систем вешања се прилагоди тешким теренима и „пешчана буба“ је готова!

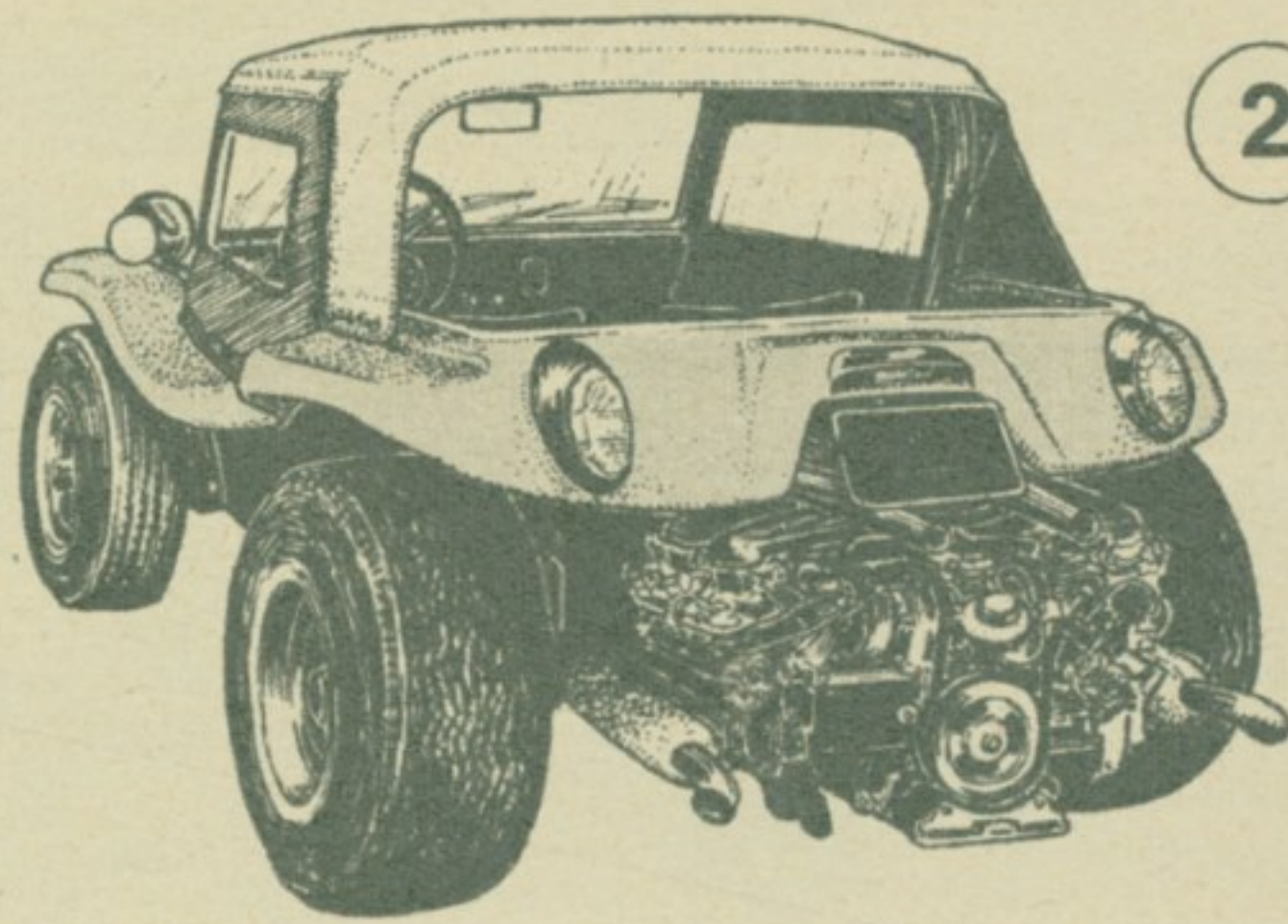
Овај необични аутомобил родио се пре неколико година у САД. Сада га је, као посебну врсту помоћног возила, прихватила и аутомобилска индустрија, па се на америчком и европском тржишту могу наћи „пешчане бубе“ у комплексу или деловима, већ по жељи купца. Каросерија је од пластичне ма-

се, шасија од неког подесног аутомобила, а мотори најчешће од фолксвагена, поршеа, или шевролета корвера. Погонски део и механика уопште, могу бити од реноа, фијата или шкоде.

„Пешчане бубе“ се у иностранству купују или већ састављене (и тада нису јефтине), или у

НА БУБА

деловима, односно комплетима за састављање који обухватају широке фелне и гуме, издувни систем, мењач, предњи и задњи трап са системом за вешање. Шасија, мотор и додатна опрема купују се, наравно, одвојено. Озакв комплет делова кошта од 6.000 до 25.000 динара, шасија и додатна опрема око 4.500 динара. Томе треба додати и цену мотора која зависи од марке, модела и јачине.

„Пешчане бубе“ се не могу набавити у Југославији јер их нико не увози.

1. ЕМПИ — ИМП (САД)

2. МЕЈЕРС — МЕНКС (САД)

3. МЕЈЕРС — ТОУД (САД)

4. ОСЕЛОТ (САД)

5. ЛОТУСМИЕР — БЈУГЛ-БАГИ (В. БРИТАНИЈА)

6. ПЕРЕДАЈС — ГРАСХОПР (САД)

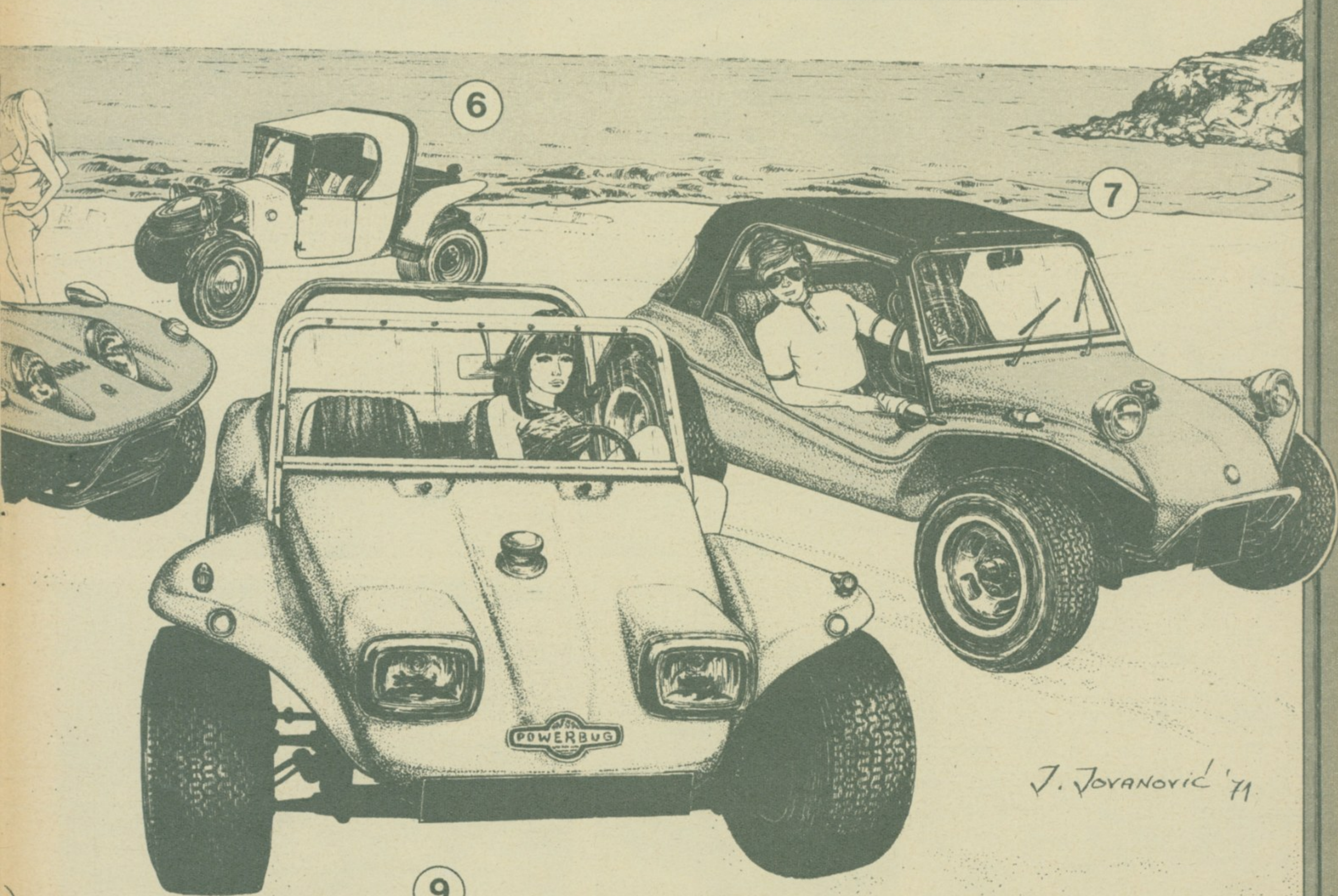
7. ШОЛЕНС (ФРАНЦУСКА)

8. СПИД ШОП — ГП (В. БРИТАНИЈА)

9. ПАУЕРСПИД — ПАУЕР-БАГ (В. БРИТАНИЈА)

10. „ПЕШЧАНА БУБА“ на релију „1000 километара Мексика“

Фолксваген: 1200 цм³ — 34 КС — 115 км/час, 1300 цм³ — 44 КС — 125 км/час, 1500 цм³ — 50 КС — 130 км/час, 1600 цм³ — 54 КС — 135 км/час. Порше: 1600 цм³ — 90 КС — 180 км/час. Шевролет корвер: 2700 цм³ — 110 КС — 170 км/час.

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ЏОНИЈЕВ МЛАЗЊАК, КОЈИМ ЈЕ У СТВАРИ СА ДАЉИНЕ УПРАВЉАО КРИМИНАЛАЦ "КРАЉ", ЛЕТЕО ЈЕ ПРАВО НА ВЕЛИКИ ПУТНИЧКИ АВИОН...

ОХ!
ТИМЕ...
ГЛЕДАЈ!

СКРЕНИ!
СКРЕНИ!

НЕМА НАМ СПАСА!
СУВИШЕ ЈЕ БЛИЗУ...

ДОК ЈЕ ЏОНИ ЛЕТЕО КРОЗ
ВАЗДУХ...

С... СУ... СУДАРИ-
КЕМО
СЕ!

ЊЕГОВ ОПАСНИ МАНЕВАР СЕ
ИСПЛАТИО! ВАЗДУХ КОЈИ ЈЕ
ПРОДРО У МЕТКОМ ПРОБИЈЕНУ
ПИЛОТСКУ КАБИНУ...

© King Features Syndicate, Inc., 1970. World rights reserved.

ХУУ!

ТО НИЈЕ
БИЛО ОБИЧНО
ИСКАКАЊЕ!
НЕ РАЗУ-
МЕМ...

ЏОНИЈЕВ МЛАЗЊАК ЈЕ ИЗГУБИО БРЗИНУ И ПРО-
МЕНИО ПРАВАЦ...

ЗА ТО ВРЕМЕ ЧОВЕК КОЈИ БИ МО-
ГАО ДА ОБЈАСНИ, ПАДАО ЈЕ КАО КА-
МЕН. ЛИШЕН КИСЕОНИКА, БРЗО ЈЕ
ИЗГУБИО СВЕШТ...

ЗА ТО ВРЕМЕ, НА ЗЕМЉИ
... НЕКОЛИКО КИЛОМЕТРАРА
ДАЛЕ...

СТИ-
ЖЕМО
ТАЧНО
НА ВРЕ-
МЕ...
ПРЕМА
ПЛА-
НУ!

ВИ СТЕ УВЕК
У ПРАВУ, ГАЗ-
ДА! ИЗБЕГЛИ
СМО СВЕ ЊИ-
ХОВЕ ЗА-
СЕДЕ!

ГРЕК КАД СЕ НАШАО
У БЛИЗИНИ ЗЕМЉЕ
ЏОНИ СЕ ДОНЕКЛЕ
ОСВЕСТИО И ПОВУ-
КАО КОНОПАЦ ПА-
ДОБРАНА...

АХ!

ПАО ЈЕ НА ЗЕМЉУ ТЕШКО... ПО-
ЛУОШАМУКЕН...

М... МО-
РАМ ДА
ОБАВЕ-
СТИМ
... ДА
"КРАЉ"...

АЛИ...
ГДЕ
ДА
НАБЕМ
ТЕЛЕ-
ФОН?

Едног септембарског дана 1968. године млади Ханс Хугер седео је за воланом великог камиона-цистерне. Возио је полако и опрезно јер се у цистерни дугој једанаест метара налазило 23.000 литара ацетона, течности која је опаснија од бензина.

— Ако ти се ово чудо некад запали, опрости се од живота! — говорили су му често пријатељи. Али, он се није много узнемиравао. Знао је да је сваки од шест одељака у цистерни обложен специјалним незапалјивим материјалом а, осим тога, возио је увек опрезно.

Кад се зауставио у дворишту фабрике „Чојлин“ у немачком градићу Терингену, Ханс је наместио једно дугачко црево на фабричку пумпу преко кога су се из цистерне пунила четири подземна резервоара. Кроз један сат пет одељака у цистерни било је већ испражњено. Течни ацетон је сада пролазио кроз црево шестог последњег одељка.

ПОШАЉИТЕ ВАТРОГАСЦЕ!

Ханс се попе у кабину да узме документа на којима ће службеник фабрике потписом оверити да су подземни резервоари уредно напуњени. Враћајући се из кабине изненада изнад алуминијумског крова цистерне угледа неку плавичасту светлост и сав претрну. Појури до црева које је било углављено у шести препрадак цистерне и виде како на том месту сукља висок пламен. Хансу пролете кроз главу злослутна мисао: ако дође до експлозије биће упрожени животи 800 фабричких радника! Није имао ни тренутак времена за размишљање. Муњевито стави руку у ватру, затвори вентил и ишчупа црево.

Али чим је црево додирнуло земљу, ацетон који је цурио из њега букну и претвори се у прави ватрени застор. Пламен се нагло ширио и поо према задњем делу цистерне палећи пару која се око ње накупила.

Преподневна смена радника управо је завршавала посао и двориште је почело да се пуни људима који нису ни слутили каква им опасност прети. Ханс у магновењу схвати да мора што пре уклонити цистерну из фабричког дворишта. Брзо ускочи у кабину, упали мотор и убаци у прву брзину. Полазећи протури главу кроз прозор кабине и викну:

— Пошаљите ватрогасце за мном!

Ханс је грчевито држао волан и убрзо прешао мост преко којег је пре сат и по ушао у градић. Куће су се проређивале и он притиску папучицу за гас. У ретровизору је видео пламен висок око два метра. Али, сад, кад је повећао брзину, учини му се да се пламен смањује. И заиста, што је брже возио, пламен се повијао уназад, па је опасност од експлозије била мања.

Ускоро је опет наишао на насеље поред пута. Саобраћај је био гушћи и он је морао успорити. Стално је притискао сирену, али многи возачи пред њим мало су обраћали пажњу на то. Пешаке је хватала паника. Разрогачених очију они су гледали запаљену цистерну која је као аветињска буктиња јурила друмом.

Најзад, пут опет постаде слободан и Ханс одлучи да вози према северу јер му се чинило да тамо нема насеља. Пламен, који се почео ширити и по предњем делу цистер-

Ханс Хугер је непрекидно притискао сирену док су пешаци бежали у паничном страху и разрогачених очију гледали за аветињском буктињом.

ТРКА СА СМРТЉУ

ВОЗАЧ ЗАПАЉЕНЕ ЦИСТЕРНЕ ПОВЕЋАО ЈЕ БРЗИНУ И ВИСОКИ ПЛАМЕН ПОВИЈАО СЕ УНАЗАД. САМО КАД БИ ТАКО МОГАО ВОЗИТИ ДОК ВАТРОГАСЦИ НЕ ПРИТЕКНУ У ПОМОЋ

не, сада се опет повијао уназад. Узнемирени возач непрекидно је гледао у ретровизор надајући се да ће угледати ватрогасце али њих, као за изат, није било и он је морао да настави своју сулуду, смртоносну вожњу.

Опечена рука га је болела. Стезао је волан а стално имао утисак да ће му кожа остати залепљена на њему. Повећавао је брзину и први пут није обраћао пажњу на прописе. Неколико судара избегао је ни сам не зна како.

Кад је испред себе угледао таблу на којој је писало Базел-Карлсруе, мало му је лакнуло јер је излазио на ауто-пут по коме ће моћи лакше и брже да вози. У брзини није ни приметио да је прешао на погрешну траку, па је морао да закови како би избегао судар. Затим је прешао на неки насип који су радници поравнавали. Видевши запаљену цистерну, радници се разбежаше, а Ханс поче да кривуда лево-десно док најзад није нашао место одакле се могао попети на ауто-пут.

Један радник је отрчао до најближе пумпе и телефоном позвао ватрогасце из Емендингена. За за-

паљеном цистерном ускоро је јурила колона ватрогасних кола.

СВЕ ЋЕ ОТИЋИ У ВАЗДУХ

Ханс је већ био на северној страни, у правцу Карлсруеа. Кошуља му је била потпуно мокра, рука га ужасно болела а у телу је почео да осећа грчеве. Опасност од експлозије повећавала се сваког минута и њему се чинило да ће све отићи у ваздух само ако успори и пламен се исправи.

Већ је почео губити и снагу и наду кад у ретровизору угледа сигнале ватрогасне лампе. Предводник екипе јурио је за њим огромном брзином и ускоро га стигао дајући знаке да мало успори како би га и колона ватрогасних кола стигла. Али, Ханс се није усуђивао дапусти притисак на папучицу за гас. Успорио је тек кад су ватрогасци почели да га стижу. У једном тренутку нагло укочи и отвори врата кабине.

— То је ацетон! — викну и поче да трчи. Није успео да стигне далеко, сав изнемогао срушио се на земљу.

Пламени стуб на цистерни високо се дизао. Ватрогасци су на њега сипали неки специјални прах и успели да га смање. Затим су почели да шприцају велику количину воде по цистерни да би је охладили и испразнили.

Ханса Хугера пренели су у болницу. Неколико новинара већ се пробиле до његове собе чим је дошао мало себи. Питали су га, поред осталог, због чега није напустио возило и пустио да се цела цистерна запали. На ово питање Ханс Хугер није могао да одговори.

После осам дана вратио се на посао. Штампач је још писала о његовом подвигу, добио је многе похвале и награде међу којима је била и медаља „Витез путева“.

— Хоћеш ли поново радити с њом? — упитао га је послодавац показујући на поправљену цистерну.

Ханс је оклевао само тренутак а онда се насмешио и попео се у кабину. Чекала га је нова надница за страх.

С. М.

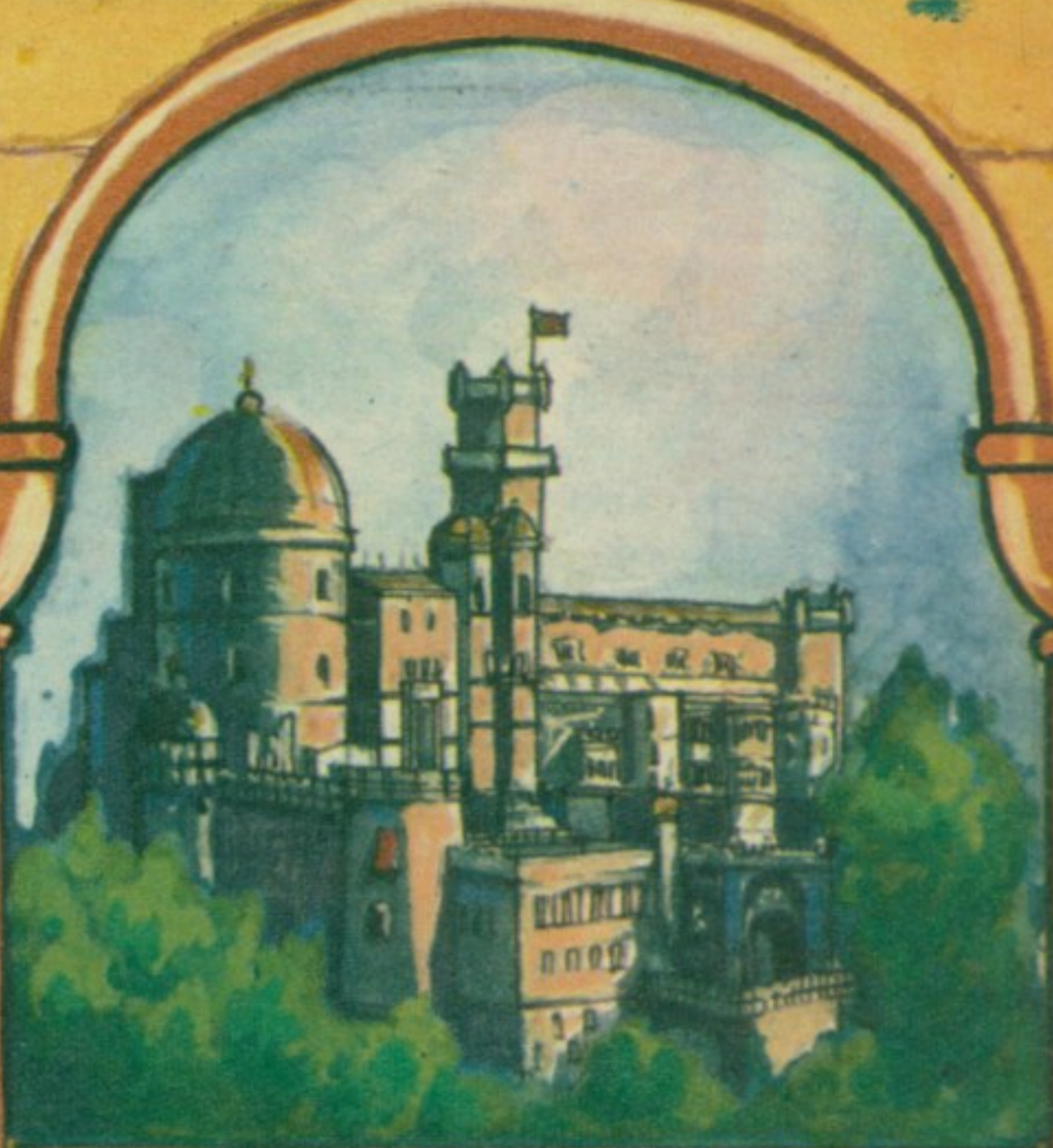
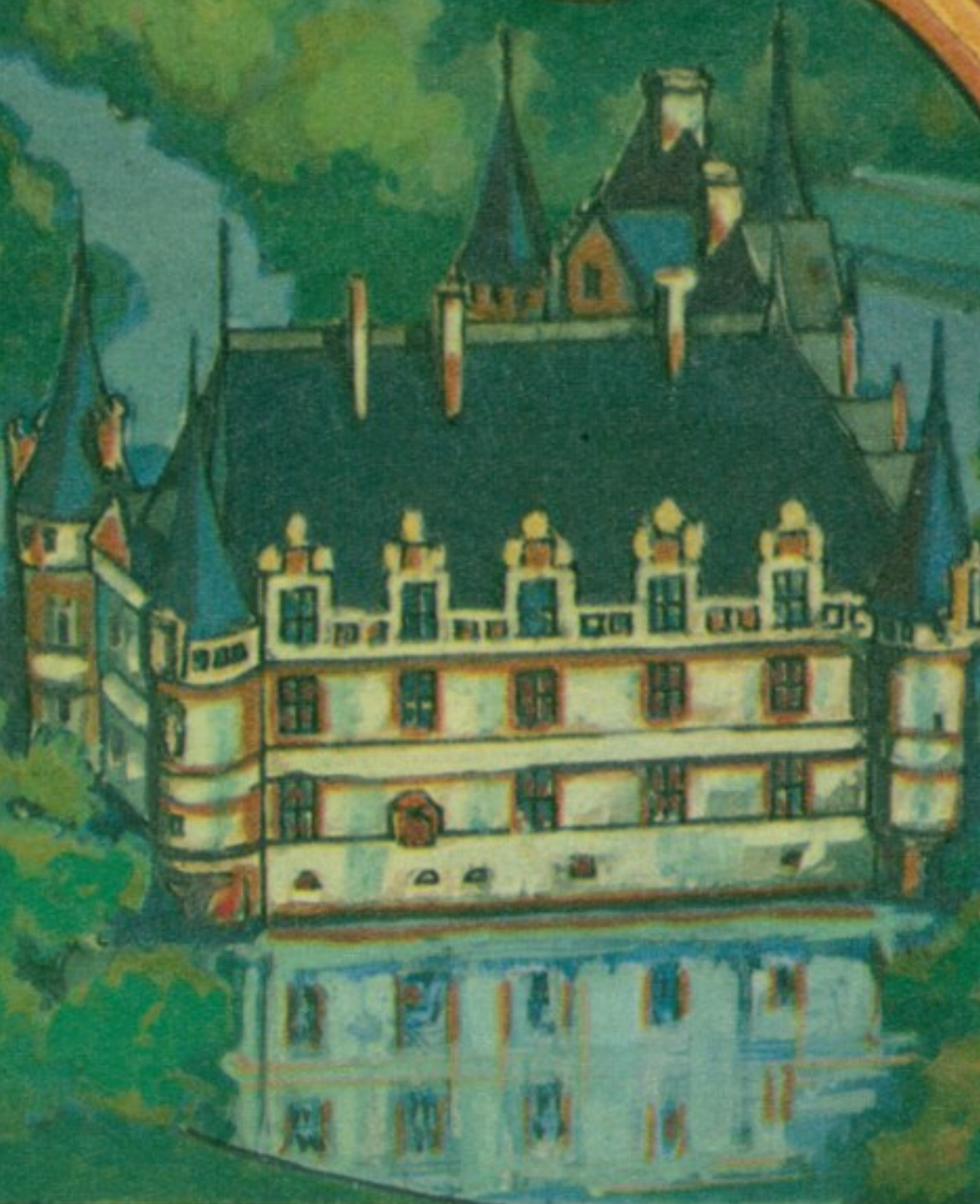
ЧУВЕНИ

АЛКАЗАР у Сеговији, Шпанија, величанствен утврђени замак чија је градња започела у XII веку. Шпански краљ Фердинанд II примио је овде 1505. Кристифора Колумба, „адмирала океана“, чији су ово портрет и грб.

АЗЕ - ЛЕ - РИДО бисер француске архитектуре, саграђен је почетком XVI века на реци Ендр у долини Лоаре. Овде је често боравио француски двор а краљ Франсоа I, покровитељ уметника, приређивао раскошне свечаности.

КАСТЕЛО ДА ПЕЊА крај Синтре у Португалу подигао је у првој половини XIX века муж португалске краљице Марије II, каснији краљ Фернандо II.

НОЛШВАНШТАЈН, фантастичан замак у шуми над језером, саградио је средином XIX века краљ немачке државице Баварске Лудвиг II.

ЗАМКОВИ

КАРЛШТЕЈН код Прага у Чехословачкој подигао је у XVI столећу цар Карло IV, приказан на нашој слици. Замак је служио као ризница крунског накита и у њему се налазила и чешка круна Светог Вацлава.

ТРАКОШЋАН у Хрватској припадао је читавих шест векова грофовима цељским, затим загорском грофу Ивану Витовцу па сину краља Матије Корвина Иванишу. Последњи власници грофови Драшковићи дали су му садашњи изглед. У овом замку данас је смештен музеј.

ЕИЛАН ДОНАН је замак стар 700 година на шкотској обали дубоког залива Ирског мора. Седиште је шкотског клана Мекензи, грофова од Сифорта.

ЛАСТИНО ГНЕЗДО, диван мали замак на стени изнад Црног мора (СССР). Саградио га је у прошлом веку богати руски племић себи за летњиковица.

КРАЈ У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ

ENERGOINVEST

НАГРАЂУЈЕ

3+333

НАГРАДЕ!

Данас објављујемо последње 83 награде које су наши читаоци извукли на срећу у Енергоинвестовој наградној игри 3 + 333.

Понављамо имена награђених:

ЗИМОВАЊЕ ЗА ДВЕ ОСОБЕ НА ХВАРУ (15 дана) у организацији Угоститељског предузећа „Хвар“ добила је **ЈАСМИНКА НИКОЛИЋ**, Жељезничка 87, 11271 Сурчин.

ПЕТНАЕСТОДНЕВНО ЗИМОВАЊЕ ЗА ДВЕ ОСОБЕ у хотелу „Панорама“ на Златару добила је **БРАНКА МЕНИГАНИН**, М. Кљајића 52, 44000 Сисак.

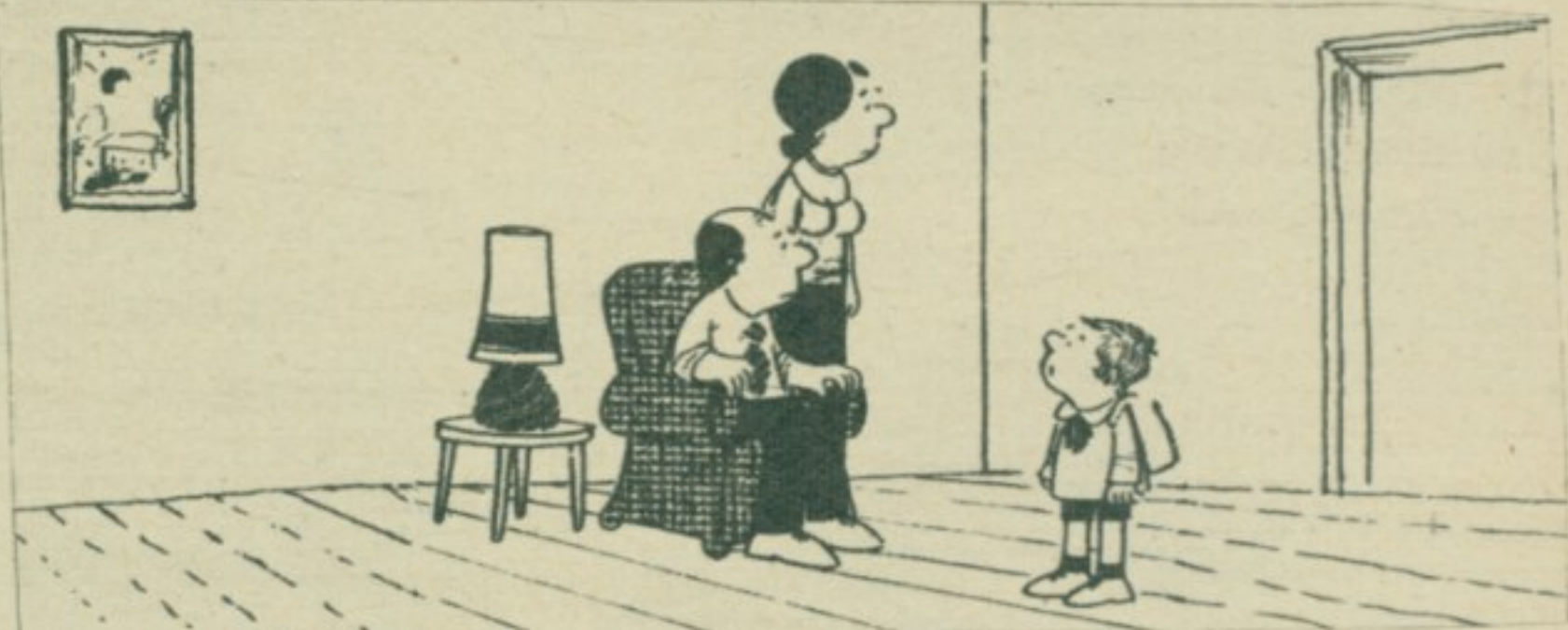
ПО ЈЕДАН КОМПЛЕТ КЊИГА БИБЛИОТЕКЕ „ШКОЛСКА ЛЕКТИРА“ — ИКП „Свјетлост“ — Сарајево добили су: 1. **ЛЕНКА ДОВЛАНОВИЋ**, Шекспирова 5 П/15, 91000 Скопље, 2. **САША ЦРВЕНКОВИЋ**, Милорада Јовановића 2, 11500 Обреновац, 3. **ДАНИЈЕЛА КЛИСУРА**, Палмира Тољатија 106, 71000 Сарајево, 4. **ВЛАХО ОЗАНА**, Титова обала 27, 58300 Маркарска, 5. **КАТАРИНА СЛАВНИЋ**, П. Драпшина 44, 21000 Нови Сад, 6. **МАРИЈАНА ПОЛИН**, С. Ковачевића 10, 21000 Нови Сад, 7. **МИРКО КНЕЖИЋ**, II булевар 185/1, 11070 Нови Београд, 8. **БОРЉЕ МАРКОВСКИ**, Ул. 11. октомври 125/37 91000 Скопље, 9. **АНТУН МАТОШЕВИЋ**, Савска 26, 55425 Давор, 10. **АЛЕКСАНДАР МИЛАНОВИЋ**, Лазе Костића 6, 11000 Београд, 11. **СРЂАН СТАНОЈЕВИЋ**, Војводе Степе 259/1, 11040 Београд, 12. **ДРАГАНА МАРИЋ**, Димитрија Туцовића 16, 21000 Нови Сад, 13. **ДРАГАН ИВАНОВИЋ**, село Алакинце, 18530 Сурдулица, 14. **АНЂЕЛКО ШУБИЋ**, Франкопанска 2А/1, 41000 Загреб, 15. **СЛАВКО МАРКОВИЋ**, Тврткова 5, Студ. дом „Б. Салај“, 41000 Загреб, 16. **ЈОВИЦА ЖИВОЈИНОВИЋ**, ВП 3108 Плесо, 41410 Велика Горица, 17. **ЈАВОР ЛАЗАРОЈ**, Х. Пинкија 14, 26300 Вршац, 18. **ЈАСМИНКА МИЈАТОВИЋ**, Карађорђева 58, 15000 Шабац, 19. **АНЂЕЛКА ДИМИТРИЈЕВИЋ**, Топличина 4, 19000 Зајечар, 20. **ВЕСНА ЂУРИЋ**, Вука Караџића 21, 31250 Бајина Вашта, 21. **ДРАГИЦА ДОШЕНОВИЋ**, Ковик 4, 81000 Титоград, 22. **ЈАСНА ДРИНОВАЦ**, Павла Марковца 16, 44000 Сисак, 23. **ЈОВАН ТУТОВИЋ**, Доже Ђерђа 586, 21480 Србобран, 24. **ЖУЖА ЗАБЈАН**, Жељезничка 32, 54326 Дарда и 25. **ДЕЈАН НАСТИЋ**, Варшавска 2, 37000 Крушевац.

ПО ЈЕДАН ПОКЛОН-ПАКЕТ ТВОРНИЦЕ КЕКСА И ВАФЛА „ЛАСТА“ — Чапљина добила су: 1. **МИРЈАНА ХОРВАТ**, Кула III/13, 21300 Беоцин, 2. **РОЗАЛИЈА ШАРЧЕВИЋ**, Вијенац Вориса Кидрича 20, 54000 Осијек, 3. **ЗОРАН АЛЕКСИЋ**, М. Рајчевићева 13, 37240 Трстеник, 4. **ДУШАН МАКСИМОВИЋ**, Хаџи-Имера 12, 38400 Призрен, 5. **ПЕТАР РУЈНИЋ**, Оружанска 10, 43300 Копривница, 6. **МИЛА КОМАДИНА**, Таковска 20, 21000 Нови Сад, 7. **АНТУН БАКИЈА**, 57210 Биоград на мору, 8. **ДАМИР ЛИПЕЦ**, Јагићева 7, 55000 Славонски Брод, 9. **РАТОМИР ТИЦА**, М. Тита 16, 77270 Востанско Грахово, 10. **ЉЕРКА КРАЈИНА**, Супилова 3, 55000 Славонски Брод, 11. **ЗОРАН КНЕЖЕВИЋ**, Анте Маринића 3, 78000 Бања Лука, 12. **ЗОРАН СКЕНДЕР**, Савска 104/1, 41000 Загреб, 13. **ЈЕЛЕНА ЈОЦОВИЋ**, Париске комуне 31/II, 21000 Нови Сад, 14. **ЈЕЛЕНА ПАВЛИЧЕК**, Вогољуба Чукића 37, 11030 Београд, 15. **МАНУЕЛА РАДОЛОВИЋ**, Трг под луковима 1, 52210 Ровињ, 16. **ВЛАНКА МАВРИН**, Коранска 8, 54000 Осијек, 17. **ЈАДРАНКА ИВРИШАГИЋ**, М. Тита 57, 74270 Теслић, 18. **ДИЈАНА ГРГИЋ**, М. Тита 225, 72270 Травник, 19. **ЕРМИНКА ХОЦИЋ**, Осн. шк. „Добрила Мештровић“ 79230 Прозор, 20. **МИЛИВОЈ ГЕЦИЋ**, Босут, Главна 84, 22247 Сремска Рача, 21. **БОВАН БОРИСАВЉЕВИЋ**, Веце Корчагина 24-III/2, 37000 Крушевац, 22. **ВЕСЕЛИН РОМЧЕВИЋ**, Ђуре Салаја 6/8, 35250 Параћин, 23. **НЕВОЈША ВИДАНОВИЋ**, Босе Миличевић 5, 11000 Београд, 24. **ДАНИЈЕЛ ОСТИЋ**, Осн. шк. „Давор“, 55425 Давор, 25. **МИЛКИЦА ПИВАРСКИ**, М. Тита 33, 23316 Башаид, 26. **СЛАВИША ЖДРАЛЕ**, Алифаковац бр. 1, 71000 Сарајево, 27. **СОЊА ГЕОРГИЈЕВСКА**, Ул. 725 бр. 2, стан 22, 91000 Скопље, 28. **ФАХРУДИН ХАЈДАРЕВИЋ**, Подхрастови, Хумка 9, 71000 Сарајево, 29. **СЛАВИЦА ЛЕВАК**, Томшићева 13, 41000 Загреб, 30. **СЛАВКО КАМЕНИК**, Љубљанска ц. 33, 63000 Цеље, 31. **ИВАН КУНДА**, Застенице 78, Ријека 51219 Чавле, 32. **СЛАВИЦА ЖИВКОВИЋ**, М. Тита 118, 21209 Буковац, 33. **ФЕРДО МИШКОВИЋ**, М. Купреса 85, 74000 Добој, 34. **ЗЕБА ГОРДАНА**, Вијенац Моше Пијаде 21, 54000 Осијек, 35. **МИЛЕНА ЖУНИЋ**, Ул. 29. новембра 36, 11400 Младеновац, 36. **ДАРКО МАЛЕК**, Фране Огулинца 45, 44000 Сисак, 37. **МИЛЕ ШАНДУ**, Љ. Нешића 76, 19000 Зајечар, 38. **ЗВОНКО ПАВЕЛИЋ**, Загребачка 82, 71000 Сарајево, 39. **ЗЛАТКО ИВРАЦИЋ**, I крајишког одреда 42, 77000 Вихаћ, 40. **ХАРИС ОСМАН-АГИЋ**, Сарајевска 15, 74400 Дервента, 41. **ДРАГИЦА КНЕЖИЋ**, Лесковачка 20/X, 41000 Загреб, 42. **ЗВОНКО КРЕМПАТИЋ**, ЈНА 8, 21420 Вач, 43. **БОРО ЛОЛИЋ**, Рударска 185, 78000 Бања Лука, 44. **ВИДОЈЕ ЦВЕТИЋ**, 15353 Мајур — Шабац, 45. **ТОМИЦА МАТИНОВИЋ**, С. Ковачевића 18, 54300 Вели Манастир, 46. **БРАНКА ШИМИЋ**, Копачићка 70, 54000 Осијек, 47. **СУЗАНА И ДРАГА СПАСОВСКИ**, Ул. 725 бр. 2/2, 91000 Скопље, 48. **ЈОШКО ПЛАХУТНИК**, Плечниковца 9, 62000 Марибор, 49. **ИЗУДИН ВУКОВИЋ**, С. Мустајбашића 134, 72225 Хајдаревићи, 50. **ЖЕЉКО ДРАШКОВИЋ**, Раве Јанковића 2а, 71000 Сарајево, 51. **ВОЖИДАР ГАВРАН**, ВП 4010-3/1, 71002 Сарајево, 52. **ИВАН ПАВИЋ**, Петри Скола 6, 56230 Вуковар, 53. **ЈЕЛИСАВЕТА БОРЂЕВИЋ**, Венковачка 22, 57000 Задр, 54. **ДАМИР ПЕТРИЋ**, Фране Рачкога 7, 42000 Вараждин, 55. **ЦЕНАНА ЗУПЧЕВИЋ**, Вука Караџића 422, 71000 Сарајево и 56. **ЦИЦА ЖИЉАК**, Ослобођења 5/II, 58000 Сплит.

ИМЕНА ДОБИТНИКА ГЛАВНИХ НАГРАДА И ЊИХОВЕ ФОТОГРАФИЈЕ ОБЈАВИЋЕМО У ИДУЋЕМ БРОЈУ

хумор

— Нисам урадио ништа страшно само је учитељ пришао мојој клупи, пробудио ме и рекао да дођем с родитељима!

— Чудо над чудима, дошао је кући чист!

— Мене је врло тешко задовољити!

— Говорила сам ти да се не купаш по оваквој зими!

ИГРА

**ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА**

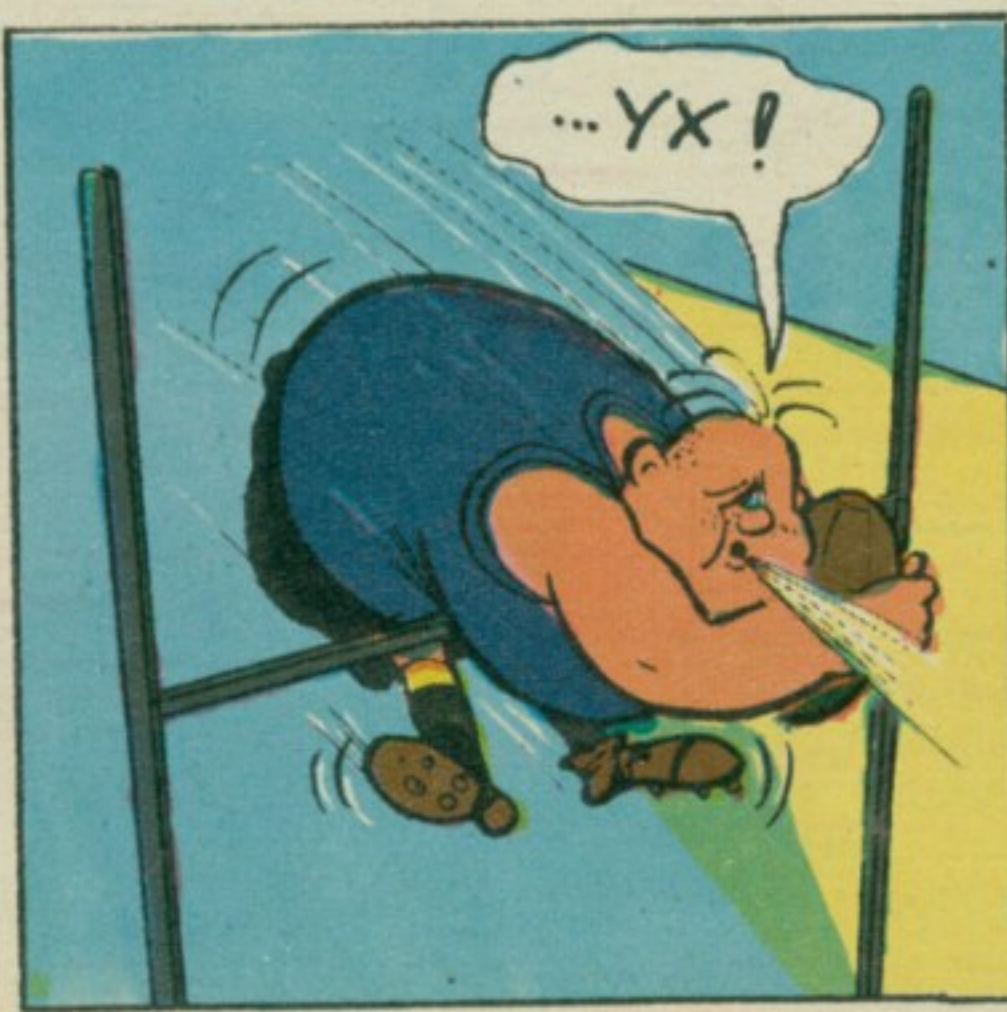
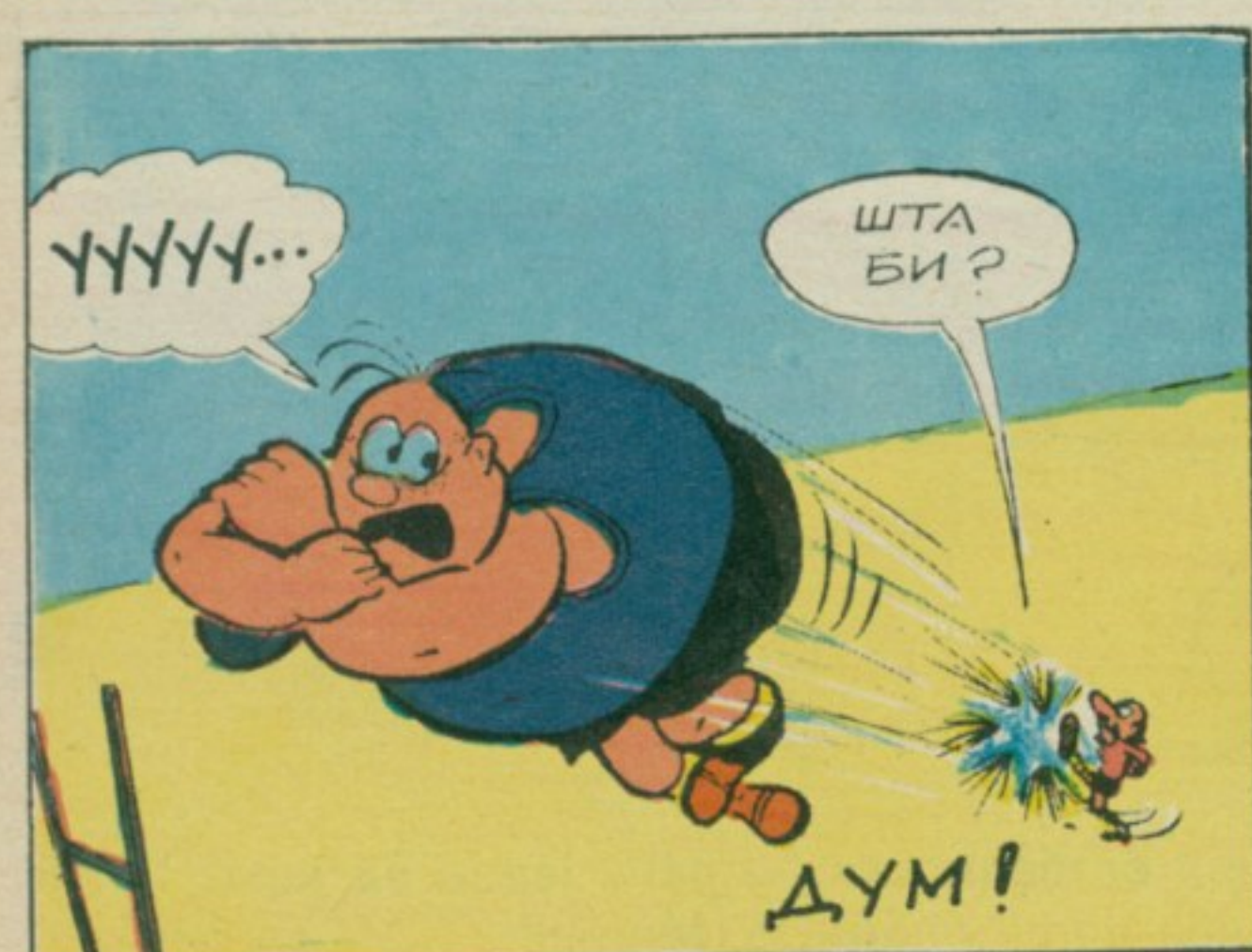
Временом и стрпљењем и дудов лист постане свила

(Турска пословица)

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

Мој је паша луд за спортом

АРТУР КЛАРК

ПИШТОЉ КАПЕТАНА ЗИПА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Често се говори да у наше доба покретних трака и масовне производње — нема места за проналазача-појединца. Међутим, то једноставно није тачно. Истина, проналазач и стваралац је данас прилично „ретка птица“, али он ипак није сасвим изумро. Он се само прилагодио захтевима времена, али је увек присутан, увек спреман да ради чудне послове које други и не помишљају да прихвате или им уопште не падају на памет.

Није ђорогао џелевизор

Радионица Ханса Милера се састојала само од једне велике просторије у задњем делу напушеног складишта. Једини прилаз до радионице био је кроз прђаво двориште које је преко дана служило као паркиралиште, а ноћу као омиљено сајтајалиште малолетних преступника.

Они никад нису Хансу задавали главобољу зато што је био довољно паметан да ћути кад би полиција повремено вршила проверу. Са своје стране полицијаци су потпуно разумели осетљив положај у коме се Ханс налазио и нису инсистирали на „сарадњи“, па се тако проналазач са свима добро слагао.

Да је неко пре десетак година рекао Хансу Милеру да ће се бавити оним чиме се данас бавио — сигурно је да би тиме изазвао његов гнев. Све је у ствари почело кад је једна муштерија Хансове услуге платила, уместо новцем, **телевизором...**

Ханс је са оклевањем прихватио понуду, не зато што је био старомодан или огорчени противник телевизије него једноставно због тога што није могао да замисли како да нађе времена за такву доколичарску разоноду.

Дакле, ипак је задржао телевизор да би видео како изгледају разни програми. Коначно, увек ће мо-

ћи да га прода ако му се не допадне.

И тако је Хансова рука окренула прекидач, екран телевизора је зазвучео и на њему су се појавиле слике. Као толики милиони људи пре њега, Ханс се осећао потпуно изгубљен у чудесном свету за који није ни слутио да постоји. Био је то свет ратних свемирских бродова, тајанствених планета и необичних раса, свет капетана Зипа, команданта Свемирске патроле.

Ханс је био једноставан човек. Увек је волео бајке, а то што је сада гледао на телевизијском екрану била је у ствари савремена бајка... И тако — није продао телевизор.

Протекло је неколико недеља пре него што је нестало Хансово наивно, почетно задовољство. Најпре је почео да га нервира намештај и уопште декор света будућности. Он је на свој начин био уметник и одбијао је да поверује да ће за стотинак година људски укус постати тако лош.

Такође је сматрао да је свемирско оружје које су имали капетани Зип и његови противници лоше направљено. Истина, Ханс се није ни правдио да разуме принципе на којима је дејствовао протонски пиштољ, али је био огорчен што то оружје изгледа тако неспретно. Унутрашњи изглед свемирских бродова, одећа коју су носили астронаути, електронски суперуређаји — све је деловало врло неуверљиво.

Велики усџех

Откуд је то Ханс знао? Па, будући да је био проналазач, имао је врло развијено осећање о томе да ли се неки предмет уклапа у средину, да ли изгледа довољно функционално. То осећање га није изневерило ни у овој потпуно новој области.

Ханс Милер је био једноставан а-

ли мудар човек. Он је знао да телевизија добро плаћа сараднике, па је сео и почео да црта.

Чак и да телевизијски уредник серије о капетану Зипу није изгубио стрпљење због немаштовитости свог сталног цртача, сигурно је да би га идеја Ханса Милера натерала да поскочи на уредничкој столици. Милерови цртежи су били нови, свежи и уверљиви, једном речју сасвим изузетни. У њима није било ничег оног што је у последње време одбијало и најверније младе гледаоце серије о пустоловинама капетана Зипа.

И тако је Ханс Милер на лицу места добио запослење.

Међутим, он је поставио извесне услове. Оно чиме се сада бави толико га је занимало да је то радио више из љубави за ту врсту посла него због новца, иако ни овај последњи чинилац није био за потцењивање. Изјавио је да му нису потребни никакви помоћници и да ће и даље остати у својој радионици, као и да ће стварати само основне цртеже и идеје. Остале детаље могу да разрађују и други сарадници телевизије, пошто је он уметник-стваралац а не нека фабрика.

Показало се да таква замисао да је одличне резултате. Током последњих шест месеци серија о капетану Зипу се потпуно преобразила и постала тако популарна, чак и код старијих гледалаца, да је довела до очајања конкурентску телевизијску мрежу.

Сви гледаоци су били јединствени у томе да нова серија **не говори о будућности**, него да представља **праву будућност**. У то није било никакве сумње.

Ханс је одбијао да се састаје било с ким изузев са уредником серије, све послове је обављао преко телефона, а редовно је пратио серију на телевизору да би се уверио да „они неспретњакони“ нису, којим случајем, изменили и тиме упропастили неку његову идеју.

Касно увече једне недеље Ханс је радио на новом нацрту свемир-

**СКРОМНИ ПРО-
НАЛАЗАЧ МИЛЕР
ИМАО ЈЕ ТОЛИКО
МАШТЕ ДА СЕ ТО
МОГЛО ВИДЕТИ СА
ВЕЛИКЕ ДАЉИНЕ**

ског шлема кад је изненада осетио да није сам у радионици.

Полако се осврнуо и погледао према вратима. Знао је да их је, као и увек, закључао, па се питао како су могла тако бешумно да се отворе.

Неочекивани џосетиоци

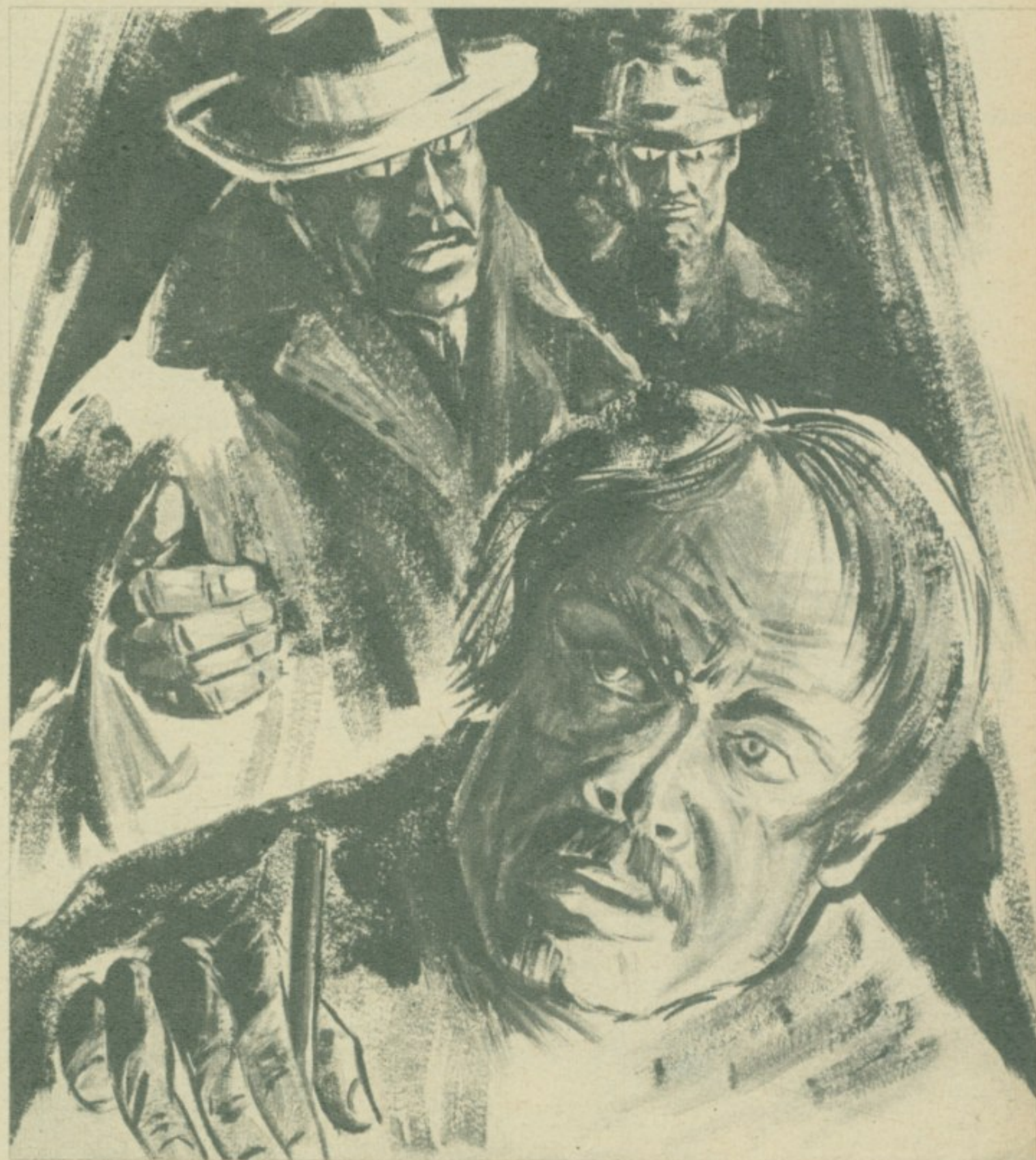
Поред врата су стајала два човека и нетремице га посматрала.

Осетивши како му се срце полако али сигурно пење у подгрлац Ханс се са олакшањем сети да је при себи имао само мало новца, али онда помисли да баш то може да буде врло незгодно и да посетиоци могу да учине нешто непромишљено кад увиде да су остали кратких рукава.

— Ко сте ви? — упита он посетиоце. — Шта радите овде? — Како сте ушли?

Један од људи пође према њему, а други остаде код врата пажљиво пратећи развој догађаја.

Посетиоци су имали потпуно нове кишне мантиле и шешире с ободима натученим на очи тако да Ханс није могао да им види лица. Били су исувише добро обучени да би били обични провалници.

— Ми смо из Одељења безбедности — рече један од њих. — Не треба да се плашите, Милер!

— Нема потребе да се плашите, господине Милер, — одговори посетилац који је стајао ближе, очигледно без муке „читајући“ мисли сиротог проналазача. — Ово није пљачка — настави он. — Посета је званична. Ми смо из Одељења безбедности.

— Не разумем! — промуца Ханс Милер.

Други посетилац извуче из ташне неке фотографије и плоче да их разгледа док није нашао оно што је тражио.

— Задали сте нам велику главобољу, господине Милер, — рече он мирно. — Биле су нам потребне пуне две недеље да вас пронађемо... Ваши послодавци тако су тајанствени кад сте ви у питању. Нема сумње да им је стало до тога да вас сакрију од конкуренције. Међутим, ми смо сада ипак овде и желели бисмо да нам одговорите на неколико питања.

— Ја нисам шпијун! — узвикну Ханс Милер. — Ви немате право да ме узнемиравате. Ја сам исправан амерички грађанин који плаћа порез и поштује закон...

Посетиоци уопште нису обраћали пажњу на ову експлозију гнева. Онај који је у руци држао фотографије показа их проналазачу.

— Да ли вам је познато шта представља ова фотографија? — упита он Милера.

— Наравно — узврати проналазач. — На слици је унутрашњост свемирског брода капетана Зипа.

— Да ли је то лично ваша идеја? — питао је други посетилац.

— Свакако — узврати проналазач, сувише љут да би био опрезан.

— Шта представља ова слика? — поново упита посетилац.

— О, па то је протонски пиштољ којим се толико поносим — одговори Милер.

— Реците нам, господине Милер, — настави посетилац — да ли су све ово ваше личне замисли, ваши сопствени нацрти?

— Да — рече проналазач. — Ја не крадем туђе идеје!

Шта је ФИБ?

Посетиоци почеше тихо и брзо да се саветују. Изгледа да су се одмах сложили и „саветовање“ је било завршено пре него што је Ханс успео да се дочепа телефона.

— Жао ми је — рече један од посетилаца — али дошло је до озбиљног пропуста који је можда сасвим случајан или чак подвештан, али то нема везе са значајем проблема. Мораћемо детаљно да вас испитамо. Господине Милер, молим вас да пођете с нама.

Странац је говорио тако убедљиво да Ханс хутке поче да облачи капут. Некако више није сумњао у исправност намера необичних посетилаца и није му ни пало на памет да би од њих тражио нека документа. Био је забринут, али не и престрављен. Наравно, јасно је шта се догодило. Сетио се писца научно-фантастичних романа који је за време рата са узнемишавајућом тачношћу описао атомску бомбу. Има толико тајних истраживачких подухвата да су морали да се догађају такви неспоразуми. Али, никако му није било јасно шта ли је то могао ненамерно да ода.

— Све је ово смешна грешка — рече он излазећи. — Ако сам одао неку тајну у свом програму, то је обична случајност. Нисам учинио ништа што би привукло пажњу ФИБ (Федералног истражног бироа).

Управо тада један странац проговори врло лошим енглеским језиком и са необичним нагласком:

— А шта је то ФИБ?

Али Ханс га није чуо. Баш у том тренутку угледао је — свемирски брод који је дошао по њега.

Господар мамута

ОВО НАМ ЈЕ
ЈЕДИНА ПРИЛИКА...
МАМУТИ НАС ЗБОГ
ВЕЖАВИЦЕ
НЕЋЕ ВИ-
ДЕТИ!

ТИХО, АРАМХ!
ТРЕБА ДА ПРО-
БЕМО НЕПРИ-
МЕЊЕНИ!

АЛИ, БЛИЗИНА ЦИ-
НОВСКИХ ЖИВОТИ-
ЊА УЗНЕМИРИЛА
ЈЕ ТИГРА...

...ЧИЈИ ЈЕ МИРС, УПРКОС
СНЕЖНОЈ ОЛУЖИ, ДОПРО ДО
МАМУТА...

ЖИВОТИЊЕ
СУ СЕ УЗНЕМИ-
РИЛЕ...

МИСЛИМ
ДА ЗНАМ
ШТА СЕ
ДОГАЂА!

ТАЧНО!
ТИ ПРОКЛЕТ-
НИЦИ СУ НАПУ-
СТИЛИ ПЕ-
КИНУ!

НАПРЕД!
НАБИТЕ ИХ!
ИЗГАЗИТЕ
ИХ! НЕ
СМЕЈУ МИ
ПОБЕКИ!

ПЛОЧА ЗА ВАС

Арсен

Они који воле добру музику добили су изласком нове ЛП плоче нашег најпопуларнијег певача Арсена Дедића 12 изванредних балада. Поред већ добро познатих „Не плачи“ и „О, младости“ на овој стерео плочи снимљена је и једна француска шансона „Немој поћи“ композитора Жака Брела. Веома интересантне мелодије су „Подокница“ и „Балада о змају који је гутао красне даме“. Плочу је издао Југотон. Цена је 31 динар.

Млинарец

Некадашњи вокални солиста Групе 220 изгледа врло брзо ће повратити некадашњу популарност издавањем свог албума — „А ТИ СЕ НЕ ДАЈ“. На плочи је снимљено девет његових композиција: „Поп-пјевач“, „Град“, „Моје лађе“, „Сребри се мраз“, „Ја сам хеникс“, „Изгледа, остат неш сам“, „Бар док си ту“, „Посмртна освета“ и „А ти се не дај“. Плоча је стерео — издавач Југотон. Цена је 31 динар.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА **3+3** ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

сваке недеље двоструке награде:

3 ПУТОВАЊА У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ЗА МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ
+3 ЗИМСКА СПОРТСКА РЕКВИЗИТА
ЗА УЧЕСНИКЕ ИГРЕ!

Значку Енергоинвеста добијају на крају игре сви учесници који изаберу цртеж са највећим бројем гласова — маскоту!

Енергоинвестова творница „Мебош“ у Босанском Шамцу производи електричне бојлере који троше мало електричне енергије, потпуно су сигурни у раду, њима се једноставно рукује, лако се одржавају, дуго трају и вода у њима брзо се загрева. Израђени су од квалитетног челичног лима, споља су заштићени печеном емајл бојом. Термостат аутоматски искључује грејач воде када се вода загреје до 85°C. Чим температура воде мало падне, поново се укључује грејач тако да је казан увек пун топле воде.

Творница „Метал-емајл“ производи и санитарне уређаје: каде, кабинете, праонике од квалитетног челичног лима који веома лепо изгледају. Једина у земљи она производи челичне емајлиране каде за туширање из једног дела лима, веома погодне за мање стамбене просторије, нарочито у туристичким насељима.

Задатак: Бојлер „Мебош“ од 80 литара под температуром од 80°C загреје око 250 литара воде за купање. Израчунајте сами колико топле воде ствара исти бојлер загрејан до 60°C!

ИГРАМО ЗА ОНЕ КОЈЕ ВОЛИМО: МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ, СТАРИЈУ ОД 18 ГОДИНА.

БИРАМО МАСКОТУ ЗА 1973!

(ТО ЈЕ У СТВАРИ УКРАС КОЈИ ЖЕЛИМО ДА БУДЕ НА ПРОИЗВОДУ ГОРЕ У КРУГУ)

ПРАВИЛА ИГРЕ: право учешћа у игри имају сви они који желе да за 8. март обрадују и изненаде маму, сестру или другарицу, старију од 18 година, изванредним поклоном — путовањем у далеку земљу, а за себе освоје клизаљке, скије или санке!

УПУТСТВО: сваке недеље, од данас до 8. марта 1972, на овој страни биће објављена по три цртежа, укупно 24. Један од тих цртежа постаће маскота Енергоинвеста. Исеци сваке недеље један цртеж који ти се највише допада, обој га, залепи га на дописницу и на полеђини читко испиши своју адресу и адресу особе за коју играш. Дописницу пошаљи на адресу: **ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Сарајево**. Дописнице треба да стигну до идућег четвртка.

НАГРАДЕ се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво издвоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број читалаца, па се од њих бирају три најлепше обојене. Победници добијају за маму, сестру или другарицу наградно путовање у Москву и Лењинград, а за себе један вредан реквизит за зимски спорт, скије, санке или клизаљке.

СВИ РЕЗУЛТАТИ ће редовно бити објављивани у „Политикином Забавнику“!

КАКО СЕ БИРА МАСКОТА: На крају игре између свих дописница на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца изабраће се маскота 1973!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 14 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Во плоче и цртане ролим бит музику и филмове. Скупљам мане. Бранислава Савић, Нушићева 13, 19000 Зајечар.

Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе Југославије. Волим спорт и навијам за „Партизан“. Скупљам салвете. Марија Борбаш, ученица О Ш „Моша Пијаде“, 26214 Дебелаца.

Ученица сам Економске школе. Желим да се дописујем са друговима из Југославије. Волим забавну музику. Лепа Ђурић, I/A, Економска школа, 78300 Приједор.

Ученик сам 7 разреда. Желим да се дописујем са младима из Југославије. СССР. В. К. О. г. Ле, ниногорск, пр. Ленина 23-6, Астафев Сергеј.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 15 година. Навијам за „Хајдук“. Скупљам слицице „Битка на Неретви“. Селфираз Мемид, О Ш „Братство јединство“, 78220 Котор — Варош.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше домовине. Имам 10 година. Скупљам: марке, салвете, стари новац и разгледнице. Навијам за „Црвену звезду“. Јасна Волић, Бориса Кидрича 141, 25240 Стапар.

Имам 13 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, руски, немачки и енглески. Љубимац ми је Кићо Слабинац а навијам за „Црвену звезду“. Снежана Вујновић, Тук Угарнице 14, 24000 Суботица.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Похађам II разред гимназије. Навијам за „Црвену звезду“. Језик дописивања: српскохрватски, немачки, руски и енглески. Иван Плеше, Војна гимназија, Илица 256/6, 41000 Загреб.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 13 година и хоби ми је скупљање значкица и маркица. Раденко Митровић, Маршала Тита 21, 15307 Лешница.

Рођен сам 28. јануара 1954. године. Желим да се дописујем са младима из Југославије и иностранства. Скупљам значке и марке. Јован Филиповић, Фране Огулина 25, 11050 Београд.

Имам 17 година и похађам II разред гимназије. Жеља ми је да се дописујем са вршњацима из Југославије и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, руски, енглески и словеначки. Волим спорт и бит. Вељко Чотра, Интернат V. Гимназије, Илица 256/Б, 41000 Загреб.

Желеда бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и Француске. Уз писмо пожељна фотографија. Имам 12 година. Милица Стоименова, село Клечевци, 91300 Куманово.

* укршшене речи *

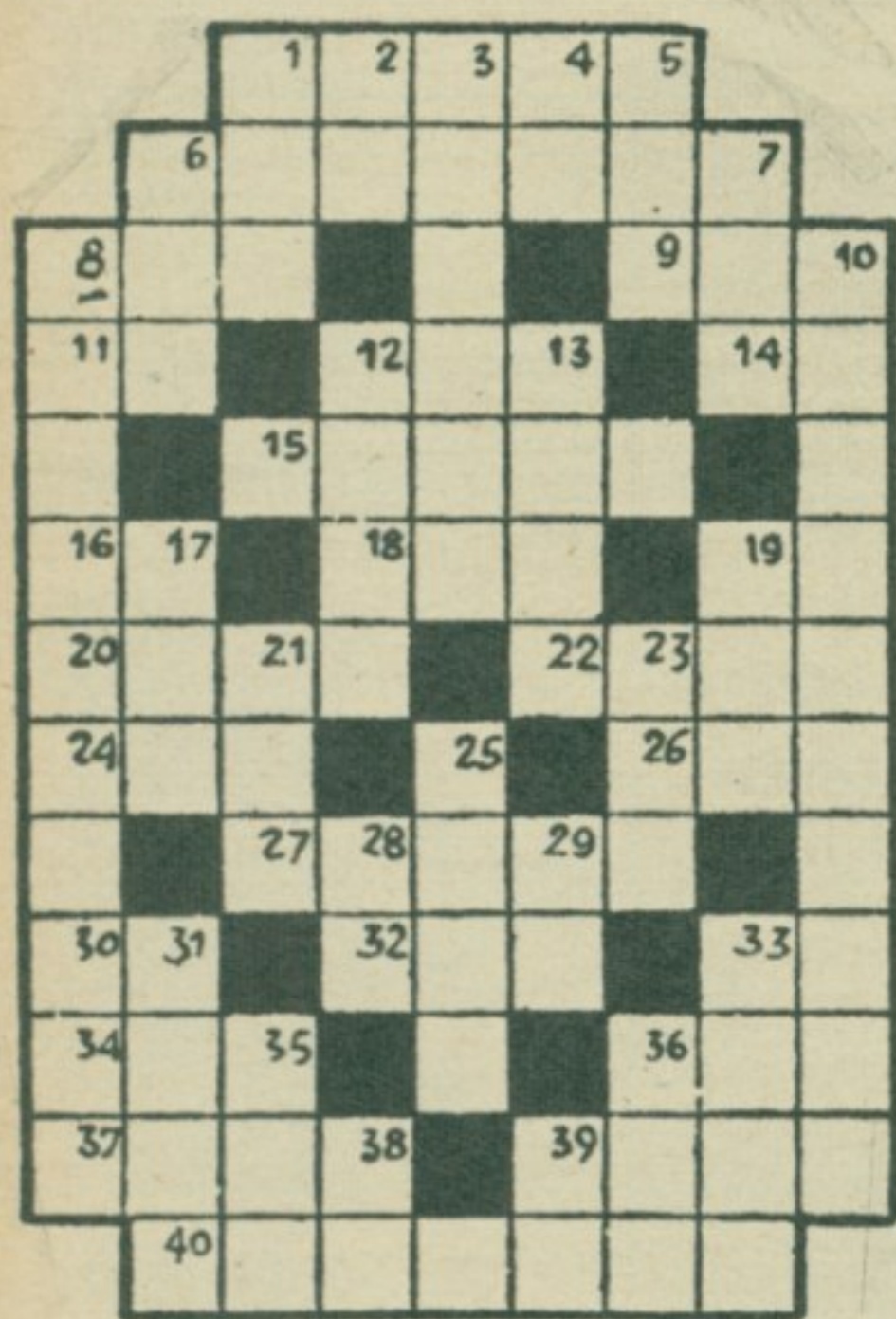
Водоравно: 1) конференција највиших представника појединих земаља; 6) древни далматински град на Крки; 8) део територије; 9) град у Далмацији; 11) хемијски знак за ербијум; 12) карактеристичан представник врсте; 14) енглески писац (Бернард); 15) кипар, скулптор; 16) слово латинице; 18) водена животи-

ња; 19) слово грчке азбуке; 20) летњиковац; 22) земљотрес; 24) стара месенска тврђава; 26) врста инсекта, зоља; 27) нација; 30) јединица електричног отпора; 32) део намештаја; 33) аутомобилска ознака за Макарску; 34) редак (француски); 36) мушки потомак; 37) било кад; 39) име глумице Палмер; 40) амерички глумац и певач (Френк).

Усправно: 1) Савез комуниста Србије (скр.); 2) мера за површину; 3) женско име; 4) самогласник и сугласник; 5) име песника Ујевића; 6) индустријска област у СР Немачкој; 7) град у Србији; 8) телевизијски пријемник (мн.); 10) становници једног града у Војводини; 12) планина и река у нашој земљи; 13) међународни споразум, уговор; 17) тишина; 19) припадник словенских народа; 21) индустријска биљка; 23) родбина, сродство; 25) лако ломљиво; 28) шампион; 29) два једнака самогласника; 31) име физичара Планка; 33) драга; 35) скраћеница Радио телевизије Италије; 36) млечни производ; 38) два сугласника; 39) тринаесто и двадесет друго слово азбуке.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРРАВНО: 1) нерви; 5) бара; 6) не; 8) срна; в; 10) ке; 12) иза; 13) текст; 15) мо; 16) „Мазепа“; 17) Спа; 19) Лутер; 20) лук; 22) вод; 23) метар; 25) Ниш; 27) уторак; 28) це; 29) Зоран; 30) див; 31) ас; т; 32) соја; 33) ту; 35) ваза; 36) мрква.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00, тримесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52 — \$ 14. — Ег 78,40 — \$ 61,60 — \$ 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ГДЕ ЈЕ ТРАКИЈА?

Драги Забавнице!

Желео бих да ми одговорим на питање које ме веома интересује: на којем се подручју налази некадашња Тракија?

МИЛОРАД ВРЧНИЋ,

Хајдук Станкова 30, Шабач

Тракија је некад обухватала про-страно подручје од Карпата на се-веру до Егејског мора на југу и од Мораве на западу до Црног мора на истоку. Данас Тракија обухвата ју-

гоисточни део Балкана између Ро-допских планина и Мраморног мо-ра. Подељена је између Турске, Грч-ке и Бугарске. Највећи је источни део — турска Тракија где се нала-зе познати градови Истанбул и Је-дрене.

КЛЕМПАВЕ УШИ И ВЕЛИКИ НОС

Драги Забавнице!

Молим те да одговорим на моје пи-тање јер ћеш ми тако много помоћи. Имам велике и клемпаве уши па бих желео да се подвргнем операцији, али не знам коме да се обратим.

ТВОЈ СТАЛНИ ЧИТАЛАЦ
ИЗ ЛАЈКОВЦА

Драги Забавнице!

Имам 14 година и једну ману која ми много смета: мој нос је неприродно

дугачак, па те молим да ми одговорим коме да се обратим због операције.

ТВОЈА ЧИТАТЕЉКА
ИЗ БЕОГРАДА

Уклањањем недостатака на телу који нарушавају складност бави се естетска хирургија. Некад су ови недостаци стварни, али млади често и најмање недостатке преозбиљно

схватају, пате без разлога и повла-че се из друштва. Уколико су не-достаци стварно изражени, они се уклањају естетском операцијом но-са, ушних шкољки, разних израсли-на. Међутим, ове операције се не раде код младих јер се они још фор-мирају па се многи „недостаци“ из-губе кад дође до потпуног сазре-вања, а и због тога што преурање-на операција не би донела жељене резултате. Операција носа се, на пример, не препоручује пре 18. го-дине живота. У Београду постоји специјална болница за пластичне и естетске операције. То је Војно-ме-дицинска академија, Одељење за пластичну хирургију, Звечанска 9.

ДОКТОР

КО ЋЕ ПОМОЋИ ВЛАДЕТИ?!

Драга редакцијо!

Молим вас да објавите моје писмо јер имам велику невољу. Завршио сам ос-новну школу и био увек одличан уче-ник. И поред материјалних неприлика успео сам да се упишем у школу уче-ника у привреди у Крушевцу, али после три месеца морао сам да се вратим ку-ћи на село. Нисам имао школски при-

бор и уибенике јер нисам могао да их купим. Један од професора ми је рекао: „Ако твој отац нема новаца да те ико-лује, не треба ни да те шаље у школу!“ Избора није било. Али, ја не могу да се помирим с тим да идем у надничње и печалбу. Највећа ми је жеља да завр-шим неку средњу школу или занат. Ако неко предузмете може да ми помогне сти-пендијом, бићу неизмерно захвалан.

ВЛАДЕТА ЈОКИЋ,

37254 Коњух код Крушевца

ТАЈАНСТВЕНА МАРКА

Драги Забавнице!

Бавим се филателијом и у својој збир-ци имам марке са ознаком SHQIPERIA а никако не могу дознати којој држави припадају. Молим те да ми, ако можеш, што прије одговорим. Унапри-јед захвалан твој вјерни читалац.

ЗВОНКО ВИДА,

Партизанска 18, Вуковар

Наведена ознака на твојим мар-кама у преводу је Шкипнија или Албанија што значи да оне при-парају Народној Републици Алба-нији.

